

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 91 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Β'

ΑΛΗΧΑΝ

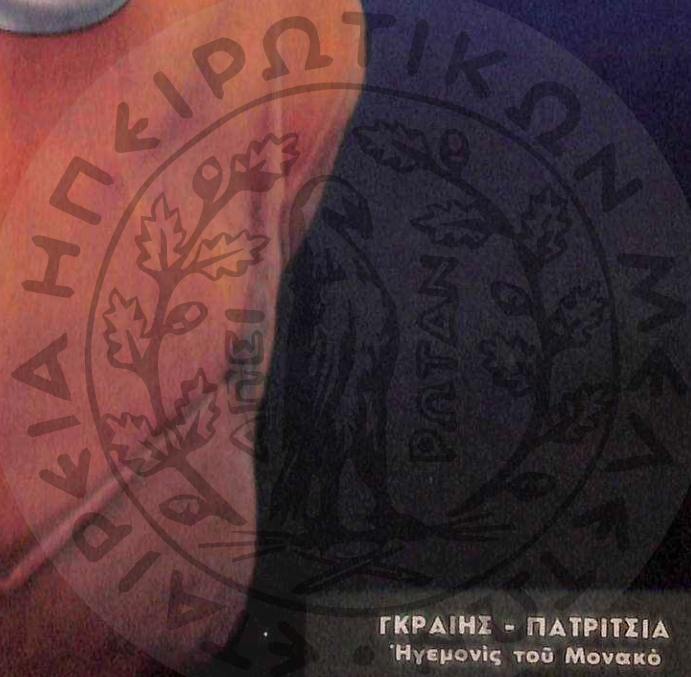
Ο πατέρας του νέου Θεού

Ο Κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ...

Στιγμιότυπα κ' έντυπώσεις

ΑΛΓΕΡΙΑ

"Ένας λαός μέσ' στη φωτιά

ΓΚΡΑΙΝΣ - ΠΑΤΡΙΤΣΙΑ
Ήγεμονίς του Μονακό

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ

Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ

Τηλέφωνα: 30-721 (5 γραμμάι) 28-279, 33-431

Ασφαίρειαι

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ
ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅπασαν τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων

τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ : Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 91 ΔΡΑΧ. 5

22-28 ΙΟΥΛΙΟΥ 1957

*Εκδόσις: ΕΛΚΗΝ *Ἐλὲν Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ἡλιδόπουλος,,
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονῆς Πετράκη ἀριθ. 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Ἀλδου Μανουτίου 18 Ἀθῆναι)

Γραφεῖα:

Συντάξεις, Ἰωκράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 57-081

*Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομαί:

*ἑσωτερικοῦ, ἐξάμηνος δραχ. 130. *Ἐτησίᾳ δραχ. 260.

*Ἐξωτερικοῦ, ἐξάμηνος δολλάρ. 7. *Ἐτησίᾳ δολλάρ. 14.

*Αεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συγγενήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. *Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

«...Ἐκεῖνο πού ἰδιαίτερα ἐκτιμοῦμε καὶ θαυμάζομε στὸ περιοδικὸ εἶναι ἡ ἐκπληξή! Κάθε τεύχος δὲν μοιάζει μὲ τὸ προηγούμενο, κάθε φορά βλέπομε καὶ κάτι καινούργιο, ἀπροσδόκητο! Σὰς εὐχαριστοῦμε...». Ἀνάμεσα σὲ πολλὰ κολακευτικὰ λόγια καὶ σὲ ἀντίστοιχες γκρίνιες, ἡ διαπίστωση αὐτὴ διὸ ἀναγνωστῶν μας μᾶς προξενεῖ ξεχωριστὴ χαρὰ. Τὸ διαρκῶς νέο, ἡ ἐξακολουθητικὴ ἀναζήτηση χαρακτηρίζει ἂν ὄχι τὶς ἐπιτεύξεις μας —γιὰ νὰ εἴμαστε, ὅπως ἐπιβάλλεται, μετρίοφρονες— πάντως ὅμως, ὅπως ὅποτε, τὶς προθέσεις μας. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἐλπίζομε ὅτι οἱ παραλείψεις πού ὑπάρχουν καὶ πού μοιραία θὰ ὑπάρχουν σὲ κάθε τεύχος, θὰ χάνουν τὴ σημασίαν τους ἂν κατορθώνουμε, πέρα ἀπὸ ἐκεῖνο πού περιμένουν οἱ ἀναγνώστες μας, νὰ τοὺς δίνωμε κάτι τελείως ἀναπάντεχο, τὴν «ἐκπληξή», ὅπως τὴν ἔχουν ὀνομάσει οἱ δύο ἐπιστολογράφοι μας. Τὴν πρωτοτυπία, τὸ ξεχωριστό, τὸ ἀπροσδόκητο...

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

«Ἐπισκεφθῆκα πρὸ ἡμερῶν τὴν Πανελλήνιαν Καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσὴν γιὰ πρώτη φορά στὴ ζωὴ μου, μιὰ καὶ γιὰ πρώτη φορά δρέθηκα τέτιαν ἐποχὴ στὴν Ἀθῆνα. Ἐνας ἄλλος λόγος πού μὲ ἔκανε νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Ἐκθεσὴ ἦταν καὶ οἱ συνεργασίαι πού κατὰ καιροὺς ἔχετε δημοσιεύσει σχετικὰ μὲ διάφορους Ἑλληνας ζωγράφους. Αὐτὴ, ἡ ἔστω καὶ ἑμμεση ἐπαφὴ μαζί τους καὶ μὲ τὰ ἔργα τους ἔγινε κ' αἰτία νὰ ἀποφασίσω νὰ γίνω γιὰ... μερικὲς ὥρες φιλότεχνος, γιατί, δὲν σὰς τὸ κρύβω, κατὰ βάθος δὲν εἶμαι. Ἡ ἐπαφή, βλέπετε, μὲ τὴν τέχνη εἶναι ζήτημα προδιαθέσεως καὶ ὄχι καλῆς θελήσεως. Ἴσως, ὅμως, οἱ προσωπικὲς μου ἀντιλήψεις καὶ τάσεις νὰ μὴ σὰς ἐδιαφέρουν καὶ γι' αὐτὸ ἔρχομαι ἀμέσως στὸ ζήτημα, πού θέλω νὰ θίξω. Ἀπὸ τὴν Ἐκθεσὴ ἀπουσίαζαν μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ζωγράφους πού μᾶς εἶχατε παρουσιάσει. Δὲν συνήντησα ἐκεῖ οὔτε τὸν Μόραλη, οὔτε τὸν Τσαρούχη, ἀλλ' οὔτε καὶ τὸν Γκίκα, ὅπως δὲν συνήντησα καὶ τὸν γλύπτη μας τὸν Κατράλο. Γιατί;»

Γ. Κ—ς, Λάρισα

Τὸ ὅτι ἐπισκεφθῆκατε τὴν Ἐκθεσὴ εἶναι ἤδη ἓνα κέρδος γιὰ σὰς καὶ μιὰ ἱκανοποίηση γιὰ τὶς ΕΙΚΟΝΕΣ πού ἴσως νὰ σὰς δημιούργησαν, δημοσιεύοντας τὶς

ισχυτικὲς μὲ ξεχωριστοὺς μας ζωγράφους ἐρευνες, ἓνα πρόσθετο καὶ πραγματικὰ ἀξιόλογο ἐνδιαφέρον. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπουσία τῶν ἐκλεκτῶν ζωγράφων πού ἀναφέρατε, ἀπὸ τὶς αἰθούσες τῆς Ἐκθέσεως, αὐτὴ νομίζω ὀφείλεται στὴ διαφωνία τους ὡς πρὸς τὴ σύνθεση τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν τῆς Ἐκθέσεως. Ἐξηγώντας τὸ θέμα αὐτὸ ὁ τεχνικὸς κ. Σπητέρος ἔγραφε σὲ πρωϊνὴν ἐφημερίδα: «Γιὰ τὴν ἀποχὴ δὲν εὐθύνεται ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ. Ὅταν, πρὶν ἀπὸ καιρὸ στὸ Καλλιτεχνικὸ Ἐπιμελητήριο, ἔγιναν ἐκλογές γιὰ τὴν ἀνάδειξη τῶν ἐκπροσώπων πού θὰ λάβαιναν μέρος στὶς ἐπιτροπὲς τῆς «Πανελληνίας», μιὰ μεγάλη μερίδα γνωστῶν καλλιτεχνῶν δὲν ἦσαν παρόντες. Ἡ ψηφοφορία ἀνάδειξε μᾶλλον «συντηρητικοὺς», σὲ βάρος τῶν «προοδευτικῶν». Τὸ γεγονός προκάλεσε διχόνοια, πού γι' αὐτὴν ὅμως δὲν εὐθύνεται τὸ Ἐπιμελητήριο. Ἀσχετοὺς ὅμως γιὰ τὸ ποῖος φέρει τὶς εὐθύνες, τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε νὰ ἀπόσχουν οἱ δυσσεσχημένοι καὶ ὅσοι δὲν εἶχαν ἐμπιστοσύνη στοὺς κριτές.»

Tide

Πλένει υαδαρώτερα
ἀπὸ υἄθε τί!

τὸ **Tide** εἶναι υἄτι διαφορετικὸ,
εἶναι θαυματουργό!

Τὸ ἔχετε δοκιμάσει; Ἄν ὄχι... τότε χάνετε. Χιλιάδες νοικοκυρές πρὶν ἀπὸ σᾶς, ἀνεκάλυψαν πὺς: τὸ Τάιντ, σὲ ἀπορρυπαντικότητᾳ δὲν συγκρίνεται μὲ τίποτα στὸν κόσμον. Οἱ συνηθισμένες σκόνες καὶ τὰ σαποῦνια τῆς μπουγάδας καὶ ἀφήνουν στὸ ρούχο, ἓνα γὰρισμα. Τὸ TIDE δὲν ἀφήνει τίποτα.

Τὸ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠὸ ΚΑΘΕ ΤΙ

Αὐτὴ τὴν ἀλήθειαν τὴν διαπίστωσαν οἱ Ἑλληνίδες νοικοκυρές ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα. Τὸ Τάιντ πωλεῖται σὲ ὅλα τὰ καταστήματα ἔτσι, μπορεῖ κάθε νοικοκυρὰ εὐκόλῳ νὰ προμηθευθῇ τὴν νέα αὐτὴ θαυματουργὴ σκόνη.

Ἡ καταπληκτικὴ σαπουνάδα τοῦ TIDE καθαρίζει τὰ ρούχα χωρὶς δυνατό τρίψιμο, λευκαίνει ἀπολύτως τὰ ἀσπρόρουχα καὶ ξαναζωντανεύει τὰ χρώματα.

Ἀσφαλές!

Οἰκονομικό!

Εὐκόλῳ στὴ χρῆσι!

Ο ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ
ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΡΟΥΧΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΓΕΝΚΑ Α.Ε.
ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9—ΤΗΛ. 56447—ΑΘΗΝΑΙ

“ΑΛΕΚΤΩΡ”

ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΤΙΑ

“Ολόκληρο τό σώμα και πρό πάντων ή τρυφερή επιδερμίδα του προσώπου χρειάζονται προστασία από τόν καυτερό καλοκαιρινό ήλιο και από την επίδραση της θαλασσοινής αλμύρας.

Για να αποφεύγετε τὰ εγκαύματα, τις πανάδες που σας άσκημίζουν, την ξηρότητα που είναι πρόδρομος των ρυτίδων, προφυλάξτε τό σώμα σας με τό μοντέρνο Λάδι ήλιου Μελπάν και περιποιηθήτε συστηματικά την επιδερμίδα σας με Λανολίνη Μελπάν.

Αποκτήστε μία νέα συναρπαστική όμορφή, τώρα τό Καλοκαίρι με Λάδι ήλιου και Λανολίνη Μελπάν

Τό καλοκαίρι θέλει...

ΜΕΛΠΑΝ

WEGA

Radio

“ΒΕΓΚΑ”, ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΡΑΔΙΟΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟ

Κατασκευασμένο με τις πιο σύγχρονες μηχανικές εξελίξεις και τη πιο αισθητική γραμμή είναι τό κόσμημα και ή υπερηφάνεια κάθε σπιτιού.

* Πωλούνται εις όλα τὰ Καταστήματα ραδιοφώνων.

ΓΕΝ. ΑΝΤ. ΑΔΕΛΦΟΙ ΑΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Ζωή της Έκθεσης

“Έκθεση φωτογραφιών θεάτρου

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΙΔΕΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ, ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ Έκθεσεων της “Αμερικανικής Υπηρεσίας Πληροφοριών της Λεωφόρου Βενιζέλου. “Ο Μάριος Πλωρίτης, ή Καίτη Κασιμάτη και ή Βαράγγης μάς δίνουν, στις δυό αίθουσες, μία έναρξη εικόνα της εξέλιξης του θεάτρου από την εποχή που πρωτακούστηκαν τὰ πρώτα χορικά της ελληνικής τραγωδίας στα θέατρα των άττικών Δήμων..

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ των έπιτεύξεων του ανθρώπινου νου, ή έκθεση φωτογραφιών άμερικανικού θεάτρου προσφέρει δυό παράλληλες χαρές: Τήν πλαστική απόδοση σκηνών θεατρικών και φυσιογνωμιών που συνήθως τις συνδέουμε με την δράση και την κίνηση, και τόν έρεθισμό της μνήμης σε μία άλληλοσχία αναμνήσεων και έντυπώσεων από παραστάσεις που σημείωσαν σταθμούς στην ιστορία του σύγχρονου θεάτρου.

ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΑΙΘΟΥΣΑ Η ΠΑΡΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ μία χρονική σειρά: Μετά την τραγωδία και την κωμωδία, ή Σαίξπηρ και ή Μολιέρος, “Υστερα ή “Ίψεν, ή Ντοστογιέφσκυ, ή Τσέχωφ, και κατόπιν οι σύγχρονοι. (Τί έντονη, αλήθεια, θεατρική παραγωγή χαρακτηρίζει τὰ παραγμένα χρόνια μας!) Πώς να μη θαυμάζή ή νους, μπροστά στην έπιβλητική μορφή του Εϋγενίου Ο΄ Νήλ, πώς να μη σταματάη κανείς σκεπτικός μπρός στην περιέργη προσωπικότητα συγγραφέων όπως ή Σαρογιάν, ή ή Ουάιλντερ;

ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΡΧΙΖΕΙ ΕΚΕΙΝΗ Η ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΤΟΣΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ χαλκογραφίες των διαφόρων εποχών, —προγράμματα και μακέττες. Είναι ένα πρόγραμμα του Ριχάρδου Γ΄, του 1775, που όλα τ΄ αναφέρει έκτός από τόν συγγραφέα! Είναι μία άλλη αναγγελία, μιάς λίγο μεταγενέστερης, εποχής, που αναφέρει κάποιον Κώστα, ένδυματολόγο, που σίγουρα θα ήτανε Ρωμιός· κι όμως τί ξέρουμε άραγε γι΄ αυτόν; Σε μιάν άλλη γωνιά της αίθουσας έχουμε μία σειρά από φωτογραφίες ξένων θιάσων που πέρασαν από την “Αμερική, κι ανάμεσά τους ή έπιβλητική μορφή της Κατίνας Παξινού από την άλησμόνητη εκείνη προπολεμική περιόδεία του Βασιλικού Θεάτρου.

ΣΤΟΝ ΠΟΡΤΟΚΑΛΕΝΙΟ ΦΟΝΤΟ ΕΝΟΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΟΙΧΟΥ ΕΚΤΙΘΕΤΑΙ μία σειρά από φωτογραφίες της συγχρόνου άμερικανικής θεατρικής κινήσεως, με τίτλο “Τό Μπροντγουάϊ σήμερα”, κ΄ είναι πραγματικά ενδιαφέρον να διαπιστώνη κανένας τις τόσες τάσεις, συχνά συγκρούμενες, που χαρακτηρίζουν τη σύγχρονη άμερικανική θεατρική κίνηση.

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΣΕΙΡΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ ΕΙΝΑΙ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ κίνηση και ιδιαίτερα στην όπερα, όπου πρωταρχική θέση κατέχει εκείνος ή μεγάλος έρμηνευτής του μεταπολεμικού ψυχικού δράματος των λαών, ή Μενότι.

ΣΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΝ, ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ άθηνάϊκές προσωπικότητες, και οι εκπρόσωποι του Διεθνούς Θεατρικού Συνεδρίου. Κ΄ ήταν όμορφο να βλέπη κανείς, μπροστά στις μασσκες και στ΄ άνάγλυφα των άττικών άγγείων, ανθρώπους από όλες τις γωνιές της γής. Φινλανδούς, “Ινδούς, Χιλιανούς, σε μιάν άδελφική συνένωση, γύρω από τὰ μεγάλα πνευματικά προϊόντα τούτης της άθάνατης “Αττικής μας γής.

ΚΑΖ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΓΚΡΕΗΣ-ΠΑΤΡΙΤΣΙΑ, ή ήγεμονία του Μονακό, δεν είναι μία φανογραφία άγνωστη στο διεθνές κοινό. “Ηθοποιοί του Χόλλυγουντ πρίν, σύζυγος του Ραϊνιέ Γ΄ σήμερα, είναι μία από τις πιο πολυφωτογραφημένες γυναίκες του κόσμου. Τό γεγονός αυτό οφείλεται όχι μόνο στον παραμυθένιο γάμο της, αλλά, κυριώτατα, στο ότι ή χάρη της προσελκύει διαρκώς τους φωτογράφους. “Κάθε πορτραίτο της είναι και μία καινούργια έκδοση της ανεξάντλητης γοητείας της», είπε, χαρακτηριστικά, ένας από αυτούς. Με την ευκαιρία λοιπόν ενός ρεπορτάζ για τό ήγεμονικό ζεύγος του λιλλιουπτείου, αλλά και μαγευτικού κρατιδίου, που δημοσιεύουμε σ΄ αυτό τό τεύχος δίνομε στο έξωφύλλό μας μία πρόσφατη έκδοση της ανεξάντλητης γοητείας της περιγυρίσεως Γκρέης-Πατρίτσια.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
“COMERZ BANK”

23

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

ΑΘΗΝΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 116.132.743.10

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31 ΜΑΪΟΥ 1957 ΔΡΧ. 1.485.336.159.38

ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ:

COMMERCIAL BANK OF THE NEAR LTD EAST.
17 st. Helen's Place E.C.3, London

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ **ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ**

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΚΡΗΤΗΣ, ΑΓΡΙΝΙΟΝ, ΔΙΓΙΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ, ΑΜΑΛΙΑΣ, ΑΜΦΙΣΣΑ, ΑΡΓΟΣ, ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ, ΑΡΤΑ, ΒΑΘΥ - ΣΑΜΟΥ, ΒΕΡΡΟΙΑ, ΒΟΛΟΣ, ΔΡΑΜΑ, ΕΔΕΣΣΑ, ΖΑΚΥΝΘΟΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Β΄ (Έγνατίας), ΘΗΒΑΙ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ, ΚΑΒΑΛΑ, ΚΑΛΑΜΑΙ, ΚΑΡΔΙΤΣΑ, ΚΑΡΛΟΒΑΖΙ, ΚΑΣΤΟΡΙΑ, ΚΕΡΚΥΡΑ, ΚΟΖΑΝΗ, ΚΟΜΟΤΙΝΗ, ΚΟΡΙΝΘΟΣ, ΛΑΜΙΑ, ΛΑΡΙΣΑ, ΛΕΒΑΔΕΙΑ, ΛΗΣΟΥΡΙΟΝ, ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΜΥΡΙΝΑ-ΛΗΜΝΟΥ, ΝΑΞΟΣ, ΝΑΥΠΛΙΟΝ, ΞΑΝΘΗ, ΠΑΤΡΑΙ, ΠΑΤΡΑΙ Β΄, ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ, ΠΡΕΒΕΖΑ, ΠΥΡΓΟΣ, ΡΕΘΥΜΝΟΝ, ΡΟΔΟΣ, ΣΕΡΡΑΙ, ΣΥΡΟΣ, ΤΗΝΟΣ, ΤΡΙΚΑΛΑ, ΤΡΙΠΟΛΙΣ, ΦΛΩΡΙΝΑ, ΧΑΛΚΙΣ, ΧΑΝΙΑ, ΧΙΟΣ.

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΤΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVELLER'S CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΙΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

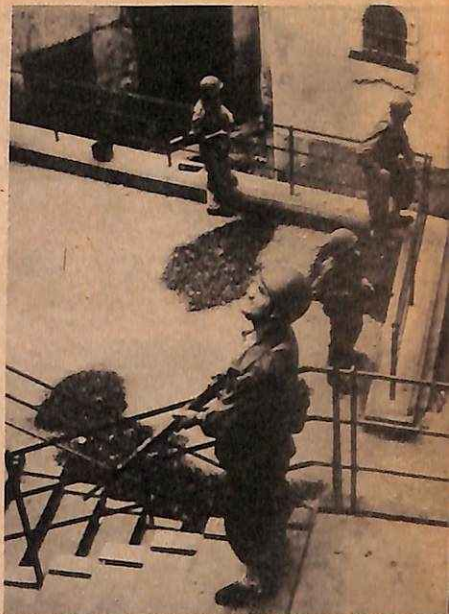
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΟΚΟΣ 10%

Οι λαοί άγωνίζονται για την έλευθερία

Τό αἶμα καί τὰ δάκρυα
ποῦ ποτίζουν τή γλόγι-
σμένη ἀλγερινή γῆ, δέν εἶ-
ναι ἱκανά νά ἐξαφανίσουν
τὴν ἀνάγκη γιὰ λίγες εἰ-
ρηνικὲς στιγμὲς ποῦ νοιώ-
θουν πάντα οἱ ἄνθρωποι.
Στὶς ἀνάπλευς τοῦ πολέ-
μου, μέσα σὲ ἡφαίστειο
τοῦ Ἀλγερίου, ἐκεῖνος καὶ
κείνη θὰ ξαναδοῦν γιὰ λί-
γο τὰ φιδωτά σοκάκια
σὰν γραφικὰ καταφύγια
μιάς διαστικῆς συνάντη-
σης, καὶ ὄχι σὰν παγίδες
θανάτου, θὰ τυλιχθοῦν σὲ
λυκόφως μιάς πορφυρένι-
ας δύσης, ξεχνώντας τὶς
μακάθριες ἀνταύγειες τῶν
πυροπολημένων οὐρανῶν. Ἀ-
πὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ, ὡς-
τόσο, μιά ριπή, μιά ἐκρη-
ξη χειροβομβίδας, ἢ μιά
οἰμωγή, μπορεῖ νά τοὺς
ξαναφέρει στὴ στιγμὴ προ-
γματικότητος τοῦ πολέμου.

Μιὰ μόνιμη ἐστία πολέμου σιγοκαίει ἐδῶ καὶ τριάντα ἔνα μῆ-
νες στὴ δυτικὴ λεκάνη τῆς Μεσογείου. Μὲ τὸ νὰ μὴν ἔχη τίς
θεαματικὲς κινήσεις τῶν στρατιωτικῶν ἐλιγμῶν μὲ τίς προ-
ελάσεις, τίς ἀπαγκιστρώσεις, τοὺς θυλάκους, δὲν παύει νὰ εἶναι ἕ-
νας πόλεμος. Μία μεγάλη εὐρωπαϊκὴ δύναμις, φημισμένη στὸν κό-
σμο γιὰ τοὺς πολιτικούς θεσμούς ποὺ ἔδωσε στὴν ἀνθρωπότητα, μὲ
ἀκτινοβολία πνευματικὴ ἀπαράμιλλη, πατρίδα τοῦ ὀρθολογιστικοῦ
ἐπιστημονικοῦ πνεύματος τῶν νεωτέρων χρόνων, ἄξιος κληρονόμος
καὶ συνεχιστὴς τῆς ἑλληνολατινικῆς παραδόσεως, δρίσκεται σὲ πό-
λεμο ἀπελπισίας μὲ ἀπογόνους ἀρχαίων λαῶν, ποὺ δὲν συνεισέφε-
ραν λίγα στοιχεῖα στὸν μεσογειακὸ πολιτισμό. Ἡ Γαλλία, ἀφοῦ
ἔθρεψε τὰ παιδιὰ τῆς Ἀλγερίας μὲ τὰ ἰδανικά τῶν δικαιωμάτων τοῦ
ἀνθρώπου, τῆς δημοκρατικῆς διακυβερνήσεως καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀνε-
ξαρτησίας, ἀρνείται, τώρα ποὺ ἔφθασεν ἡ ὥρα τῆς ἐνηλικιώσεώς
τους, νὰ τὰ χειραφετήσῃ. Δὲν θέλει νὰ πιστέψῃ ὅτι ὠρίμασαν, ὅτι
ἡ ἀνυπόμονη καρδιά τους θέλει νὰ δοκιμάσῃ νὰ ἐφαρμόσῃ ὅ,τι δι-
δάχτηκε. Τὰ παιδιὰ ἰκέτευσαν κατανόηση, διεκήρυξαν ὅτι θέλουν
τὴν ἐλευθερία τους, ἀλλὰ χωρὶς νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν τροφὴ τους, ἔδει-
ξαν προθυμία ν' ἀναγνωρίσουν τὴν ἠθικὴ κηδεμονία καὶ καθοδήγηση
τοῦ πνευματικοῦ γονέως. Ἐνα γερωντικό πείσμα ἀρνήσεως ἦταν ἡ
ἀπάντησις. Τὰ παιδιὰ ὅμως δὲν μποροῦσαν πιά νὰ περιμένουν. Ἡ
μέθῃ τῶν ἰδανικῶν, ὁ πυρετὸς τῆς νέας συνειδήσεως, ἡ παρόρμηση
τῆς μιμήσεως τὰ ἐσπριζε στὴ μοιραία ἀπόφασις: Ξεσήκωμα! Ἐτσι
ξέσπασε ὁ ἐμφύλιος σπαραγμός. Ἡ σκληρότητά του μαρτυρεῖ τὸ θα-
ντὸ τῆς συγγενείας, καὶ τὸ πάθος τὸν ἀδελφοκτόνο χαρακτῆρα του.

ΑΚΡΟΒΟΛΙΣΜΕΝΟΙ στὶς ταρά-
τσες τῆς μυστηριώδους Κάσμπας,
Γάλλοι στρατιῶτες προσπαθοῦν νὰ
ἐπισημάνουν τὸν ἀόρατο ἐχθρό.

ΑΛΓΕΡΙ

ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΘΟΛΗ ΔΙΕΘΝΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ
ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΓΗΣ
ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΓΕΜΑΤΗ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΦΛΟΓΑ

(Φωτ. ΚΟΛΕΤ ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ. Keystone, Intercontinentale, A.D.P. ARCH)

ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΝ, ΑΡΑΓΕ, ΠΟΤΕ Ν' ΑΠΑΛΛΑΓΟΥΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΙΜΑ, ΤΟ ΦΟΒΟ, ΤΟ ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑ.

1.000.000
ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ
8.000.000
ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΙ

Πόλεμος λαών, αγώνες ηγετών

Ο κ. ΖΑΚ ΣΟΥΣΤΕΛ έπαύθη από Γενικός Διοικητής της Άλγερίας.

Ο κ. ΡΟΜΠΕΡ ΛΑΚΟΣΤ διεδέχθη τον κ. Σουστέλ στη Γεν. Διοίκηση

ΑΛΓΕΡΙ

ΔΥΣΜΕΝΗ ΕΝΤΥΠΩΣΗ προκάλεσε διεθνώς ή πειρατική άπαγωγή από τους Γάλλους των πέντε ηγετών της επανάστασέως. Έξ άριστερών, Μπέν Μπέλλα,

Μωχάμετ Χιντάρ, Μουσταφά Λαχρέπ, Μωχάμετ Μπουντιάρ και Άχμέτ Χοσίν.

Ή άποψη των Εύρωπαίων: "Ο,τι υπάρχει καλό σ' αυτή τη χώρα τὸ φτιάξαμε ἑμεῖς
Ή άποψη των Άλγερίνων: "Ο,τι υπάρχει καλό σ' αυτό τὸν κόσμο εἶναι ἡ ἔλευθερία

ΑΦΑΝΤΑΣΤΗ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΚΑΙ ΠΟΘΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΑΚΟΡΕΣΤΟΣ

ΟΙ ΑΠΟΚΛΗΡΟΙ ΠΛΑΓΙΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ. ΜΟΝΑΔΙΚΗ

ΒΛΕΠΕ ΣΕΛ. 23
ΣΤΕΓΗ ΤΟΥΣ ΕΧΟΥΝ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

Άληθινός λαβύρινθος είναι ἡ άραβική συνοικία τοῦ Άλγερίου, ἡ θρυλική Κάσπα. Ἐπὶ αἰῶνες, οἱ καταδιωκόμενοι ἀπὸ τὴν ἐξουσία βρίσκουν ἀσφαλὲς καταφύγιο στὰ σοκάκια της.

Κάμ καινούργιο!

**Η ΠΙΟ ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΕ ΧΥΜΟ
ΠΟΡΤΟΚΑΛΑΔΑ
ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΗ 100%**

Πρώτη φορά στην Ελλάδα κυκλοφορεί πορτοκαλάδα με τόσο μεγάλη περιεκτικότητα σε φυσικό χυμό πορτοκαλιού.

Η Πορτοκαλάδα ΦΙΞ με μπλέ έτικεττα, χάρις στην μεγαλύτερη πυκνότητά της σε χυμό, είναι πιο γευστική, πιο πλούσια σε βιταμίνες, άσβεστιο και φωσφόρο που ωφελούν την υγεία.

Αποτελεί εγγύηση για την υγεία των παιδιών σας. Η Πορτοκαλάδα ΦΙΞ προσφέρεται σήμερα απολύτως φυσική, έξ ολοκλήρου παστεριωμένη και έγγυημένη, χωρίς βλαβερά μικρόβια για την υγεία. Χάρης εις την ειδική μέθοδο παρασκευής της Πορτοκαλάδας ΦΙΞ, τα τελευταίου τύπου μηχανήματα και τας υπερίωδεις δίκτινας μπορείτε να έσθε ήσυχοι εις το έξξής πίνοντας πορτοκαλάδα, τής οποίας δέν έχουν παστεριωδή μόνον ώρισμένα συστατικά (ο χυμός), άλλα τα σύνολον.

Πλούσια σε βιταμίνες Ρ και C. Η βιταμίνη Ρ θεωρείται ή βιταμίνη της μακράς νεότητος, διότι διατηρεί καλώς τα τριχοειδή άγγεία, συντελεί εις την πρόληψιν της αρτηριοσκληρύνσεως και των ρυτίδων του δέρματος.

Η βιταμίνη C είναι ή βιταμίνη της προσπάθειας, ή οποία μάς επιτρέπει να έργαζώμεθα περισσότερο χωρίς να καταπονούμεθα και να καταπολεμούμε τας μολυσματικές νόσους.

Και χωρίς άνδρακικό. Για να ικανοποιηθούν όσοι προτιμούν πορτοκαλάδα απολύτως φυσική, παρεσκευάσθη πορτοκαλάδα χωρίς άνδρακικό και διακρίνεται από την μπλέ έτικεττα.

Στην τιμή μιάς συνειδημένης πορτοκαλάδας. Η Πορτοκαλάδα ΦΙΞ είναι άγνή και γευστική σαν να την έχετε στίψει μόνοι σας. Από σήμερα προφυλάξτε την υγεία σας: κάθε φορά που διψάτε ξεδιψάστε με μιά απολαυστική Πορτοκαλάδα ΦΙΞ.

Χωρίς άνδρακικό - Έτικέττα μπλέ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

Ο αριθμός των θυμάτων έκ δυστυχημάτων κατά τον έορτασμόν της εθνικής επετείου της 4ης 'Ιουλίου, ανήλθεν εις 690, έκ των οποίων 408 έκ της κυκλοφορίας, 188 έκ πνιγμών και 94 έκ διαφόρων άλλων άτυχημάτων.

ΜΟΣΧΑ

Σχεδιάζεται ή κατασκευή ενός άγωγου μήκους 2.320 μιλίων, διά του οποίου θα διοχετεύεται πετρέλαιον από το Τουμπαζίν της Βασκίας εις το διόμ. κέντρον 'Ιρκούσκ της Σιβηρίας.

ΒΟΝΝΗ

Το 'Ινστιτούτον 'Αλίας θα μελετήσει δι' υποβρυχίων κινηματογραφικών μηχανών την συμπεριφοράν των ψαριών ενώπιον των δικτύων. Τα πειράματα θα χρησιμεύσουν διά πρακτικούς σκοπούς, δηλαδή περισσότερα ψάρια!

ΣΙΚΑΓΟΝ

Πάντε Ουγγροι πρόσφυγες απήλασαν έξ 'Ηνωμ. Πολιτειών εις Αυστρίαν, διότι έδήλωσαν ψευδώς ότι ούδέποτε ανήκον εις το κομμουνιστικόν κόμμα.

ΤΕΛ ΑΒΙΒ

Ο μέχρι τούδε άρχιστράτηγος του Ισραηλινού στρατού στρατηγός Μωύσης Νταγιάν, απέφασε ν' αποσυρθή από τον στρατόν. Λέγεται ότι επιδιώκει έθραν εις το κοινοβούλιον.

ΒΟΝΝΗ

Μία ταξιδιωτική περισσότερά έπίστρεψεν εις τον περιστερώνα της μετά αποσίαν 33 μηνών. Αναγνωρισθείσα υπό των άλλων περιστερών κατάλαβε και πάλιν την παλαιάν φωλέαν της.

ΤΟΚΙΟ

Τα Ιαπωνικά ναυπηγεία διέρχονται ά-ξείαν κρίσιν όφειλομένην εις τον άνταγωνισμόν των βρετανικών και γερμανικών. Ούτω, έναντι των περσινών παραγγελιών διά 88 σκάφη 2,6 έκ.ατ. τόνων, έφέτος παρηγγέλλησαν μόνον 12 σκάφη 345.000, διότι τα βρετανικά ναυπηγεία προσφέρουν τιμάς κατασκευής 218 δολάρια κατά τόνον, ενώ οι 'Ιάπωνες 240 δολ. κατά τόνον.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ

Ο Νάθαν Νάρ, πρόεδρος των Μαρτύρων του 'Ιεχωβά, έδήλωσεν ότι ό αριθμός των πιστών εις 162 χώρας άνέρχεται εις 700.000, ιδιαίτερος δέ εις την Πολωνίαν έτρίπλασιόσθη παρά τους διωγμούς. Την αύξσιν των όπαδών της αίρέσεως, ό κ. Νάρ απέδωσεν εις την αίσθησιν ότι επικείται ή άναφρομένη εις την 'Αποκάλυψιν Μάχη του 'Αρμαγεδώνος, την όποιαν οι Μάρτυρες άναμένουν ότι θα λάβη χώραν όλίγον πρό του έτους 1984.

ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ

Ο Πάπας Πίος 12ος, ό όποιος θεωρείται εις έκ των πλέον δραστηρίων διαδόχων του 'Αγίου Πέτρου, έσημείωσε νέας καινοτομίας: 'Εδέχθη και προσέφωψε αντίπροσωπίαν 'Εβραίων. Επίσης συναιώνισε με 200 μανεκν και σχεδιαστάς μεδας ενός μεγάλου οίκου της Ρώμης, με συγκατάβασιν και μειδίματα. Και κατά σύμπτωσιν Ρώσοι τουρίσται παράτησαν εις δημοσίαν εμφάνισιν του.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ

Η άρνησις του στρατάρχου Τίτο να σχολιάση τας ρασιονιστικογροδικάς σχέσεις εις την άμερικανικήν ηλώσιν, έρμηνεύεται ως όφειλομένη εις την άναμονήν των έξελίξεων έκ των συμβάντων εις το Κρεμλίον, δια τα ό-ποια ειχε φαίνεται πληροφορίας.

ΠΑΡΙΣΙ

Η μετάβασις εις τα θεάματα, ή άναγνωσις μυθιστορημάτων και ό χορός τα όποια ζηλότηπος σύζυγος άπηγόρευεν εις την συμβίαν του, απέτρεσαν λόγω διαζυγίου. Ο 'Αριστο Πάσος έθεώρησεν ως άναχρονιστικούς τούτους περιορισμούς τούτους και έδικαίωσε την ταλαιπωρουμένη σύζυγον.

ΜΟΣΧΑ

Δύο άστéρες της 'Οπερας των Παρισίων, ή Λιάν Ντεντέ και ό Μισέλ Ρενώ προσεκλήθησαν να λάβουν μέρος εις μερικά παραστάσεις των Μπαλέτων του θεάτρου 'Μπολσόι. Οι Γάλλοι χορεύται θα λάβουν μέρος εις την 'Αίμνην των Κύκνων και την 'Ζίζιζελ.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Πρό των έκπλήκτων ομμάτων του ρωσικού λαού και της διεθνούς κοινής γνώμης διεδραματίσθη εις το Κρεμλίον μία θεαματική άνακτορική έπανάστασις, καθάρως βυζαντινού ύφους. Τρία παλαιά στελέχη της φρουράς του Στάλιν και μερικοί δευτερεύοντες άστέρες του προεδρείου και της κεντρικής έπιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος έξεβλήθησαν από τας κορματικές και κυβερνητικές θέσεις των, κατηγορούμενοι διά την σύμψιν άντικομματικής όμάδος, ποός τον σκοπόν να πασεμποδίσουν την έσωτερικήν άναδιοργάνωσιν της χώρας και την διεθνή ύφσιν. Είναι πρακτικώς άδύνατον να έξακριβωθούν αι πραγματικά άντιλήψεις των έκπτώτων διότι, άφ' ενός μεν ή όλη διαδικασία άποβολής γίνεται πάντοτε κεκλεισμένων των θυρών και άναγγέλλεται αίφνιδως, άφ' έτέρου δέ κατά τα έπικρατήσαντα σταλινικά έθιμα, οι διαγραφόμενοι, φορτωμένοι με δλας τας άντικομμουνιστικές άμαρτίας, καταδικάζονται εις σιωπήν. Πάντως, από τα παρεχόμενα στοιχεία και τα έπισημα άνακοινωθέντα και σχόλια, προκύπτει ότι πρόκειται περί πλήρους νίκης, με την υποστήριξιν του στρατού, της όμάδος Κρούτσσεφ—ή όποια έκπροσωπεί τα νεώτερα στρώματα της ίθινούσης τάξεως—έναντι της όμάδος των Μολότωφ-Καγκάνοβιτς, θεωρουμένης ως πλέον άκάμπτου και άπομονωτικής. Έννοείται ότι παραπλεύρως των κοινωνικών αιτίων των συμβάντων υπάρχουν και οι προσωπικοί λόγοι φιλοδοξιών και άντιθέσεων, όπως φαίνεται έν μέρει εις την περίπτωση Μαλένκοφ και σαφώς εις την έξωτερικήν πολιτικήν, ή όποία θα έξακολουθήσιν άναπτυσσόμενη προς την κατεύθυνσιν της διεθνούς ύφέσεως, της όποίας ή νέα ήγεσία έχει άπόλυτον άνάγκην δια να σταθεροποιήσιν το έσωτερικόν καθεστώς της.

Τα γεγονότα απέδειξαν διά μίαν άκόμη φοράν ότι τα δικτατορικά καθεστώτα δέν είναι δυνατόν να κυβερνηθούν συλλογικώς και ότι τελικώς, μετά από διαφόρους φάσεις του άγώνος των επιγόνων, θα επικρατήσιν και πάλιν ό μοναδικός δικτάτωρ. Βεβαίως, ή έπίφασις του μύθου της συλλογικής ήγεσίας θα διατηρηθή και πάλιν, άλλω όλοι οι έν Ρωσία και εις το έξωτερικόν κομμουνιστάι θα υποχρεωθούν ν' άναγνωρίσουν τον Κρούτσσεφ ως τον πραγματικόν και δαρύνοντα ήγέτην.

♦ Μία σύστηματική προσπάθεια καταβάλλεται από τους Βρετανούς δια την έκ νέου προσέγγισιν προς την Αίγυπτον. Παρά τας μεγάλας άπώλειας γοήτρου, θέσεων και συμφερότων, ή Μ. Βρετανία διαθέτει άκόμη μεγάλα πλεονεκτήματα δια να διαπραγματευθή: 120 έκτομμύρια λίρών, δηλαδή σχεδόν το σύνολον του συναλλαγματικού άποθέματός της Αιγύπτου, δεσμευμένα εις τας τραπέζας της, και έρείματα έπιτροής έντός των κόλπων του άραβικού κόσμου ('Ιράκ, 'Ιορδανία). Από αίγυπτιακής πλευράς, μετά την όριστικήν έκκαθάρισιν του προβλήματος της διώρυγας, υπάρχει επίσης κάθε συμφέρον εις την άποκατάστασιν όμαλων σχέσεων επί νέων βάσεων, δοθέντος ότι ή ένίσχυσις μόνον έκ μέρους του άνατολικού κόσμου ούτε τα έσωτερικά προβλήματα της χώρας λύει, ούτε και την διεθνή θέσιν της σταθεροποιεί. 'Ετσι, έφ' όσον διαπιστωθεί σύμπτωσις συμφερότων, πρέπει ν' άναμένονται πολύ συντόμως θετικά άποτελέσματα. Ηδη αι σχετικές άγγλικαί βολιδοσκοπήσεις εύρον σχεδόν εύμενη άπήχησιν εις την Αίγυπτον, ή όποια προσδοκά σπουδαία οικονομικά και πολιτικά άποτελέσματα από μίαν συνεννόησιν με τον χρεσινόν έχθρόν.

Χαρακτηριστικόν της έξελίξεως των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών είναι το γεγονός ότι ή άγγλική ηγεσία ένεφάνισε τον πρόεδρον Νάσορ έκθέτοντα την ελκινικήν επιθυμίαν του, μετά την έξασφάλισιν της πλήρους εθνικής ανεξαρτησίας επί της διώρυγας, να προέλθι εις συνεννοήσεις δια την λύσιν των διαφορών και την σύναψιν σχέσεων στενών ένδεων επί της άρχής της άναγνωρίσεως άμοιβαίως των πραγματικών συμφερότων. Ο βρετανικός τύπος υπέδεχθη εύνοικότητα της προδρικώς δηλώσεως, πράγμα που προδικάζει την άτμοσφαιραν των προσεχών συζητήσεων.

ΝΕΟΝ ΔΕΛΧΙ

Θ' άπαιτηθούν περί τα 900 έκτομμύρια λίρών δια την χρηματοδότησιν του δεύτερου πενταχρόνου σχεδίου των 'Ινδών. Διδομένου ότι καθίσταται άδύνατος ή έξεύρεσις του τεραστίου αυτού ποσού, άπεφασίσθη ή σταδιακή έφαρμογή των σημαντικώτερων έργων.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ

Υπό την προεδρίαν του γενικού εισαγγελέως Α. Ζούρδα έγένετο έγρία σύσκεψις των εισαγγελέων δια την περιστολήν της έγκληματικότητος, ή όποία άπειλεί την άσφάλειαν του κράτους. Κατ' άνακοίνωσιν, το σύνολον των συναδών άδικημάτων κατά το παρελθόν έτος ανήλθεν εις 425.706.

Δέκα όκτώ έργάται, οι όποιοι άπεκλείσθησαν εις καταρρεύσασαν σήραγγα, διασώθησαν κατόπιν τριήμερον προσπαθειών. Κατά το διάστημα τούτο κατέστη δυνατή ή παροχή εις αυτούς τροφίμων και ύδατος δι' έγκαταστάσεως ένός ειδικού σωλήνος.

Εις το χωρίον Νιρίμ, πλησίον της Γάζης, άνεκαλύφθησαν κατά τύχην τα έρείπια συναγωγής βυζαντινού ρυθμού. Εύρέθησαν επίσης δάπεδον έκ μωσαϊκού, νομίσματα της εποχής του 'Ιουστινιανού και έβραϊκά περγαμηνά.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΠΟΥΡΙΤΑΝΙΣΜΟΣ ένωλήθηκε από τη φωτογραφία αυτή, που υποτίθεται πως δείχνει τον κ. Ουέν να χαιρετά, με περιβολή 3χι και τόσο εύπρεπή, τη βασίλισσά του. Ο κ. Ουέν, όμως, έχει δυο δικαιολογίες: Τη ζέστη και την ιδιότητά του. Είναι προσηνητής της κολυμβητικής όμάδος της Σχολής Μίλλ Χίλλ του Λονδίνου, ή όποία γιώρασε, εδώ και λίγο καιρό, τα έκατον πενήντα χρόνια της ίδρύσεώς της (Keystone)

(Keystone)

Η ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ στρέφεται πάλι στην εύφλεκτη περιοχή της Μέσης Ανατολής, όπου καθημερινά άναφέρονται συνοριακά έπεισόδια μεταξύ Συρίας και 'Ισραήλ. Τα παραμεθόρια Ισραηλικά χωρία στέλλουν ήμερα και νύκτα περιπόλους, στις όποιες συμμετέχουν πρόθυμα και 'Ισραηλίτισσες, για να προλάβουν αίφνιδιαστική έχθρική έπίθεση.

(Keystone)

ΤΙ ΞΟΔΕΥΕΤΕ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ;

150 ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ ΥΠΕΒΛΗΘΗΣΑΝ ΣΕ ΕΞΟΝΥΧΙΣΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΤΟΥΣ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ασφαλώς δεν είναι λίγοι εκείνοι που κατατάσσουν τη στατιστική στις άχρηστες μικρολογίες της εποχής μας. Άλλοι πάλι συγκατατίθενται ότι πρέπει να ξέρουμε πόσος είναι ο πληθυσμός μίας χώρας ή το ύψος της παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, αλλά δυσανασχετούν με τα «άκατανόητα» και εκ πρώτης όψεως «χαώδη» ερωτηματολόγια, που έννοούν να παίρνουν το ρόλο μικρόχαρου άνακριτη και να ελέγχουν άκαμψα και την άναπνοή μας. «Μά, διάβολε, τί σημασία έχει αν έκανα έγκληψη σκληροκοιτίτιδος, ή αν έμεινα διετής στην τετάρτη γυμνασίου; Ποιάς ενδιαφέρεται τάχα;». Και, όμως, προϋπόθεση μιάς άρτια οργανωμένης κοινωνίας είναι ότι κάποιος ενδιαφέρεται και δεν υπάρχει άλλος τρόπος να σχηματιστεί αυτός ο άνώτερος ρυθμιστής μιά σαφή εικόνα από την άπειρία των φαινομένων, παρά μέσα από αυτά τα άνούσια και μικρόλογα ερωτηματολόγια. Δεν υπάρχει έμπειρική έπιστήμη, σήμερα, που να μην έχη άπαραί-

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ο ταχυδρόμος, ούτε ο εισπράκτορας του ηλεκτρικού, αλλά κάτι άγνωστο ως τώρα στην Έλλάδα: Η έρευνήτρια της Στατιστικής.

τητο όργανο της έρευνας της τη στατιστική. Δεν νοείται πιά συγχρονισμένη οικονομία και κράτος, που να μη στηρίζεται στα στατιστικά δεδομένα. Κράτος και στατιστική είναι τόσο συνυφασμένα, ώστε μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι όταν δεν υπάρχει το δεύτερο, και το πρώτο είναι άνυπαρκτο, τουλάχιστο στην υψηλότερη έννοιά του. Και αυτό δεν συμβαίνει μονάχα σήμερα. Από την αύξη των Ιστορικών χρόνων, με τη δημιουργία των πρώτων κρατικών συγκροτημάτων (Κινέζοι, Αιγύπτιοι, Ρωμαίοι) εμφανίζεται υποτυπώδως και η στατιστική. Τί άλλο ήταν, αλήθεια, η άπογραφή του πληθυσμού, που αναφέρουν τα Ευαγγέλια ότι συνέπεσε με τη γέννηση του Ίησού; Έπειτα η στατιστική, στην τελείως σύγχρονη μορφή της, που υποπαρουσιάστηκε στην Άναγέννηση, σε δυο από τα άρτιότερα όργανα μιάς κράτη της εποχής —στη Γαλλνότετη Δημοκρατία της Ένετίας και στη Δημοκρατία της Φλωρεντίας. Εκεί μπηκαν τα θεμέλια της στατιστικής έπιστήμης.

«ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ; Τί είναι πάλι τούτο; Στην εποχή μας, παιδάκι μου, δεν έβραμε τέτια. Άλλα πέρασε μέσα, μπορεί να είναι κι αυτή κάτι χρήσιμο».

Στην Έλλάδα δεν μπορούμε να πούμε ότι η στατιστική βρίσκεται στην τελειότητα που απαιτούν οι άνάγκες ενός προηγμένου κράτους. Πάλι όμως δεν είναι σωστό να γκρινιάζουμε πως δεν γίνεται τίποτα. Υπάρχει η Έθνική Στατιστική Υπηρεσία, εκδίδεται τακτικά η Στατιστική Έπετηρίς, καλύπτονται, λίγο-πολύ, ώρισμένα κεφάλαια της έρευνας και, το κυριότερο, υπάρχει η θέληση και η κατανόηση να οργανωθούν τα πράγματα καλύτερα, να προχωρήσουμε. Έτσι, πρέπει να δούμε με ιδιαίτερη εύχαρίστηση την έρευνα των οικογενειακών προϋπολογισμών, που άρχισε από τον περασμένο Άπρίλη η Έθνική Στατιστική Υπηρεσία. Είναι ασφαλώς κάτι καινούργιο και κάτι πολύτιμο για τη χώρα μας. Κάτι που όμολογούμενως άποτελεί δόγμα, γι' αυτό άξίζει τον κόπο να το δούμε από κοντύτερα.

Έρευνα οικογενειακών προϋπολογισμών. Τί είναι πάλι αυτό, θ' αναρωτηθούν οι ύσιπιοι. Και όμως είναι κάτι τόσο πολύτιμο, όσο και κάθε άλλη στατιστική έρευνα. Έκατο παρόμοιες έρευνες έχουν γίνει την τελευταία δεκαετία σε 50 κράτη όλου του κόσμου. Στην Έλλάδα είναι η πρώτη. Τα συμπεράσματα που θα προκύψουν, όταν συναχθούν όλα τα στοιχεία, θα βοηθήσουν:

1. Να καταρτισθί ένας έπίσημος τιμάρθμος κόστους ζωής, ο όποιος θα άναποκρίνεται στα πραγματικά δεδομένα της σημερινής διαθρλώσεως της καταναλώσεως.
2. Να διαπιστωθούν οι όροι διαβιώσεως των άνεργων και ύποαπασχολυμένων.
3. Να μελετηθί η έθνική διατροφή.
4. Να εξακριβωθούν οι καταναλωτικές συνήθειες του εύρτερου κοινού, πράγμα το οποίο θα δοθήση το ίδιο το κοινό να συντάξη όρθολογιστικότερα προγράμματα καταναλώσεως.
5. Να διατυπωθί η οικονομική και κοινωνική πολιτική του κράτους.

Εύκολα καταλαβαίνει κανείς ότι για μιά οικονομικώς ύποανάπτυκτη χώρα, όπως η πατρίδα μας, οι αριθμοί θα μάς παρουσιάσουν έκπληξεις που δεν τις ύποπτεύαμε.

Την έρευνα των οικογενειακών προϋπολογισμών κατέστρωσε η διεύθυνση Τιμών και Τιμάρθμων της Έθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, σε συνεργασία με τον ειδικό έμπειρογνώμονα του Διεθνούς Γραφείου Έργασίας κ. Α. Reisz ο όποιος προσεκληθί προς τον σκοπόν τούτον ύπό της έλληνικής κυβερνήσεως.

Η έρευνα, στο πρώτο της στάδιο, θα περιορισθί στον άστικό πληθυσμό της χώρας. Πριν από την έναρξη της τακτικής έρευνας έγινε μιά δοκιμαστική σε 150 οικογένειες διαφόρων πόλεων της χώρας. Η προθυμία και η ειλικρίνεια με την όποια συνεργάστηκαν οι τυχαίως κληρωθείσες οικογένειες με την στατιστική υπηρεσία, απέδειξε ότι άντελήφθησαν πλήρως τους σκοπούς της έρευνας. Και αυτό, βέβαια, είναι μιά από τις σημαντικότερες προϋποθέσεις για την έπιτυχία μιάς τέτιας προσπάθειας.

Έπειτα από το δοκιμαστικό αυτό στάδιο, κατεστρώθησαν τα σχέδια της κυρίως έρευνας. Έπελέγησαν συνολικώς 3.000 οικογένειες, από 30 άστικά κέντρα όλης της χώρας. Οι πόλεις αυτές είναι:

- 1) Άθήνα και περίχωρα, 2) Θεσσαλονίκη, 3) Πάτρα, 4) Ηράκλειο (Κρήτης), 5) Καβάλα, 6) Λάρισα, 7) Καλαμάι, 8) Βόλος, 9) Χανιά, 10) Σέρραι, 11) Κέρκυρα, 12) Μυτιλήνη, 13) Χίος, 14) Άγρίνιο, 15) Κόρινθος, 16) Κοζάνη, 17) Τρίπολη, 18) Κομοτηνή, 19) Κατερίνη, 20) Τρίκαλα, 21) Καρδίτσα, 22) Γιαννιτσά, 23) Έδεσσα, 24) Φλώρινα, 25) Λαμία, 26) Θήβα, 27) Ρόδος, 28) Ιωάννινα, 29) Μέγαρα και 30) Άρτα.

Η έπιλογή των οικογενειών έγινε κατά τύχη, όπως γίνεται και η κλήρωση ενός λαχείου. Στην κληρωτίδα μπηκαν οι διευθύνσεις των κατοικιών της άπογραφής του 1951. Οι διευθύνσεις των κατοικιών που άνηγέρθησαν μετά το 1951 συμπεληρώθηκαν από τα διβλία εκδόσεως άδειών οικοδομών των άμοδιων γραφείων κάθε πόλεως. Άλλα η ειδική φύση αυτής της έσευνης άπαιτούσε και ειδικές γνώσεις των ύπαλλήλων που θα την διενεργούσαν. Γι' αυτόν άκριβώς το λόγο προηγήθηκε μιά μετεκπαίδευση έξη έβδομάδων των ύπαλλήλων-έρευνητιών της Έθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας, που θα άνελάμβαναν το έργο. Έπειτα οι έρευνήτριες έτέθησαν επί το έργο.

Το έργο της έρευνητριάς συνίσταται στο έξης: Έπισκέπτεται την ύπό παρατήρηση οικογένεια και ζητάει πληροφορίες για τα έξοδα διατροφής που πραγματοποιεί η οικογένεια επί μιά εβδομάδα. Υπάρχουν, όμως, και άλλα έξοδα όπως το νοίκι, το γκάζι, το ηλεκτρικό, το νερό, ο ρουχισμός που καταγράφονται κατά μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα, μήνες ή χρόνια. Αυτά, βέβαια, είναι τα γενικά έξοδα και άφορούν όλόκληρη την οικογένεια. Πέρα όμως από αυτά, το κάθε μέλος έχει τις προσωπικές του δαπάνες, έξω από το σπίτι, και τα έξοδα αυτά είναι συνήθως εκείνα που δεν φαίνονται και που δεν λαμβάνονται ύπόψη. Τα τσιγάρα, οι καφέδες,

ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΗ για την έπιτυχία της έρευνας των οικογενειακών προϋπολογισμών είναι η καλή συνεργασία της νοικοκυράς. Εύτυχώς, οι Έλληνίδες νοικοκυρές απέδειξαν ότι άντελήφθησαν τους σκοπούς της Στατιστικής και με μεγάλη προθυμία δοθήσαν τις έρευνήτριες στο έργο τους.

το κρασάκι, τα μεταφορικά, ο κινηματογράφος και... και... μύρια τόσα. Άλήθεια, σκεφθήκατε ποτέ τί ποσοστό των έξόδων σας καταλαμβάνουν; Οι περισσότερες οικογένειες που λαμβάνουν μέρος στην έρευνα, δεν το είχαν... προσέξει. Το ίδιο, φανταζόμαστε, και σεις. Αυτή ακριβώς η διαφύση, τόσο στα μικρά όσο και στα μεγάλα, είναι που ένθουσιάζει εκείνους που έπελέγησαν για την έρευνα. Με τη δοθήσα των έρευνητριών, οι περισσότεροι για πρώτη φορά μπόρεσαν να σχηματίσουν μιά πλήρη εικόνα της κατανομής των έξόδων των. Η έκπληξη και τα έπιφανήματα που ακολουθούν κάθε φορά την άνακάλυψη των αριθμητικών αποτελεσμάτων είναι ένδεικτικά της άγνοιας που βασίλευε στους περισσότερους οικογενειακούς προϋπολογισμούς. Γιατί πρέπει να σημειωθί και τούτο. Η οικογένεια άποτελεί μιά μικρή οικονομική μονάδα, και σαν τέτια, έχει τα έσοδα και τα έξοδά της. Άρα, για την καλή διαχείριση άπαιτείται κάποιο σχέδιο, μιά γνώση της κατανομής των έξόδων, και η γνώση αυτή μόνο με τη συστηματική καταγραφή των δαπανών μπορεί να γίνει άποδοτική. Πολλές οικογένειες, από κανείς που παίρνουν μέρος στην έρευνα, έρωμολογήθηκαν στις έρευνήτριες ότι προσεπάθησαν άπανελημμένως να κρατήσουν τα ήμερησια έξοδά των. Δεν ήξεραν όμως τον τρόπο και πελάγαναν γρήγορα. Σ' όλες όμως τις προηγμένες χώρες, στις Ην. Πολιτείες, στην Άγγλια, στη Γαλλία, στη Σουηδία κλπ., οι νοικοκυρές καταστρώνουν το εβδομαδιαίο πρόγραμμα των έξόδων τους και μάλιστα διαλέγουν με προσοχή τα είδη διατροφής που καταναλώνουν. Κι αυτό, όχι μόνο για να προμηθευτούν τα τρόφιμα εκείνα που τους έπιτρέπουν τα έσοδά των, αλλά και τα θρεπτικότερα, γιατί είναι γνωστό ότι τα ακριβά τρόφιμα δεν είναι πάντα και τα καλύτερα.

Η δοκιμαστική έρευνα που έγινε στις 150 έλληνικές οικογένειες απέδειξε ότι και οι Έλληνίδες νοικοκυρές, όταν καθοδηγηθούν καταλλήλως, είναι σε θέση να προσχεδιάζουν τις δαπάνες του νοικοκυριού των. Άλλα και γενικότερα, η έρευνα που διεξάγεται τώρα απέδειξε ότι το έλληνικό κοινό είναι σε θέση να έκτιμηση και να άποφελήθί από τις λεπτομερείς αυτές έρευνες πάνω στη διαβίωσή του. Η προθυμία με την όποια συνεργάζονται με τις έρευνήτριες το έπιβεβαιώνει. Γι' αυτό και καθήκον των άμοδιων είναι να συστηματοποιήσουν και να έκτεκτείνουν τις έρευνες αυτές. Η έθνική άφελεια που θα προκύψι δεν θα είναι μικρή.

Ένω εις τὸ Βερσουά τῆς Ἑλβετίας, ὁ Ἀγὰ Χάν, ὁ Ζάπλουτος καὶ κοσμικὸς ἡγέτης 80.000.000 μουσουλμάνων Ἰσλαμλιτῶν, κατ' εὐθείαν ἀπόγονος τοῦ προφήτου Μωάμεθ, ἔκλεινε τὰ χορτασμένα ἀπὸ τὸ ὄραμα μιᾶς κοσμοπολιτικῆς ζωῆς μάτια του, ὁ γιὸς του, ὁ πολὺς Ἀλῆ Χάν, Ζάπλουτος κι αὐτὸς καὶ περισσότερο κοσμικός, εἶχε βρῆ, λέει, τὴν εὐτυχία στὸ πρόσωπο μιᾶς ὑπέρκομψης γυναίκας, πὺ ξεκίνησε, ἀπλὴ κι ἀδέξια κάποτε χωριατοπούλα, γιὰ νὰ κατακτήσῃ τὴ ζωὴ. "Ὅλα μοιάζουν μ' ἓνα παράξενο παραμῦθι...

Ἡ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΑΛΗ ΧΑΝ σ' ἓνα νυκτερινὸ κέντρο ἀποτελεῖ μέγα κοσμικὸ γεγονός. Τὴν ἄλλῃ μέρα οἱ ἐφημερίδες θὰ γράφουν τί ἤπιε, τί ἔφαγε, τί φορούσε, ἂν εἶχε κέφι ἢ ἂν ἦταν ἐλαφρὰ μελαγχολικός. Στὸ μεταξύ, ὁ Ἀλῆ καλοτρῶει καὶ καλοπίνει εἰς ὑγείαν τῶν πιστῶν του Ἰσλαμλιτῶν.

Ἕνας χορὸς μὲ τὴν Τζόαν Φονταίν, σ' ἓνα νυκτερινὸ κέντρο τοῦ Χόλλυγουντ, ἦταν ἀρκετὸς γιὰ ν' ἀρχίσῃ τὸ κουτσομπολιό.

Τὸ ἴδιο ἐπανελήφθη ὅταν ὁ Ἀλῆ Χάν ἀρχισε νὰ ἐμφανίζεται τακτικὰ «τὲτ-ἄ-τὲτ» μὲ τὴν Ὑδὸν ντὲ Κάρλο, στὰ κέντρα τῆς Ριβιέρας.

Τὸ φεστιβάλ τῶν Καννῶν ἀπεδείχθη «μοιραῖο» γιὰ τὴν Εἰρήνη Παπά. Καὶ ἂν δὲν ἔγινε ἡ Μπεγκοῦμ, ἔγινε ὅμως ἀστέρι τοῦ Χόλλυγουντ.

Φαίνεται ὅτι τελικὰ μόνο τὸ «τσίκ-τού-τσίκ» μὲ τὴ Μπεττίνα θὰ εὐδοκίμησῃ. Τὸ περίεργο εἶναι πὺς ἡ Μπεττίνα δὲν εἶναι ἡ ὠραιότερη.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ ΒΡΗΚΕ ΤΗ ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ

Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ 80.000.000 ὑπηκόων καὶ φανατικὰ ἀφωσιωμένων πιστῶν, τὰ μεγαλύτερα ἱποφορβεῖα τοῦ κόσμου καὶ τὸ ἀπίθανο προνόμιο —τώρα πὺ προορίζεται γιὰ τὸν τίτλο τοῦ ἡγέτου— ν' ἀποτιμᾶται τὸ βάρος τοῦ σώματός του, κάθε ἔτος, μὲ χρυσάφι, πλατῖνα, πολῦτιμα πετράδια, ὁ πρίγκιπας πὺ, ἂν καὶ δὲν εἶναι ξανθός, ὅπως θέλουν τὰ παραμῦθια, εἶναι ὅμως ἓνας γοητευτικὸς μελαγχρινὸς ἄνδρας ἡλικίας 46 ἐτῶν, ὁ πρίγκιψ Ἀλῆ Σάχ Χάν, γιὸς τοῦ προσφάτως ἀποθανόντος Ἀγὰ Χάν καὶ τῆς πρώτης του γυναίκας, τῆς Ἰταλίδας χορεύτριας Τερέζα Μαλιάνο, πρόκειται νὰ παντρευτῇ γιὰ τρίτη φορὰ τὸ πιδ κομψό, τὸ πιδ χαριτωμένο, τὸ πιδ φημισμένο μανικὲν τοῦ κόσμου: Τὴν Μπεττίνα.

Τὸ νέο, διστακτικὰ στὴν ἀρχή, μὲ περισσότερη δεβαιότητα καὺς πολλαπλασιάζονταν τὰ σχετικὰ δημοσιεύματα τοῦ διεθνούς τύπου, πέρναγε ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, ἀπὸ αὐτὶ σὲ αὐτὶ τῶν ἐκαλῶς πληροφορημένων κύκλων τῆς διεθνούς ἀριστοκρατίας.

Ἦδη, πολλὰ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες καὶ τῶν δύο ἡμισφαιρίων τὸ ἔχουν σὰν κάτι τὸ ἀπολύτως σίγουρο. Ἰσχυρίζονται ὅτι στὶς 11 παρελθόντος Ἰουνίου ἐπιβεβαιώθηκε ἐπίσημως, ὅτι ὁ Ἀλῆ Χάν θὰ τελέσῃ τοὺς γάμους του μὲ τὴν Σιμόν Μπουντέν. Κ' ἡ Σιμόν Μπουντέν δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν Μπεττίνα, πὺ ξεκίνησε στὰ 1947 ἀπ' τὸ χωριὸ τῆς μὲ τ' ὄνειρο νὰ γίνῃ σχεδιάστρια σὲ κάποιον οἶκο μᾶσας καὶ τώρα πρόκειται, ἂν ἔχουν σχέση μὲ τὴν ἀλήθεια ὅσα διαβάζονται ἀπ' τὸν διεθνή τύπο, ν' ἀποκτήσῃ μιὰ μέρα —ὄχι καὶ τόσο μακρινὴ, γιὰτὶ ὁ Ἀγὰ Χάν εἶναι πάλι ἐκρύτατα ἀρρωστος στὴ Ζυρίχη— τὸν τίτλο τῆς «Μπεγκοῦμ» τῶν πιστῶν ὑπηκόων τῆς θρησκευτικῆς δυναστείας τῶν Χάν...

Σήμερα, ὅλοι ζητοῦν μὲ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γὰ μᾶλλον κάτι γιὰ τὸν Ἀλῆ καὶ τὴν μόνιμη συνοδὸ τοῦ τῆς Μπεττίνας, πὺ τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν καλύπτει ἡ σιγή. Κανείς στὴν πραγματικότητα δὲν ξέρει τί πρόκειται νὰ συμβῇ, ἀλλὰ μιὰ τρυφερὴ ἀφροσύνη πὺ δίδει ἡ Μπεττίνα στὴν Γιάσμιν, τὴν κόρη τοῦ διάσημου συνοδοῦ τῆς, κ' ἡ ὀνομασία ἐνὸς νέου καθαροῦ αἵματος τῶν ἀπέναντων σταύλων τοῦ Ἀλῆ μὲ τὸ ὄνομα «Μπεττίνα», ἐνισχύουν τὶς φήμες καὶ τὶς διαδόσεις. Σύμφωνα μὲ ὅσα διαδίδονται καὶ γράφονται σήμερα, ὁ γάμος δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ στὴ Γαλλία, παρ' ὅλο πὺ θεωρεῖται ὁ πιδ «παριζιάνικος» τοῦ 1957. Οἱ γαλλικοὶ νόμοι δὲν ἀναγνωρίζουν τὴ λύση τοῦ γάμου τοῦ Ἀλῆ Χάν μὲ τὴν δευτὴν γυναῖκα του, τὴ Ρίτα Χαίγινουρθ, πὺ πραγματοποιήθηκε ὕστερα ἀπὸ σχετικὴ ἀπόφαση τοῦ δικαστηρίου τῆς πόλεως Ρένο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Τὸ παραμυθένιο ζευγάρὸ θὰ τελέσῃ τοὺς γάμους του στὴν... Ἰρλανδία, ὅπου δὲν ὑφίσταται κανένα νομικὸ ἐμπόδιο.

Ὁ πριγκιπικὸς γάμος, ἂν γίνῃ, θὰ εἶναι τὸ ἐπιστάσμα τοῦ εἰδωλλίου πὺ ἀρχισε πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια. Πιασμένοι πάντοτε ἀπὸ τὸ χέρι ὁ Ἀλῆ καὶ ἡ Μπεττίνα, ἐμφανίζονταν στὶς πρεμιέρες τῆς «Κομεντί Φρανσαίς», ἡ στὸ «Σπόρτινγκ Κλάμπ» τοῦ Μόντε Κάρλο. Ἀχώριστοι πάντα ταξίδευαν ἀπὸ τὸ Κάιρο στὴ Βενεζουέλα κι ἀπὸ τὴ Γενεύη στὴ Ν. Ὀρκη, ἐπιθεβαίνοντας μιὰν ἀδιάφεστη ἀλήθεια: Ὅτι εἶναι ἐρωτευμένοι κ' εὐτυχεῖς.

ΔΥΟ ΓΑΜΟΙ - ΔΥΟ ΔΙΑΖΥΓΙΑ

«Ὁ γιὸς μου —εἶπε κάποτε ὁ Ἀγὰ Χάν μιλώντας γιὰ τὸν Ἀλῆ— εἶναι ἄτυχος μὲ τὶς γυναῖκες του». Ἦλθε, ὅμως, ὕστερα ἀπὸ λίγο ἡ διάσημη κουτσοπούλα τοῦ Χόλλυγουντ, ἡ εὐτραφὴς Ἑλσα Μάγγουελ, πὺ εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ γυροῖν περισσότερο γιὰ τὸν γιὸ ἀπ' ὅσα ἔχει ὁ πατέρας καὶ διέφυγε τὸν γηραιὸ ἀρχηγὸ τῶν Ἰσλαμλιτῶν, ἀναφωνώντας: «Γιὰ σκεφθῆτε! Δὲν ὑπάρχει πιδ τυχερὸς ἄνθρωπος ἀπ' τὸν Ἀλῆ!» Ἐχει ὑγεία, νεῖστα καὶ ὁμορφιά, κ' ἡ ζωὴ εἶναι γι' αὐτὸν μιὰ σειρά εὐτυχισμένων γεγονότων. Κερδίζει στὶς κορσες, κερδίζει στὸν ἔρωτα, κερδίζει παντοῦ!

Πὺ δρίσκεται, ὅμως, ἡ ἀλήθεια; Στάθηκε εὐτυχὴς ὁ κομψὸς Ἰσλαμλιτὴς πρίγκιπας, πὺ ἔξωθε μεχρὶ σήμερα 46 χρόνια τῆς ζωῆς του καὶ τεράστια χρηματικὰ ποσὰ ἀπὸ τὸ θησαυρὸ πὺ προσφέρουν κάθε τόσο στὸν πατέρα του οἱ πιστοὶ του, ἀναζητώντας τὴν εὐτυχία; Τοῦ προσέφεραν αὐτὸ πὺ γύρευε οἱ ὁμορφες γυναῖκες πὺ γνώρισε καὶ ἡ ἀσχολία του μὲ τὰ καθαροῦ αἵματος τῶν ἀπέναντων σταύλων του, τοὺς αὐτοκινητιστικούς ἀγῶνες καὶ τὰ ἀεροπλάνα;

Εἰκοσιδύο χρόνια πρὶν, ὁ νεαρὸς τότε Ἀλῆ Χάν —24 μόνον ἐτῶν— παντρεύτηκε τὴν πρώτη του γυναῖκα στὴ Παρίσι. Ἦταν ἡ εἰκοσιπεντάχρονη Ἀγγλίδα κυρία Γκίνες, σύζυγος τοῦ Βρεταννοῦ δουλοῦ τοῦ Τόμας Λόλ Γκίνες, πὺ χρειάστηκε νὰ ζητήσῃ τὴ βοήθεια τῶν δικαστηρίων γιὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸν πρώτο τῆς σύζυγο καὶ νὰ παντρευτῇ τὸν Ἀλῆ. Ἔτσι ἡ Τζόαν Μπάρμπαρα Γυάρντ - Μπάλλερ, αὐτὸ ἦταν τὸ πατρικὸ τῆς ὀνόμα, ἀπαλλαγμένη ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ γάμου μπόρεσε τὸ 1935 νὰ γίνῃ πριγκίπισσα Ἀλῆ Σάχ Χάν καὶ νὰ χάρις στὸν Ἀλῆ μέσα σὲ τρία χρόνια δύο γιούς: Τὸν Καρίμ (1937) καὶ τὸν Ἀμὺ (1938). Δέκα χρόνια μετὰ τὸν γάμο ἡ Τζόαν - Μπάρμπαρα, πὺ εἶχε στὸ μεταῦ πάρει τὸ μουσουλμανικὸ ὄνομα Ταγιουντουλάχ, χωρίζε μὲ τὸν παραμυθένιο πρίγκιπα.

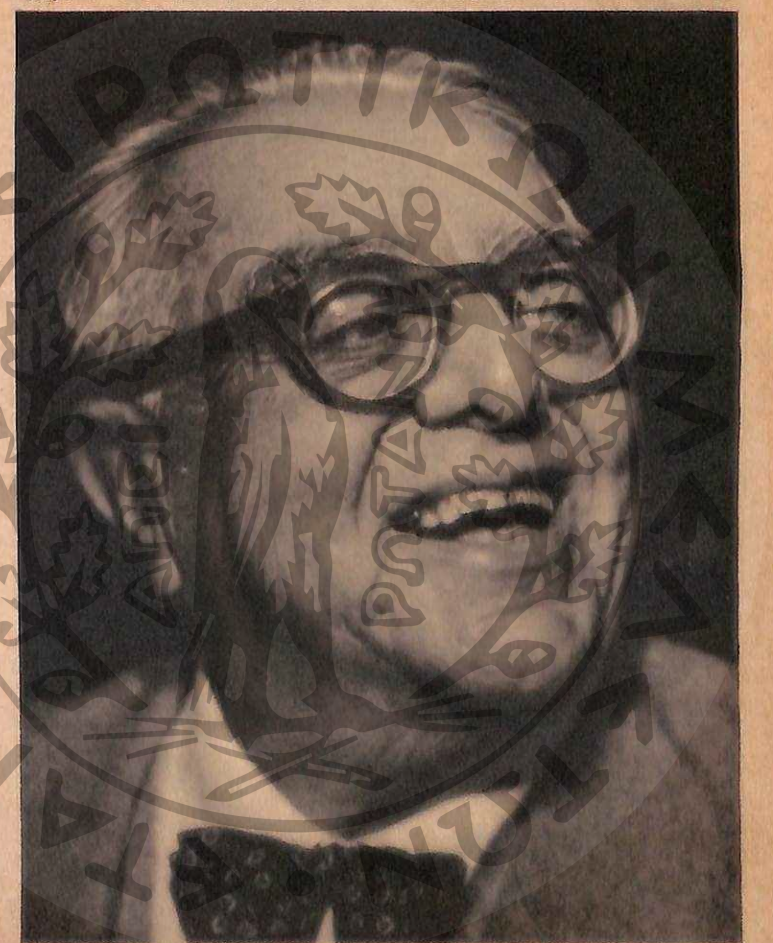
Ἡ ΡΙΤΑ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ

Λίγους μῆνες ἀργότερα ὁ Ἀλῆ συνάντησε καὶ πάλι τὴν γυναῖκα τῶν ὁνείρων του. Ὁ ἀνήσυχος πρίγκιπας, φάνηκε καὶ πάλι ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν εὐχάριστη ἐκπλήξη πὺ τοῦ ἐπιφύλασσε ἡ μοῖρα στέλλοντας στὴν ἀγκαλιά του τὴν Μαργαρίτα Κανσίνο, τὴν περίφημη τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στὰρ τοῦ Χόλλυγουντ Ρίτα Χαίγινουρθ. Ἄν καὶ ὁ διογρᾶφος τοῦ Γκόρντον Γιούινγκ γράφει ὅτι ὁ Ἀλῆ δὲν ἱκανοποιεῖται μὲ τίποτα, ὁ μουσουλμανικὸς πρίγκιπας φαινόταν πανευτυχὴς σὲ τὸ σημείο, ὥστε ν' ἀμφιβάλλῃ κανεὶς ἂν εἶναι ἀληθινὴ ἡ φράση πὺ τοῦ ἀποδίδει ὁ Γιούινγκ:

«Μόνον τὰ ἄλογα καὶ τὰ ζῶα δὲν μὲ ἀπεγορεύσαν ποτέ», εἶπε πῆ κάποτε ὁ Ἀλῆ στὸν διογρᾶφο του.

Ἀλλὰ στὶς 27 Μαΐου τοῦ 1949, δ.

ΟΛΟΚΛΗΡΗ Ἡ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΓΑ ΧΑΝ, κύλησε σὰν παραμῦθι. Γνώρισε πλοῦτη καὶ δόξες ὅσο λίγοι ἀπὸ τοὺς θνητούς. «Ποτέ μου δὲν ἔνοιωσα τί εἶναι ἡ πλῆξη», συνήθιζε νὰ λέῃ ὁ πνευματικὸς ἀρχηγὸς τῶν Ἰσλαμλιτῶν, πὺ ἤξερε ν' ἀπολαμβάνῃ ὅσα ἀγαθὰ τοῦ ἐπιδαψίλευσε ἡ καλὴ του μοῖρα.

ταν ο 'Αλφ Χάν και η Ρίτα Χαίγγου-
ωφ πρόβαλαν στην έξοδο του δημαρ-
χείου του Βαλλορι, μιας μικρής πο-
λιτείας της γαλλικής Ριβιέρας, με
κομμουνιστές δημάρχους και κατοίκους,
το πρόσωπο του κοσμοπολίτη 'Ανα-
τολίτη έλαμπε από τη σιγουριά και
την ευτυχία που δίνει η αγάπη. Μό-
λις είχε τελείσει τον πολιτικό του γά-
μο με τη Ρίτα. 'Ινδοί και Αφρικανοί
πρίγκιπες, έκλεκτοι καλεσμένοι από
όλα τα κράτη της Ευρώπης, Γάλλοι
στρατιγγοί, καλλιτέχνες σαν τον Πι-
κασσό και τον Ουτρίλλο βρέθηκαν γύ-
ρω απ' το ζευγάρι την ώρα του γά-
μου. Το μικρό δημαρχείο έλαμπε κά-
ταστρο ύψους από ένα γενναίο α-
σβεστόμα και όλα τα χαλιά του χω-
ριού 'Ιχαν οκπεσεί το ταπεινό του
δαπέδο για να πατήσουν τα πριγκι-
πικά πόδια. 'Η Ρίτα φορούσε ένα θαυ-
μάσιο μοντέλο του Φάτ και οι όρχη-
στρες έπαιζαν το «Βλέπω τη ζωή
τριανταφυλλένια». Προηγούμενως, ό-
μως, είχε χρειαστεί να εκδοθεί όπως
και πριν από τον πρώτο γάμο του
'Αλφ, ένα άλλο διαζύγιο. 'Η Ρίτα
έπρεπε να χωρίσει με τον 'Ορσον Ου-
άλλες. Βεβαία το χοληχουντιανό ζευ-
γάρι επρόκειτο έτσι κι αλλιώς να χω-
ρίσει, αλλά η συνάντηση της Ρίτας
και του 'Αλφ στη δίλλα «Μόρεσκ» της
'Ελσας Μαζγουέλ στις Κάννες έφε-
ρε πιο γρήγορα το τέλος. «Έτσι οι
προσπάθειες του 'Ουάλλες, που είχε
φθάσει την ίδια εποχή στις Κάννες,
για να περιώσει ό,τι ήταν δυνατό
από την οικογενειακή του ζωή, στά-
θηκαν μάταιες. Πάντως, η Ρίτα από-
κτησε οριστικά τον 'Αλφ και... τα
συν αυτά, μόνον όταν δυο μουσουλ-
μάνοι Ιερωμένοι, δυο «χοτζάδες», έ-
φθασαν αεροπορικά στη Γαλλία για
να νομιμοποιήσουν σύμφωνα και με
τις επιταγές του προφήτη την ένωση.

Μετά τον γάμο ο 'Αλφ και η Ρίτα
ταξίδεψαν στις περιοχές που βρίσκον-
ται οι πιστοί του πατέρα του 'Αλφ,
του 'Αγά Χάν, για να τους δώσουν την
...ευκαιρία να γνωρίσουν την Ρίτα,
την θερμάαιμη 'Ισπανοαμερικανία χο-
ραυτρία, που θα γινόταν—έτσι ήταν
τα πράγματα τότε—μιας ημέρας η
«Μπεγκουμ» τους, σαν σύζυγος του
θρησκευτικού τους αρχηγού.

Στις θρησκευτικές επικράτειες του
'Αλφ, όμως, τα πράγματα είχαν δια-
φορετική εξέλιξη. Αρχισαν οι περιο-
ρισμοί στις εμφανίσεις, στις εμφά-
σεις και σ' ό,τι άλλο θα μπορούσε
να άφθευ στα μάτια των πιστών την
βαλκή τελειότητα των θρησκευτικών
δωροχρητών. 'Η Ρίτα άρχισε να
έκνευρίζεται και ο 'Αλφ για να αντι-
μετωπίσει την κατάσταση διοργάνω-
σε μεγάλα κυνήγια στην ινδική ζούγ-
λα, που δεν είχαν όμως κανένα απο-
τέλεσμα. Χωρίς αγαθή επίδραση έμει-
ναν και οι εκδηλώσεις λατρείας με
τις οποίες υποδύθηκαν το νεόνυμφο
ζευγάρι οι πιστοί 'Ισλαμλίκης της 'Α-
νατολικής 'Αφρικής. 'Η άκρη του εσά-
ρις που φορούσε η Ρίτα στις δημό-
σιες εμφανίσεις της δέχθηκε χιλιάδες
φιλήματα και τα αποτυπώματα των
ποδιών της στο χώμα ήταν αντικεί-
μενο φαστικών θρησκευτικών εκδηλώ-
σεων. Αλλά φαίνεται ότι τίποτα δεν
ήταν ικανό να αλλάξει τις πρώτες εν-
τυπώσεις της Ρίτας. 'Αν πιστεύουμε
την Μαζγουέλ, η Ρίτα της είχε εκ-
μυστηριαστεί τότε τα εξής: «Εξοφικά
έννοιας πώς είχα κάνει μια τρέλλα
μέ το να παντρευτώ τον 'Αλφ. 'Εγώ
ήμουν μια 'Αμερικανίδα που
είχα έρωσθή σκληρά για να ζήσω, και
δεν μπορούσα να τους βλέπω να μην
κάνουν τίποτες».

Ο ΑΓΑ ΧΑΝ ΖΥΓΙΖΕΤΑΙ

Το τελειωτικό πάντως χτύπημα
στην σύζυγική ζωή του 'Αλφ και της
Ρίτας φαίνεται ότι το έβωσε αυτή η
καταπληκτική τελειότητα του ζυγισματος
του εύτραφους πεθερού της από τους
πιστούς του με χρυσάφι, πλατίνα και
πολύτιμα πετρώδη.

Οι πιστοί του 'Αγά Χάν 'Ισλαμ-
λίκης - Μουσουλμάνοι τον δέχονται
σαν 'Ιμάμη τους—θρησκευτικό τους
αρχηγό— γιατί ένας πρόγονός του
είχε παντρευτεί την κόρη του Μαζμεθ.
Αυτή εξ άλλου είναι η αιτία που γί-
νεται κάθε τόσο και η τελειότητα του ζυ-
γισματος. 'Ο πιο γνωστός πρόγονος
αυτών των «συγγενών» του Μαζμεθ

ήταν ο Πέρσης ηγεμόνας Χασάν 'Αλφ
Σάχ. 'Η κόρη του Μαζμεθ Φατμά πή-
ρε για άντρα της κάποιον Αλφ και
ο γιός τους Χουσεΐν παντρεύτηκε αρ-
γότερα μια πριγκίπισσα που άνηκε
στον οίκο που βασίλευε την εποχή έ-
κείνη στην Περσία. 'Ο Χασάν 'Αλφ
Σάχ, που έζησε από το 1800 έως το
1881 και ήταν γνωστός με το όνομα
'Αγά Χάν, 'Ισχυρίζονται ότι ήταν από-
γονος αυτού του Χουσεΐν και της
Περσιδίας πριγκίπισσας. Στην εποχή
του, ο Χασάν 'Αλφ Σάχ ή 'Αγά Χάν
στάθηκε γενικός διοικητής της μεγά-
λης περσικής επαρχίας του Κερμάν,
φαίνεται, όμως, ότι άργότερα ήλθε
σε ρήξη με τον Σάχη Φατέχ Αλφ Σάχ
και για να γλυτώσει τις συνέπειες της
αφροσύνης του τόνεκε για το 'Αφγα-
νιστάν. Τελικά εγκαταστάθηκε στη
Βομβάη.

'Εγγονός του ευγενούς αυτού Πέρ-
ση είναι ο σημερινός 'Αγά Χάν και
διοέγονός του ο 'Αλφ.

Οι πιστοί 'Ισλαμλίκης, που θεωρούν
σύν τοις άλλοις τόσο τον 'Αγά, όσο
και τον 'Αλφ Χάν αναμάρτητους, ότι
κι αν κάνουν ζυγίζουν κατά περιό-
δους, όπως είπαμε, τον 'Αγά Χάν με
πολύτιμα μέταλλα και μετά το τα
προσφέρουν.

Σ' ένα τέτοιο «ζυγισμό» φαίνεται
ότι παρευρέθηκε και η Ρίτα.

Σύμφωνα με τις περιγραφές που
υπάρχουν, σε μια μεγάλη πλατεία της
Βομβάης είχαν συγκεντρωθεί χιλιάδες
πιστοί 'Ισλαμλίκης. 'Εκεί εμφανίσθη-
κε ο 'Αγά Χάν φορώντας ένα κατα-
πράσινο σαρίκι και χρυσοκεντημένα
ρούχα για να ζυγισθεί. 'Ηταν την έ-
ποχή εκείνη 110 κιλά! Κόσπου 700.
000.000 γαλλικά φράγκα κόστισε έ-
κείνη τη χρονιά το ζυγισμό του 'Αγά
Χάν στα 10.000.000 των πιστών του,
που κατοικούσαν στην Αίγυπτο στην
'Αραβία, στο Τουρκιστάν, στις 'Ινδίες
και στην 'Ανατολική Αφρική.

'Η Ρίτα Χαίγγουωφ—'Ισχυρίζεται
εκ των υστέρων—επαναστάτησε μπρο-
στά σ' αυτή την κατάσταση. 'Όταν
ζύγισε στις Κάννες, πήρε τη μικρή
Γιασμίν και, χωρίς να ειδοποίηση κα-
νένα, έφυγε για την Αμερική. 'Επι-
κολούθησε, σύμφωνα με την 'Ελσα
Μαζγουέλ, ένας απελπισμένος αγώ-
νας του 'Αλφ για να φέρη την γυναί-
κα του πίσω. «Τί φταίω εγώ αν γεν-
νήθηκα μουσουλμάνος; της έγραφε.
Αυτό το γνώριζες και πριν παντρευ-
τούμε». 'Η Ρίτα όμως ήταν ανένδοτη.
Τον κατηγορούσε για ευχική σκλη-
ρότητα και διέδιδε ότι ήταν αυταρ-
χικός, τσιγγουνής(!) και ότι αγαπού-
σε περισσότερο απ' τις γυναίκες τ'
άλογα...

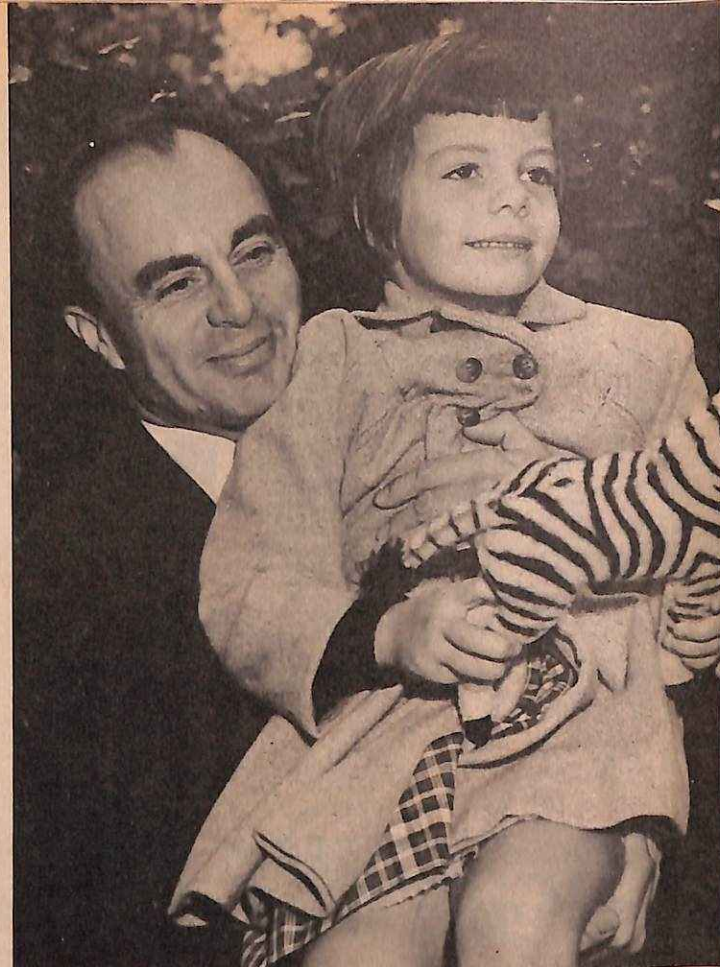
ΕΦΗΜΕΡΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

Μετά την διάλυση της οικογένειας
του ο 'Αλφ γνώρισε μια σειρά από μι-
κρές και μεγάλες γυναικείες διαση-
μότητες. 'Η Τζόαν Φονταίν και η 'Υ-
δόν ντε Κάρλο. 'Η Ειρήνη Πατάκι
και η Τζην Τίρνι έφθανίστηκαν επί ένα
χρονικό διάστημα σε διάφορα νυκτε-
ρινά κέντρα με τον 'Αλφ Χάν και ο
διεθνής τύπος έσπευσε να θγάλη εύ-
νόητα συμπεράσματα, αν και το πρά-
γμα ίσως να μην είχε ιδιαίτερη ση-
μασία. Και τούτο γιατί λέγεται ότι
μεταξύ των διασημών κυριών της Γαλ-
λικής Ριβιέρας, προσηϊαν και μη, εί-
ναι εξαιρετικά διαδιδόμενο το «πορ-
ν» να χορεύει κανείς «τσίκ το τσίκ»
με τον Αλφ Χάν, δαυος κινδύνους
κι αν παρουσιάζει η μικρή αυτή πε-
ριπέτεια για πολλές συναισθηματικές
καρδιές.

'Ετσι πέρασε ο καιρός, ως την ή-
μέρα που ο 'Αλφ άρχισε να εμφανί-
ζεται ταχτικά με την Μπεττίνα. Για
πολλές από τις εφημέρες ντάμες του,
ή διακοπή της έπαφής με τον μου-
σουλμάνο γόητα δεν είχε ιδιαίτερες
συνέπειες, εκτός από την Τζην Τίρ-
νι που φαίνεται ότι αγάπησε τον
μελαυό πρίγκιπα, και έτσι η εγκατά-
λειψη αποτέλεσε γι' αυτήν μια συγ-
κλονιστική περιπέτεια που την ώθη-
γσε σε ψυχιατρική κλινική.

Η ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΑΛΦ - ΜΠΕΤΤΙΝΑΣ

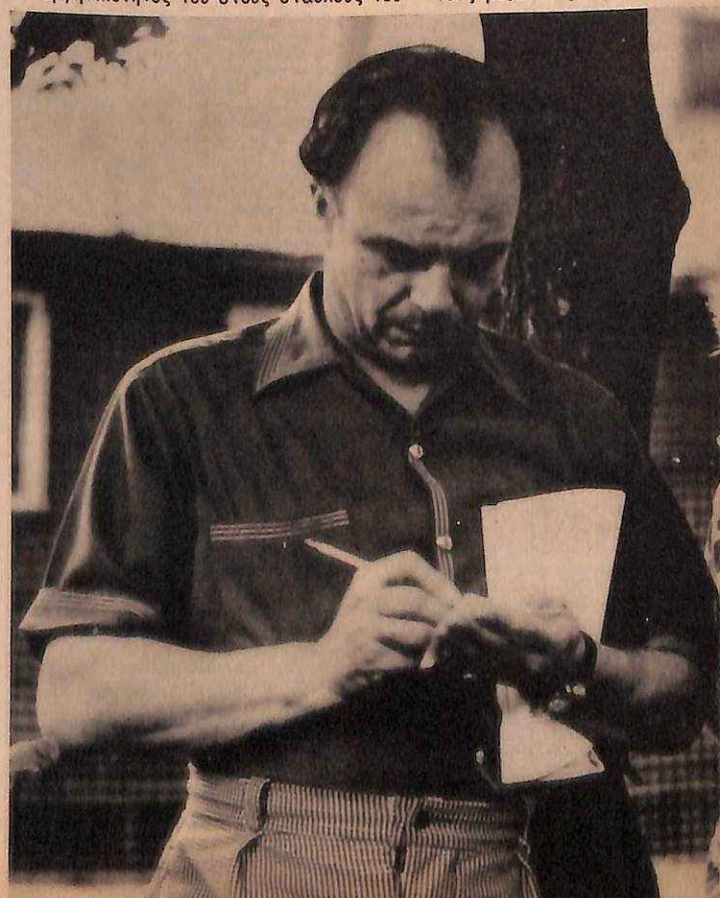
Πώς όμως γνωρίστηκε ο 'Αλφ με
την Μπεττίνα; 'Ενα πρωινό του 1955,
ο Ζακ Φάτ έστειλε την Μπεττίνα στην

Ο ΑΛΦ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟΡΓΙΚΩΤΑΤΟΣ πατέρας. 'Αγαπάει, βέβαια, τους
δυο γιούς του, τον Καρίμ και τον 'Αμύ, αλλά λατρεύει την κόρη του Για-
σμίν, που απέκτησε από το γάμο του με τη Ρίτα Χαίγγουωφ. Μετά το
διαζύγιο των γονέων της, η Γιασμίν μένει με τη μητέρα της, γι' αυτό
ιδιαίτερα πολύτιμος είναι οι μέρες που την έχει κοντά του ο 'Αλφ Χάν.

(Φωτ. Lutetia, Keystone, Camera Press, Interpress, P. Popper, A.D.P.)

ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΗ η manía του 'Αλφ για τους καθαρόαιμους και τις ιπ-
ποδρομίες. «'Αγαπάει τ' άλογα περισσότερο από τις γυναίκες», τον κα-
τηγόρησε η Ρίτα Χαίγγουωφ, όταν χώρισαν. 'Αληθεια ή φεμματα, το γ-
γονός είναι ότι ο βαθύπλουτος πρίγκιπας καταναλίσκει μεγάλο μέρος της
ένεργητικότητός του στους σταύλους του —τους μεγαλύτερους του κόσμου

Λατρεύει τὰ άλογα και τὰ παιδιά του

Και μιά φορά τὸ χρόνο γίνεται 'Ανατολίτης

ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ έκφραση του κοσμοπολίτη πρίγκιπα, σ' ένα αγγλικό ιπ-
πόδρομο, όπου η έτικέτα απαιτεί να εμφανίζονται οι κύριοι με γκριζο
ένδυμα και ψηλό καπέλλο. Λέγεται ότι ο 'Αλφ Χάν εισπράττει σημαντικά
ποσά από τις ιπποδρομιακές ασχολίες του. Τα ιπποφορβεία και οι σταύ-
λοι του βρίσκονται σε τρεις χώρες, στις 'Ιρλανδία, 'Αγγλία και Γαλλία.

όδο Ντε Προνύ για να παρουσιάσει μια
σειρά από τουαλέτες στη Ρίτα Χαί-
γγουωφ. Το μανικέν με τα κόκκινα
μαλλιά αρχίζει να στριφογυρίζει, να
γυρνάει και να ντύνεται, εμπρός στην
λίγο μαρμαρμένη πιά σύζυγο του 'Αλφ
Χάν. 'Η Μπεττίνα είναι μια ένδιαφέ-
ρουσα γυναίκα μετρίου αναστήματος,
με τονισμένα τα μύλα στο άδυνο
πρόσωπό της. Τα μάτια της είναι ψυ-
χρά και γαλανά προς το μενεζελί, τα
μαλλιά της μια φλόγα δεμένη πίσω στο
λαιμό. Είναι «φώς-μαίγκρη», ανάλαφρη
σαν τις κόπλες που παίζουν τυφλό-
μυγχα στα δασάκια του Βαττί. 'Η
Ρίτα καπνίζει και προσέχει τα μον-
τέλα, χαπλωμένη σ' ένα ντιβάνι. 'Η
Μπεττίνα γυρνάει και ντύνεται άκο-
μη, καρφώνοντας το φημισμένο παγερό
θλέμμα της στην πελάτισσα. Γι' αυ-
τήν, η παρουσίαση των μοντέλων εί-
ναι ένα συνθησίομενο γεγονός στη ζωή
της. Κάνει τη δουλειά της με βαρεμά-
ρα και τέλεια τεχνική. Σε μια άρισμέ-
νη στιγμή όμως—είναι μια μεσημέ-
ρι—ο πρίγκιπ 'Αλφ μπαίνει στο σα-
λόνι. Είναι ακόμα με τη ρόμπα του,
και τα μάτια του είναι θολά, μετά
από το γερό πιότο της περασμένης

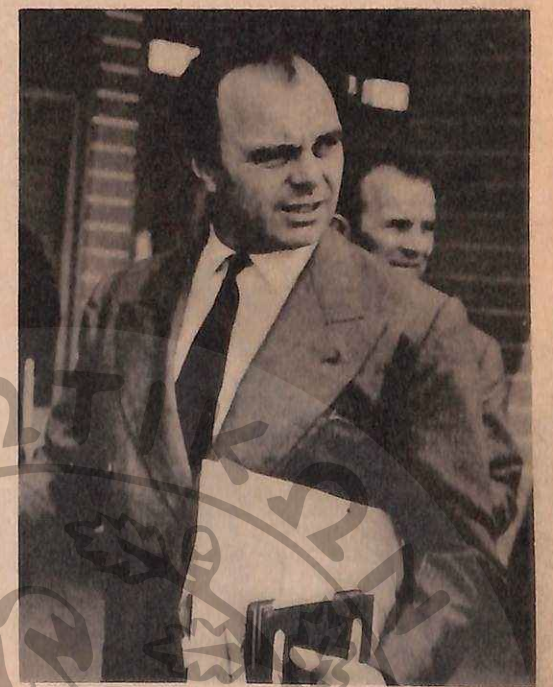
νύχτας. Στο χέρι κρατά ένα ποτήρι
πορτοκαλάδα με πάγο. Μετά από έ-
να διαστικό εκαλημέρας κ' ένα ψυχρό
φιλί στα μαλλιά της γυναίκας του,
θυβίξει τα βουδός στην πολυθρόνα. 'Η
Μπεττίνα συνεχίζει την επίδειξη με
τα μάτια καρφωμένα στη Ρίτα. Οι
δαντέλλες, οι μουσελίνες και τα σα-
τέν πέφτουν το ένα μετά το άλλο στα
πόδια της.

Τα μέτρα της Μπεττίνας είναι γνω-
στά. 'Αστράγαλοι μόλις δεκαοκτώ έ-
κατοστά, αλλά γοφοί ογδόντα εξη. Με-
ση μόλις πενήντα πέντε, αλλά στήθος
ογδόντα πέντε. Τριάντα φορές συνολι-
κά άλλαξε τουαλέττα εκείνο το πρωί.
Λίγες μέρες άργότερα, 5 ντουζίνες
κόκκινα τριαντάφυλλα φθάνουν στη δι-
εύθυνσή της. 'Αποστολές ο 'Αλφ Χάν.
Είναι τρελλός για κείνη, δεν ξέρει πώς
να εξηγήσει το «Κού ντε φούντ». 'Αρ-
χίζει να της χαρίζει έλογα, Μερσεντές,
διζόν, κοσμήματα και πίνακες μεγάλων
ζωγράφων. Σιγά-σιγά, η Μπεττίνα άν-
ταποκρίνεται. Σήμερα πιά δίνει ξέρουν
πώς θα παντρευτούν.

Ποιά είναι αυτή η μανικέν με το
ρομαντικό όνομα; 'Η Ιστορία της αρ-
χίζει φτωχικά, πριν τριανταδυό χρο-

ΣΤΗ ΒΟΜΒΑΗ ο κοσμοπολίτης μεταβάλλεται σε τέλειο 'Ανατολίτη. 'Ό-
ταν γιεκτάσθηκαν τα 70 χρόνια της αναλήψεως της ήγαςίας των 'Ισμα-
ηλιτών από τον 'Αγά Χάν, ο 'Αλφ αντιπροσώπευσε τον έρωστο πατέρα
του. 'Αν παρευρισκόταν ο ίδιος ο 'Αγά Χάν θα τον ζύγισαν με πλατίνα.

ΑΛΛΑ ένας τόπος είναι πολύ στενόχωρος για τον
'Αλφ. 'Από το αεροδρόμιο του 'Ορλύ, στο Παρίσι,
έτοιμάζεται πάλι για μια καινούργια περιπλάνηση.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ του γάμο με την Τζόαν Μπαρμπάρα Γουάρντ-Μπάλλου,
ο 'Αλφ απέκτησε δυο γιούς, τον Καρίμ στα 1937 και τον 'Αμύ στα 1938.

Κι ο Σαντρουντίν, ο νεώτερος αδελφός του 'Αλῆ, αγάπησε ἓνα μαννεκέν. Πόσο διαφορετικά ὅμως

Η ΓΙΑΣΜΙΝ ζῇ πολὺ ἀγαπημένα μετὴν ἑτεροθαλή ἀδελφοῦλα της Ρεβέκκα, πού εἶχε ἀποκτήσει ἡ Ρίτα Χαίγγουορθ ἀπὸ τὸ δεύτερο γάμο της μετὸν "Ὁρσον Οὐ-ἔλλες. Ἡ Ρίτα συναντήθηκε τελευταῖα μετὸν 'Αλῆ, ἀλλὰ ὄχι ἡ συζήτησή τους περιστράφη γύρω ἀπὸ τὸ μέλλον τῆς κόρης τους, πού εἶναι σήμερα 7 ἐτῶν.

νια, ὅταν στὸ 'Ελμφέ, μικρὸ χωριὸ τῆς Νορμανδίας, γεννήθηκε ἡ Σιμόν Μπουντέν. Ἡ μητέρα της ἦταν ἐπιστάτρια τοῦ παιδικοῦ κήπου, ὁ πατέρας της σιδηροδρομικός. Ἡ Σιμόν ἤθελε νὰ σπουδάσει μαμὴ. Δὲν ἦταν ἄσχημη, μὰ ἡ ὀμορφιά της δὲν εἶχε φινέτα, ἦταν ἀνοιχτομάτα, ἀλλὰ ὄχι ἐξυπνη, εἶχε γούστο, ἀλλὰ ὄχι δέξια ταλέντο. Στὸ σχολεῖο δὲν κατάφερε νὰ τελειώσει τὸ γυμνάσιο. Τὰ κατάφερε μόνο στὰ ἀγγλικά, στὴ γυμναστική καὶ στὸ σχέδιο. Κι αὐτὰ πού δὲν στάθηκαν ἀρκετὰ γιὰ τὸ ἀπολυτήριον, τὴν βοήθησαν μετὸ παραπάνω νὰ ἐπιτύχει στὴ ζωὴ. Τὰ ἀγγλικά, ἡ γλώσσα τῶν «γιουάν ρηλέισον», ἡ γυμναστική πού ἔδωσε ἀρμονία στὴς κινήσεις της, τὸ σχέδιο πού, σὲ μιά γυναῖκα, σημαίνει πρῶτα σκίτσα γυναικείων προφίλ καί, πιὸ ὕστερα, σχέδια φορμάτων...

Μ' αὐτὰ τὰ ἐφόδια ἡ Σιμόν ἐφθάσε στὸ Παρίσι στὴς 8 Μαΐου 1945. Ἦταν εἰκοσι χρονῶν, εἶχε πέντε χιλιάδες φράγκα στὴν τσάντα της καὶ τὴν σταθερὴ ἀπόφαση νὰ πάει μπροστὰ. Ἀμέσως ἀποφάσισε νὰ παρουσιάσῃ τὰ σχέδιά της στοὺς μεγάλους ράφτες. Ὁ

Ζάκ Κοστὲ ἀνέβηκε τὸ ἐπαρχιατικὸ γούστο τους, ἀλλὰ πρόσθετε τὴν κοπέλα καὶ τὴν προσέλαβε μετὰ 18.000 φράγκα τὸν μῆνα ὡς μαννεκέν.

Ἡ Σιμόν ἐγίνε κι αὐτὴ μιά ἀπ' τὴς τόσες μαννεκέν, ὥσπου, μιά μέρα, κουρασμένη ἀπὸ τὴ σκληρὴ δουλειά, ἀκούμπησε σὲ μιά σόμπα κ' ἔκαψε τὸ βραδινὸ φόρεμα πού ἐπρόκειτο νὰ παρουσιάσῃ. Ὁ Κοστὲ τὴν ἀπέλυσε ἀμέσως. Ἡ Σιμόν βρέθηκε καὶ πάλι στοὺς πέντε δρόμους. Ἄν δὲν εὑρίσκε τὸν Μπένο Γρασιάνι, ἰταλοδουλογογική κατὰγωγῆς, πού ἀντιπροσώπευε ἓνα ἐργοστάσιο ραδιοφῶνων, κανεὶς δὲν ξέρει πού θὰ κατέληγε. Ἡ συνάντησις ἐγίνε στὸ «Αἰγκλόν», ἓνα νυκτερινὸ κέντρο κοντὰ στὴν Ἐτουάλ, κι ὁ ἐρωτας ὑπῆρξε τέτιος, πού ἀπεφάσισαν ἀμέσως νὰ παντρευτοῦν. Κατόπιν, ὁ Μπένο τὴν ὡδήγησε στὴ μητέρα του, πού μόλις εἶχε ἀνοίξει ἓνα μπόρ στὸ Ζουάν-Λε-Πέν.

Στὴν Κιανὴ Ἀκτὴ, ἡ Σιμόν, μ' ἓνα μαῦρο δελουδινὸ φόρεμα μετὰ μεγάλο ντεκολτέ, μετὰ τὰ κόκκινα μαλλιά της στοὺς ὤμους, γνῶρισε ἐπὶ τέλους τὴν ἐπιτυχία. Γύρω της ἀρχισε νὰ κυκλο-

φορῇ ὁ κόσμος τῶν Ρουμπιρόζα καὶ τῶν "Ερρολ Φλύν. Κι ὁ Ζάκ Φάτ τὴν εἶδε κι ἀποφάσισε νὰ τὴν δημιουργήσῃ. Τῆς ἔκοψε τὰ μαλλιά, τὴν ἔδεσε λεπτὰ πίσω στὸ λαιμὸ, τῆς ἔβαθε νὰ κρατᾷ ψηλὰ τὸ κεφάλι, σὰν πολυτίμο λουλούδι στὴν ἀκρὴ ἐνὸς λεπτοτάτου μίσχου. Σὰν ἀληθινὸς καλλιτέχνης, μόλις τὴν «τελείωσε» τῆς ἔδωσε κ' ἓνα ὄνομα: Μπεττίνα, ἀπ' τὴν Μπεττίνα φὸν Μπρεντάνο, τὴ γυναῖκα πού ἀποθανάτισε ὁ Γ.αῖτε.

Ἀπὸ κείνη τὴ μέρα, μετὰ 40.000 φράγκα τὸ μῆνα πού τῆς ἔδινε ὁ Ζάκ Φάτ, ἡ κεφατὴ Σιμόν μεταμορφώθηκε στὴν Μπεττίνα, κρυφὸ καὶ μεγαλοκλίκο πλάσμα μετὰ πανάδες στὰ μάγουλα. Ὁ «Παράδεισος» τῆς "Ελσας Μάξγουελ ἀνοίξε γι' αὐτὴν σιγά-σιγά τὴς πόρτες του. Σὰν τὴν Πραλίν, τὴν Φαμπιέν καὶ τὴν Λουίζ, ἀρχισε νὰ ἐμφανίζεται στὸ «Χάριπερς Μπαζάρ», στὴν «Βόγκ», στὴν «Εἰλλ», Ζούσε σ' ἓνα πολυτελὲς διαμέρισμα στὴν ὁδὸ Ντέ Λα Φαίλντερ, γύριζε μετὰ Σίμκα σπὸρ, φορούσε ζακέττες ἀπὸ βουέντ. Πῆγε καὶ στὴν Ἀμερικὴ ὅπου ἐργάστηκε σὰν «κάδερ-γκέρλ» μετὰ 140 δολλάρια τὴν ἡ-

ΜΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ φωτογραφία τῆς Μπεττίνα, πού δημοσιεύθηκε στὸ διεθνὴ τύπο, μαζὺ μετὰ τὴν εἰδηση τῶν προσεχῶν γάμων της. Ἐκτὸς τῆς ἀναγνώρισις τοῦ διαζυγίου του μετὰ τῆς Ρίτα Χαίγγουορθ, ἄλλη μιά δυσκολία προέκυψε γιὰ τὸν 'Αλῆ Χάν, ἀπὸ τὴς ἀντιρρήσεις τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐδέχοντο γιὰ μέλλουσα Μπεγκούμ μιά καθολικὴ. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐμπόδιο αὐτὸ ὑπερπηδήθηκε, ἐφ' ὅσον ἡ ὡραία Μπεττίνα δέχτηκε μετὰ μεγάλη προθυμία νὰ ἀσπασθῇ τὴν μαωμεθανικὴ θρησκεία.

μέρα, κι ὅπου ἔχασε τὸν σύζυγό πού, στὸ ἀνάμεταξύ, εἶχε γίνει ρεπόρτερ. Καὶ πάλι ὅμως γύρισε στὸν κόσμο τῆς «ἡμέρας». Κι ὁ κόσμος τῆς «ἡμέρας» ἦταν οἱ Κάννες, στὴν Νταβίλ, στὸ Νταβός. Τὴν κάλεσαν ἀκόμη καὶ σ' ἓνα χορὸ πού ἔδωσε ὁ 'Αλῆ Χάν γιὰ διακόσια άτομα, τὴν 1ῃ Ἰουνίου τοῦ 1955. Λίγες μέρες ἀργότερα, σταλμένη ἀπὸ τὸν Φάτ, ἡ Μπεττίνα, σὰν γοητευτικὴ, συνταρακτικὴ τοῖς, ἔκανε τὴν εἰσβολὴ τῆς στὸ σπίτι καὶ στὰ αἰσθηματὰ τοῦ 'Αλῆ.

Ο ΣΑΝΤΡΟΥΝΤΙΝ

Πολὺ διαφορετικὸς σὰν ἄνθρωπος καὶ πολὺ διαφορετικὸ σὰν αἰσθημα εἶναι ὁ ἀδελφός τοῦ 'Αλῆ, ὁ Σαντρουντίν, κι ὁ δεσμός του μετὰ τὴν Νίνα Ντάυερ. Ἐδῶ πρόκειται γιὰ ἓνα χαριτωμένο νεὸ, πολὺ ἥσυχο κι ἀφωσιωμένο, πού γνῶρισε τὴν ὡραιότητα τῆς πρώην συζύγου τοῦ δαδῶνός του Φὸν Τύσσεν, τὴν

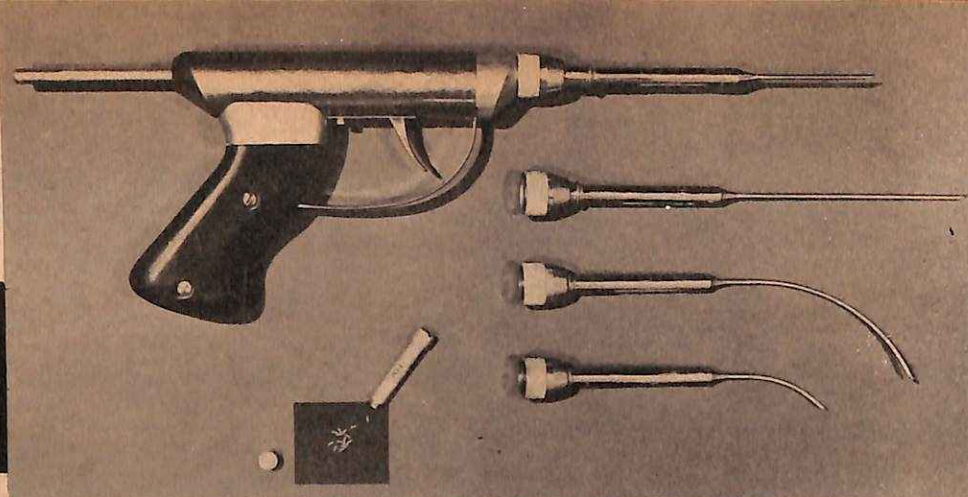
Νίνα, τὴν ἀγάπησε μετὰ τὴν ἑκκρίση τοῦ 'Αγᾶ, πρόκειται νὰ τὴν παντρευθῇ. Κανένα σμύφρον, στὴν προκειμένη περίπτωσι, δὲν παίζει ρόλο στὸν ἐρωτὰ τους. Ἡ Νίνα, πρῶην μαννεκέν κι αὐτὴ, εἶναι πᾶμπλουτη χάρις στὴν ἀνισκὴ ἀπόφασι τῶν δικαστηρίων, πού τῆς ἐπέτρεψαν νὰ κρατήσῃ μὲν μέρος τῆς περιουσίας πού τῆς εἶχε χαρίσει ὁ δαδῶνός (περίπου 1.000.000 δολλάρια). Ἀρκεὶ ν' ἀναφέρωμε πὺς ἓνα ἀπὸ τὰ δῶρα τοῦ δαδῶνός της γυναικῆς του ἦταν, κάποτε, ἓνα κοπαδιὸ ἀλόκληρο... ἑλεφάντων. Ἄλλο, ἓνας πύργος. Τὸ δακτυλίδι καὶ μόνον τῶν ἀρραβάνων κόστιζε 6.000 χρυσὲς λίρες.

Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ δύο ἀρραβανισμένοι πρῶην εὐτυχισμένοι ὄντες κοντὰ στὴ θάλασσα, ἀκούγοντας κλασικὴ μουσικὴ καὶ ἀσχολοῦμενοι μετὰ σκυλιὰ καὶ τ' ἄλογά τους, πού λατρεύουν κ' οἱ δύο.

Ο ΣΑΝΤΡΟΥΝΤΙΝ ΧΑΝ, ὁ δευτερότοκος γιὸς τοῦ 'Αγᾶ Χάν, ἀρραβωνιάστηκε προσφάτως μετὰ τὴ Νίνα Ντάυερ, ἡ ὁποία μόλις πῆρε τὸ διαζύγιό της ἀπὸ τὸν γνωστὸ Γερμανὸ μεγαλοβιομήχανο δαρῶνο Τύσσεν... Ἡ Νίνα θεωρεῖται μιά ἀπὸ τὴς ὡραιότερες καὶ κομψότερες ντυμένες γυναῖκες τῶν διεθνῶν ἀριστοκρατικῶν κύκλων.

ΟΛΟ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ τῆς ἀρρώστιας του, ὁ 'Αγᾶ Χάν δὲν ἔχασε τὴν αἰσιοδοξία του. Ἐντύπωση εἶχε κάνει ἡ ἀκατάβλητη ὄρεξις του νὰ παραμείνῃ ὡς τὸ τέλος ἐνεργὸ στοιχεῖο στὴ διεθνή κοσμικὴ κίνησι. Πας' ὅλο πού ἀπὸ καιρὸ ἦταν κατὰκοιτος, παρακολουθοῦσε ἀνελλιπῶς κάθε ἐκδήλωσή της. Μετὰ τὸ ἀναπηρικὸ καρροτσάκι του τὸν μετέφεραν γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴς μεγάλης ἵπποδρομίας τοῦ Royal Ascot.

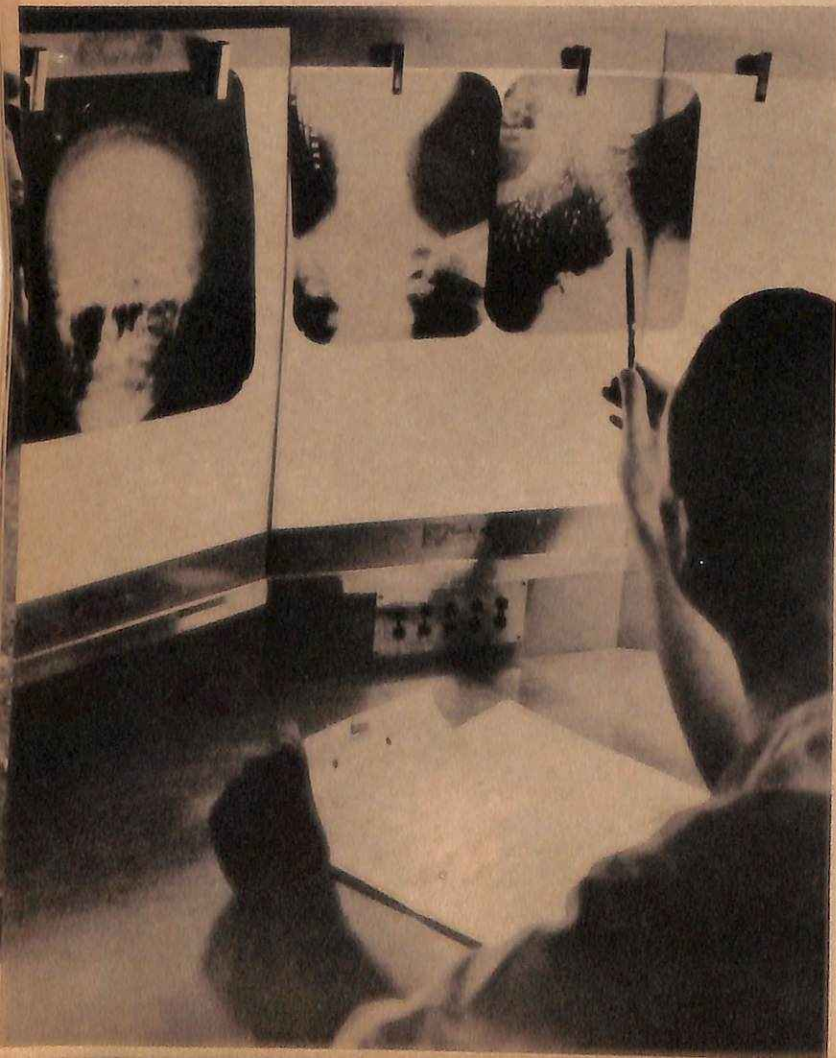
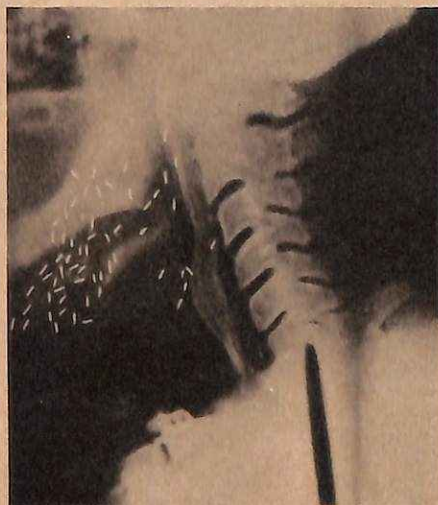
Καθε μέρα καινούργια όπλα χρησιμοποιούνται στη μάχη κατά του άδυσώπητου άγνωστου

ΜΕ ΠΙΣΤΟΛΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

Το «ραδιενεργό πιστόλι» μοιάζει με πιστόλι πεπιεσμένου αέρος. Απαραίτητα εξαρτήματα του είναι οι δελόνες, οι οποίες έχουν διάφορα σχήματα και μεγέθη, ανάλογα με το βάθος και το μέρος, στο οποίο θα γίνει η επέμβαση.

(Φωτ. King Features Syndicate)

Ο ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ αρχίζει την επέμβασή του οδηγούμενος από ακτινογραφίες του προσβεβλημένου σημείου. Άλλα και κατά τη διάρκεια της επέμβασής λαμβάνονται ακτινογραφίες, για να ελέγχεται η συγκέντρωση των δλημάτων που έρρίφθησαν ήδη, ώστε να κατευθύνονται σωστά τα υπόλοιπα, γύρω και πάνω στο «στόχο». Παράλληλα, με ένα μετρητή Γκάιγκερ, μετράται η ραδιενέργεια στα φορτισμένα χρυσά δλήματα.

Ένα ακόμη όπλο έρχεται να ενισχύσει τον αγώνα της ανθρωπότητας κατά του καρκίνου. Ένα πιστόλι που δάλλει ραδιενεργές, χρυσές σφαίρες μήκους 2,5 και πάχους μισού μόνον χιλιοστού κατ' ευθείαν στην προσβεβλημένη από την τρομερή αρρώστια περιοχή του ανθρώπινου σώματος. Η απόκτηση αυτού του, ως το πούμε, «ραδιενεργού πιστολιού», δεν αποτελεί, βέβαια, παρά ένα δῆμα προς τις θέσεις του έχθρου σὸν ἐξοντωτικό πόλεμο που διεξάγεται. Οι γιατροί όμως —ή στρατιά των επιστημόνων που καταπολεμεί τον καρκίνο— ξέρουν ότι και το παραμικρό δῆμα είναι πολύτιμη πρόοδος. Μπορεί τελικά να οδηγήσει προς την οριστική νίκη, προς την ήττα της τρομερής αυτής κατάρας που πλανιέται πάνω από άνδρες και γυναίκες, νέους και γέρους από τα πρώτα ιστορικά έτη της ανθρωπότητας.

Μια παρένθεση, έστω και κάπως μεγάλη, πριν από το κύριο θέμα, θα μας πληροφορήσει για τον αγώνα των ανθρώπων κατά του καρκίνου από την εποχή ακόμη που ο Θεός ήταν ένα κομμάτι ξύλο ή μάρμαρο, ή ακόμη και ένα μεγάλο δέντρο...

Οι κάτοικοι της Μεσοποταμίας γνωρίζουν τους κακοήθεις δγκους και τους ονομάζουν «μάχου» και τους ξεχωρίζουν από τις φλεγμονές π.χ. που τις αποκαλούν «μούρσου». Οι Αιγύπτιοι ξεχωρίζουν τους δγκους που υποτροπιάζουν και ξέρουν ότι μπορούν να έμφανισθούν στο σώμα ακόμα και όταν αφαιρεθούν με έγχειρηση, έχουν, δηλαδή, αντιληφθεί αυτό που σήμερα ονομάζουμε «μετάσταση». Οι αρχαίοι Ένδοι περιγράφουν ανάμεσα στους άλλους δγκους, που τους ονομάζουν «γκράντι», «θιτράντι» ή «άρθούτα» και μερικούς άλλους, που πρέπει να αφαιρεθούν γρήγορα για να μην υποτροπιάσουν. Ο Δημοκρίτης, γιατρός στην Περσία στις ημέρες του μεγάλου βασιλιά Δαρείου, έκανε μιάν επέμβαση σὸν μαστό της Άτσοσσας, της βασίλισσας, δὲν ξέρουμε, όμως, αν ο δγκος που αφαιρέθηκε ήταν κακοήθης.

Άλλα και στην αρχαία Ελλάδα ο καρκίνος δὲν είναι άγνωστος. Χωρία των Ελλήνων συγγραφέων αποδεικνύουν ότι οι γιατροί της εποχής, όχι μόνο γνώριζαν καλά τον καρκίνο, ἀλλ' δτι είχαν ὑπ' ὄψη τους και όλα τα τραγικά αποτελέσματά του. Ο Ίπποκράτης, σὲ 450 π.Χ., γνώριζε τον καρκίνο και τον διακρίνει σ' αυτόν που εμφανίζεται στην επιφάνεια του σώματος και σ' εκείνον που προσβάλλει τα έσωτερικά όργανα. Ο ίδιος πί-

στευε ότι είναι αρρώστια που χτυπάει κατὰ κύριο λόγο την γεροντική ηλικία και δικαιολογούσε την εμφάνιση κακοήθων δγκων σὲ παιδιά σάν κληρονομικό φαινόμενο.

Μετά από τον Ίπποκράτη ήλθαν ο Άρεταίος, ο Διοσκουρίδης, ο Άρχιγένης, ο Φιλόξενος, ο Λεωνίδας, ο Ξενοφών ο Κῶος, ο Άντυλλος και άλλοι, που όχι μόνο ήξεραν τὰ συμπτώματα της αρρώστιας στην εντέλεια, ἀλλά και έκαναν μεθοδικώτατες χειρουργικές επεμβάσεις.

Άλλά την λαμπρότερη περιγραφή του καρκίνου την δίνει ο Γαληνός, ο περιφημότερος μετά τον Ίπποκράτη Έλληνας γιατρός (131 - 201 μ.Χ.) που θεωρείται ο πατέρας της συγκριτικής ανατομίας, της πειραματικής φυσιολογίας και της γενικής παθολογίας. Γράφει, λοιπόν, ο Γαληνός, ότι ο καρκίνος προσβάλλει όλα τὰ όργανα και συνιστά σάν άριστη θεραπευτική μέθοδο την ριζική εξαίρεση του δγκου, δηλαδή την περικυπη «παντός του πεπονθότος, ώστε μηδεμίαν υπολείπεσθαι ρίζαν».

Οι άνθρωποι, όμως, όπως συμβαίνει σὲ κάθε περίπτωση που αισθάνονται αδύναμοι και μηδανοί, δὲν πήγαιναν μόνον στους γιατρούς, ἀλλά καταφεύγανε και στους Θεούς. Έτσι σώζονται μέχρι σήμερα αναθήματα από διάφορα ιερά, που απεικονίζουν περιπτώσεις καρκίνου του μαστού.

Τις γνώμες των αρχαίων Έλλήνων για την αρρώστια ακολουθούσαν άργότερα οι Βυζαντινοί και οι Άραβες, που συμπλήρωσαν μόνον την θεραπευτική άγωγή με γαλακτοτροφία και χορτοφαγία.

Πρέπει ακόμη ν' αναφερθῇ δτι τόσο τον Μεσαίωνα όσο και άργότερα, τίποτα δὲν έχει αλλάξει σὸ ζήτημα της αντιμετώπισης του καρκίνου από την τότε ἐπιστήμη και σὸν 14ο αἰώνα ο Θεοδώριχος Μποργκονιόνι, έπηρεασμένος από τὰ θλιβερά συμπεράσματα της εποχής του για τον καρκίνο, ονομάζει την τρομερή αρρώστια «μελαγχολικό απόστημα».

ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ

Σήμερα, χωρίς ακόμα ἡ ἐπιστήμη —που ἐκτινάσσεται με γιγαντιαία άλματα προς τὰ ἔμπροσ— νὰ ἔχη κατανικήσει τον καρκίνο, μᾶς ἔρχονται από καιρό σὲ καιρό, ίσως σὲ πολύ άραιὰ διαστήματα, ἀλλά πάντως με ἑλπιδοφόρα σταθερότητα, μέσα από τὰ ἐπιστημονικά έργαστήρια τὰ μηνύματα των νικηφόρων άψιμαχιών του ανθρώπου κατὰ του θανάτου.

Ένα από τὰ μηνύματα αυτά μᾶς μιλάει και για τὸ «ραδιενεργό πιστόλι», τὸ όπλο αυτό, πού, έστω και αν δὲν ἐπιφέρει τὸ προσδοκώμενο καταστρεπτικό πλήγμα, ἀποτελεί για τον άνθρωπο πού αγωνιά ένα πολύτιμο βοήθῃ.

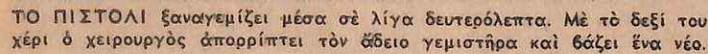
Τὸ πιστόλι αυτό, με τὸ όποιο «θάλλεται» ο καρκίνος και είναι ἐπινόηση του Άγγλου Ιατροῦ Σίνκλαιρ, τελειοποιήθηκε από ἐπιστήμονες του Άντικαρκινικού Ίνστιτούτου του πανεπιστημίου του Τέξας και τελευταία χρησιμοποιήθηκε με ικανοποιητικά αποτελέσματα στην περίπτωση ενός Άμερικανού καρκινοπαθούς.

Ο Φίλιπ Μέρυλ, αυτό είναι τὸ όνομα του άσθενούς, είχε την άτυχία νὰ του προσβάλῃ ο καρκίνος μιά περιοχή πού θρσκεται: σὸ θάθος της στοματικής κοιλότητας. Η περίπτωση της έγχειρήσεως αντιμετώπισθηκε μόνο για μιά στιγμή. Ήταν φανερό ότι μιά επέμβαση σ' αυτή την περιοχή θά παραμόρφωνε τον άσθενῆ. Έτσι δὲν ἀπόμεινε για τους γιατρούς άλλο μέσον από τὸ «ραδιενεργό πιστόλι».

Τί είναι, όμως, αυτό τὸ πιστόλι; Σὲ σχῆμα, τὸ όπλο μοιάζει αρκετά με πιστόλι πεπιεσμένου αέρος και είναι ἐφοδιασμένο με

ΣΤΟ «ΠΙΣΤΟΛΙ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟ» προσαρμόστηκε ἡ κατάλληλη δελόνα για την επέμβαση σὸν θάθος της στοματικής κοιλότητας και τώρα ο χειρουργός ἐτοιμάζεται νὰ εξακοντίσῃ τὰ ραδιενεργά του «δλήματα». Η νέα μέθοδος ἀποτελεί ένα μικρό, ἀλλά θετικό δῆμα στην καταπολέμηση της ἐπάρτης αρρώστιας.

A black and white photograph showing three medical professionals in an operating room. They are wearing masks and gowns, standing around a patient on a table. A clock is visible on the wall in the background.

Ο καρκίνος, ο μεγαλύτερος δο-
λοφόντας της εποχής μας,
«θάλλεται πανταχούθεν», γι' αυτό
συνεχίζουμε την πολεμική ορόλο-
για. Κάθε ημέρα που περνάει
μια μικρή, ίσως ανεπαίσθητη,
νίκη σημειώνεται. Κ' έτσι με μια
νικηφόρα άμυναχία έδω σήμερα,
μια ουσιαστικότερη νίκη άλλου
αδρίου, ο καρκίνος σ' το τέλος θά
νικηθῇ, όπως τόσες και τόσες
άλλες αρώστικες, που έμοιαζαν,
ή κάθε μια σ' την εποχή της, αήτ-
ητες.

«Έτσι, το «Ακρονάϊς» βοηθάει σημαντικά στο να δοθεί μια λύση στο επίμονο αίτημα για περισσό-τερη και καλύτερη τροφή. Άλλοτε, μεγάλες ποσότητες ψαριών, που θα έβριναν την ευκαιρία στο μεγάλο λαϊκό στρώμα να αγοράσουν φθι-νή και καλή τροφή, πετιόντουσαν στη θάλασσα μόλις έβριναν στον τόπο του προορισμού τους, γιατί οι αρμόδιες αρχές διαπίστωναν ότι στο μεταξύ είχαν γίνει ακατάλ-ληλα για να δοθούν στην καταπό-λωση. Σήμερα, το «Ακρονάϊς» βο-θάει στην επίτυχη αντιμετώπιση της αλλοίωσης των ψαριών, του κρέατος και των πουλερικών.

Οἱ φωτισμένοι Γάλλοι παραδέχονται: Ἡ νίκη εἶναι ἀδύνατη!

Τὸ δράμα τῶν Ἀλγερινῶν τὸ συν-
ψίζει ἕνας στατιστικὸς συγκριτικὸς
πολογισμός. Ἡ Ἀλγερία ἔχει τὴν ἐ-
κταση 35 γαλλικῶν νομῶν καὶ τὸν πῦ-
θυσμὸ δέκα ἐννέα. Ὁ πλοῦτος τῆς

Μέχρι την έπομένη αύριο του ΟΗΕ υπολείπονται περίπου 60 μέρες. Πολλοί Γάλλοι γνωρίζουν τι σοβαρές διεθνείς συνέπειες θα έχει για τη χώρα τους μία καθοριστική εναντίον της απόφαση, που είναι βέβαιη, διότι οι ΗΠΑ δεν πρόκειται να την αψηφήσουν. Η Γαλλία, παρά μόνο εάν έχουν γίνει πραγματικά βήματα προς τη δημοκρατική επίλυση του ζητήματος. Έν όψει της νέας Γενικής Συνελεύσεως, οι Άλγερινοι έχουν διπλασιάσει σε ένταση τον ανισο αγώνα τους. Αυτή είναι η κατάσταση σήμερα. Ίσως, επειδή ακριβώς η κατάσταση αυτή είναι παραπάνω από σοβαρή, η διεθνής πίεση και η πραγματικότητα να πείσουν τη Γαλλία να προσάρμοση την πολιτική της στις παραδόσεις της και, σε τελευταία ανάλυση στο πραγματικό συμφέρον της, που είναι η φίλτα των υποανάπτυκτων χωρών. Και ίσως να ελασσοκομή ο Γάλλος σοσιαλιστής ηγέτης Άντρέ Φιλίπ, που τονίζει ότι: «Όταν κανείς πολεμά και νικάει έναν δολοφόρο λαού και εναντίον της ίδιας της συνειδήσεώς του, η νίκη είναι άδυνατη».

Τό παιγνίδι του φόνου

Αστυνομική νουβέλλα της ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Ο Ήρακλῆς Πουαρὼ παίρνει ἕνα κάπως ἀκατάληπτο τηλεφώνημα ἀπὸ τὴ γνωστὴ συγγραφέα ἀστυνομικῶν μυθιστορημάτων κ. Ὀλιβερ, ἡ ὁποία τὸν καλεῖ, χωρὶς νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ τὸ λόγο, στὸ Νάσσεκομπ, τοῦ Ντε-βονσαίρ. Ὅταν ἀπὸ περιέργεια φθάσῃ ἐκεῖ, βρίσκει τὴν κ. Ὀλιβερ φιλοξενοῦμένη στὸ κτήμα Νάσσε, παλιὰ ἰδιοκτησία τῆς οἰκογένειας Φόλλιαι, τὸ ὁποῖο ὁ μὴς σήμερα πιά ἀνήκει στὸν βασιλικὸ καὶ ἀξέστο σὲρ Τζῳρτζ Στάμπς. Ἡ κ. Ὀλιβερ τοῦ ἐξηγεῖ ὅτι τὴν ἐπομένη πρόκειται νὰ δοθῇ μιὰ γιορτὴ στὸ Νάσσε, καὶ ὅτι ἀνάμεσα στὰ ἄλλα παιγνίδια τῆς γιορτῆς θὰ εἶναι καὶ τὸ κνήγι τοῦ φόνου, ὅπου οἱ συμμετέχοντες θὰ κληθῶν νὰ λύσουν ἕνα ἀστυνομικὸ πρόβλημα. Τὸ παιγνίδι τοῦ φόνου τὸ ἔχει καταστρώσει ἡ κ. Ὀλιβερ, ποὺ ἐξομολογεῖται ὅμως τοὺς φόβους τῆς ὅτι ἀπὸ ὀρισμένες ἀσημαντές μικροπεπονημένες ὑποφύεται πῶς ἀντὶ γιὰ τὸν ἐικονικὸ φόνου, τὴν ἐπομένη κάποιος πρόκειται νὰ δολοφονηθῇ πραγματικά. Ὁ Πουαρὼ δέχεται μὲ κάποια δυσπιστία τὴς ὑποφύεις τῆς. Ἐπειτα γνωρίζεται μὲ τοὺς διαφόρους ἐνοίκους τοῦ Νάσσε. Ἡ γυναίκα τοῦ σὲρ Τζῳρτζ, ἡ λαίδη Χάττυ Στάμπς, εἶναι μιὰ ἐξοτική καλλονή, ἀλλὰ διανοητικῶς ἀνεπαρκής. Ἡ γραμματεῖς τοῦ δικατοῦ, μὲς Ἀμάντα Μπρούις, μιὰ δραστήρια γεροντοκόρη ποὺ δὲν κρύβει τὴν ἀπεχθονία τῆς γιὰ τὴ λαίδη Στάμπς. Ὁ Πουαρὼ συναντᾷ ἀκόμη τὸν ἐνερθέστο ἀρχιτέκτονα Μάικελ Οὐόμμαν καὶ ἕνα ζευγὸς νεαρῶν παραθεριστῶν, τὴν Πέγκυ καὶ τὸν Ἀλεκ Λέγγ. Ὁ Ἀλεκ ἔχει ὑποστῇ προσφάτως μιὰ κρίση νευρασθενείας. Ἐνῶ συνεχίζονται οἱ προετοιμασίες τῆς γιορτῆς, ὁ Πουαρὼ ἀρχίζει ἐντεῖνα νὰ πληροφορεῖται τὰ καθέκαστα γιὰ τὸν καθέναν ἀπὸ τοὺς ἐνοίκους τοῦ Νάσσε. Τὸ ὅλο πρῶτ, στὸ πρόγευμα, ἡ λαίδη Στάμπς, παίρνει ἕνα γράμμα ποὺ τὴν ἀναστατώνει. Ὁ ἐξαδελφός τῆς Ἐτιέν ντὲ Σούσα ἔφθασε μὲ τὸ κότερό του στὴν Ἀγγλία ἀπὸ τῆς δυτικῆς Ἰνδίας καὶ πρόκειται νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ τὸ ἴδιο ἀπόγευμα. Πραγματικά, τὴν ὥρα ποὺ ἡ γιορτὴ στὸ Νάσσε βρίσκεται στὸ κατακόρυφο, φθάνει ὁ ἐπίφοδος ντὲ Σούσα.

6

—Πρέπει νὰ δροῦμε τὴ Χάττυ. Κάπου ἐδῶ θὰ εἶναι. Ἐλπίζω νὰ μείνεται στὸ τραπέζι, τὸ δράβει. —Καλωσύνη σας. —Ὅ, σὰς φιλοξενήσουμε στὸ στίτι. —Εὐχαριστῶ, ἀλλὰ θὰ μείνω στὸ κότερο. Μοῦ ἔρχεται δολιχώτερο. —Ὅ, μείνετε πολὺ, ρώτησε ὁ σὲρ Τζῳρτζ. —Δύο-τρὲς μέρες ἴσως. Ἐξαρτᾶται. Ὁ ντὲ Σούσα ἀνασῆκωσε τοὺς λεπτοὺς τοῦ ὁμοῦ. —Ἡ Χάττυ θὰ εὐχαριστηθῇ, εἶπε ὁ σὲρ Τζῳρτζ ἐυγενικά. Μὰ ποῦ εἶναι; Κοίταξε ὀλόγυρα κάπως σαστισμένος. —Ἐπρόκειτο νὰ εἶναι στὴν ἐπιτροπὴ τοῦ Διαγωνισμού Μεταφίσεσμων. Μὲ συγχάρητε μιὰ στιγμή. Ὅ, ρωτήσω τὴν μίς Μπρούις. Ἐφυγε διασπαστικός.

Ὁ Πουαρὼ κοίταξε τὸν ντὲ Σούσα. —Ἐχετε καιρὸ νὰ δῆτε τὴν ἐξαδελφὴ σας; ρώτησε.

—Ὁ ἄλλος ἀνασῆκωσε τοὺς ὤμους. —Δὲν τὴν ἔχω ξαναδῇ ἀπὸ τότε ποὺ ἦταν δεκαπέντε χρονῶν. Λίγο ἀργότερα ἔφυγε στὸ ἐξωτερικὸ σὲ μιὰ σχολὴ καλογραιῶν στὴ Γαλλία. Ἐδειχνε πῶς θὰ γινόταν ὠραία.

—Εἶναι πραγματικὰ ὠραία γυναίκα, εἶπε ὁ Πουαρὼ.

—Κι' αὐτὸς εἶναι ὁ ἄντρας τῆς; Δείχνει γιὰ καλὸς, ἀλλὰ ὄχι καὶ τόσο ἐξευγενισμένος. Ὡστόσο, γιὰ τὴ Χάττυ θὰ ἦταν δύσκολο νὰ βρῇ ἄντρα ποὺ νὰ τῆς ταίριαζῃ.

Ὁ Πουαρὼ ἀπόμεινε μὲ μιὰ διακριτικὴ ἐρωτηματικὴ ἐκφραση στὸ πρόσωπό του. Ὁ ἄλλος γέλασε.

—Ὡ, δὲν εἶναι μυστικὸ. Στὰ δεκαπέντε τῆς χρονία ἡ Χάττυ ἦταν πνευματικὰ καθυστερημένη. Διανοητικὴ ἀνεπάρκεια δὲν τὸ λένε; Εἶναι ἀκίνητος.

—Ὅ, μὴν μποροῦσε νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς ὅτι... ναι, εἶπε ὁ Πουαρὼ προσεκτικά.

Ὁ σὲρ Τζῳρτζ γύρισε κοντὰ τοὺς ξεφυσῶντας ἀπὸ θυμοῦ. Μαζὺ του ἦταν ἡ μίς Μπρούις ποὺ τοῦ μιλοῦσε λαχανιασμένη.

—Ἰδέα δὲν ἔχω ποῦ εἶναι, σὲρ Τζῳρτζ. Τὴν εἶδα κοντὰ στὴ σκηνὴ τῆς τοιγῶνας, ἀλλὰ θάχουν περάσει πάνω ἀπὸ εἰκοσι λεπτά τώρα.

—Μήπως πῆγε νὰ παρακολουθῇ τὴς ἐτοιμασίες γιὰ τὸ παιγνίδι τοῦ φόνου μὲ τὴν κ. Ὀλιβερ; ρώτησε ὁ Πουαρὼ.

Τὸ μέτωπο τοῦ σὲρ Τζῳρτζ ξεσυννέφισε. —Αὐτὸ μπορεῖ. Κοιτάξτε, ὁμῶς, ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ ἀφήσω τὴ γιορτὴ. Οὔτε ἡ Ἀμάντα... εἴμαστε πνιγμένοι. Μήπως θὰ σὰς ἦταν δυνατό, κ. Πουαρὼ, νὰ ρίξετε σείς μιὰ ματιὰ; Ἐξέρετε τὰ καθέκαστα.

Ὁ Πουαρὼ δὲν ἤξερε τὰ καθέκαστα, ἀλλὰ ἡ μίς Μπρούις τὸν κατατόπισε σύντομα γιὰ τὴν ἐξέλιξη τοῦ παιγνιδιῦ. Ἡ μίς Μπρούις παρέλαβε τὸν ντὲ Σούσα, καὶ ὁ Πουαρὼ ξεκίνησε μουρμουρίζοντας σὰν ποιηματάκι.

—Γήπεδο τοῦ τένις, καμέλιες, κιάσκι, θερμολήπιο, νεώριο...

Καθὼς περνοῦσε ἀπὸ τὸν καρυδοπόλεμο, τοῦ ἀνοίξε τὴν ψυχὴ τὸ τετράπλοτο χαμόγελο μὲ τὸ ὁποῖο ὁ σὲρ Τζῳρτζ καλωσῶρισε τὴν Ἰταλίδα ποὺ εἶχε διώξῃ τὸ ἴδιο πρῶτ. Καὶ ἡ κοπέλα φαινόταν σαστισμένη ἀπὸ τέτοια ὑποδοχὴ.

Ἐφτασε στὸ γήπεδο τοῦ τένις, ἀλλὰ ἡ λαίδη Στάμπς δὲν ἦταν ἐκεῖ κ' ἔτσι προχώρησε στὴς ὁδοὺς μὲ τὴς καμέλιες. Ἐδῶ βρῆκε τὴν κ.

Ὀλιβερ καθισμένη σ' ἕνα παγκάκι, ἦταν σκεπτικὴ, τοῦγενε νὰ καθῆται κοντὰ τῆς.

—Ἐδῶ βρίσκεται τὸ δεύτερο πειστήριο, ἀνοστήναξε. Θαρρῶ πῶς τὰ ἐφτιαξα πολὺ δύσκολα. Κανεὶς δὲν ἤρθε ἀκόμη ἐδῶ.

Ἐκείνη τὴ στιγμή ἕνας νέος μὲ σόρτς μῆτρε στὴν ὁδὸ. Ἀφήνοντας μιὰ κραυγὴ ὀλο ἱκανοποίηση, ἔτρεξε στὸ δέντρο ποὺ βρισκόταν στὴν ὁδὸ. Ἀλλὰ μιὰ φωνὴ ἱκανοποίησης ἀνῆγγε τὴν ἀνακάλυψη τοῦ δευτέρου πειστηρίου. Περνώντας μπροστὰ τοὺς ἐνοῖωσε τὴν ἀνάγκη νὰ τοὺς μεταδώσῃ τὴ χαρὰ του.

Ἐξυπνὴ φωτογραφία τὸ πρῶτο πειστήριο, ἀλλὰ βρῆκα πῶς ἦταν ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὸ δίχτυ τοῦ τένις, εἶπε ἐμπιστευτικά. Βρίσκει ἕνα ἄδειο μπουκαλάκι μὲ δηλητήριο, κ' ἕνα φελλό. Καὶ τῶρα ποῦ πάνε, λέω.

Ἐρριξε μιὰ καχύποπτη ματιὰ στὴν κ. Ὀλιβερ καὶ στὸν Πουαρὼ.

—Ἐσεῖς δὲν παίρνετε μέρος στὸ διαγωνισμό;

—Ὡ, ὄχι, εἶπε ἡ κ. Ὀλιβερ. Ἐμεῖς, ἔτσι, ἐλέπουμε.

—Κι' ὀρίστε τὸ ἄλλο πειστήριο. Μὰ τί νόημα δαῖξετε; Μὴ μοῦ ἀναφέρετε τὴν γυναίκα, πρόκειται περὶ πτεροῦ, εἶπε ὁ νέος.

—Εἶναι πασίγνωστος ὁ στίχος, εἶπε ὁ Πουαρὼ.

—Περὶ πτεροῦ, ἂν διαβασθῇ σὰν μιὰ λέξη. Θέλησε νὰ τὸν βοηθήσῃ ἡ κ. Ὀλιβερ. Περίπτερο... κιάσκι, ἄσπρο... μὲ περιστύλιο, πρόσθεσε.

—Δίκιο ἔχετε! Εὐχαριστῶ. Λένε πῶς εἶναι ἐδῶ ἡ κυρία Ἀριάδνη Ὀλιβερ. Ἦθελα ἕνα αὐτόγραφό της. Μήπως τὴν εἶδατε;

—Ὁχι, εἶπε ἡ κ. Ὀλιβερ. Ψυχρά.

—Ἦθελα νὰ τὴ δῶ. Ὁμορφα γράφει! Χαμήλωσε τὴ φωνὴ του. Λένε ὁμῶς πῶς εἶναι μιὰ μετρεκοκανάτα!

Ἐφυγε διασπαστικός. Ἡ κ. Ὀλιβερ δὲν βάσταξε τὰ νεῦρα τῆς.

—Ἀκούς! Τὴ στιγμή ποὺ ἐγὼ δὲν βάζω στὸ στόμα μου ἄλλο ἀπὸ λεμονάδα! Τὶ ἀδικία!

—Μήπως τῶρα μὴν δὲν διαπράξετε καὶ σεῖς τὴ μεγαλύτερη ἀδικία, ἀφοῦ τὸν βοηθήσατε νὰ βρῇ τὸ ἐπόμενο πειστήριο;

—Ἐφ' ὅσον εἶναι ὁ μοναδικὸς ποὺ ἐφτασε ἐδῶ, νομίζω πῶς ἔπρεπε νὰ τὸν βοηθῶσω λιγάκι. Σκεφθῆτε νὰ μὴ βρῇ τὸ ἐπὶ τῶμας κανεὶς!

—Ὑπομονή, μαντάμ. Θάρρος, εἶπε ὁ Πουαρὼ. Ἀκόμα εἶναι καιρὸς.

—Σωστά, εἶπε μὲ ἐλπίδα ἡ κ. Ὀλιβερ. Ἀς πᾶμε νὰ δοῦμε τὴ κἀνὴ ἡ Μάρλεν. Δὲ θὰ μοῦ φαινόταν παράξενο ἂν μᾶς τῶσκαζε νὰ πάη γιὰ τσάι!

Προχώρησαν χαρούμενοι στὸ μονοπάτι τοῦ δάσους. Ἀφήσαν πίσω τοὺς τὸ κιάσκι καὶ πῆραν τὸ φιδωτὸ δρομάκι γιὰ τὸ νεώριο. Ὁ Πουαρὼ παρατήρησε ὅτι θὰ ἦταν μεγάλο «φιάσκο» ἂν ἐβλεπε κανεὶς τὸ νεώριο καὶ ἀνακάλυπτε τὸ πῶμα τυχαία.

—Περνώντας κατὰ τὴν ἀπόξω; Τὸ σκέφτηκα κι' αὐτὸ, εἶπε ἡ κ. Ὀλιβερ. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ τελευταῖο πειστήριο εἶναι ἕνα κλειδί. Χωρὶς τὸ κλειδί δὲν μπορεῖτε νὰ μπῆτε. Μόνο ἀπὸ μέσα ἀνοίγει.

Ἐνα μικρὸ ἀπότομο μονοπάτι ἔφερε ὡς τὴν πόρτα τοῦ νεωρίου. Ἦταν κτισμένο στὴν ἀκροποταμιά—μιὰ μικρὴ ἀποβάθρα καὶ μιὰ ἀποθήκη γιὰ νὰ δάσουν τὴς δάρκες ὅταν τὴς τραβούσαν ἀπ' τὸ νερό. Ἡ κ. Ὀλιβερ ἐβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη τῆς τὸ κλειδί καὶ ξεκλείδωσε.

—Ἦρθαμε νὰ σοῦ κάνουμε συντροφιά, Μάρλεν, εἶπε χαρούμενη μπαίνοντας.

Ἐνοῖωσε κάποια λύπη ποὺ πίστεψε ὅτι ἡ Μάρλεν θὰ τῶσκαζε, γιὰτὶ τὸ κοριτσάκι ἦταν φυσικώτατα ἐκπαιδευμένο κατὰχαρα κοντὰ στὸ παρὰ τοῦ κ' ἔπαιζε μὲ εὐσυνειδησία τὸ ἐπὶ τῶμα.

Ἡ Μάρλεν δὲν τῆς ἀπάντησε. Ἐμενε ὀλόκληρα ἀσάλευτη. Τὸ ἀνάλαφρο ἀγέρι ποὺ φύσηξε ἀπὸ τὴν πόρτα, ἔκανε νὰ θροῖσουν κάμποσα ἐκονογραφημένα περιοδικὰ, σκόρπια ὀλόγυρα τῆς.

—Ἐν τάξει, Μάρλεν. Ἐγὼ εἶμαι καὶ ὁ κ. Πουαρὼ, εἶπε ἀνυπόμονα ἡ κ. Ὀλιβερ.

Ὁ Πουαρὼ σκυθρόπασε. Παραμέρισε εὐγενικά τὴν κ. Ὀλιβερ, καὶ ἔσκυψε πάνω ἀπὸ τὸ κορίτσι. Ἀφῆσε μιὰ μικρὴ κραυγὴ. Γύρισε καὶ κοίταξε τὴν κ. Ὀλιβερ.

—Ἐκεῖνο ποὺ φοβόσαστε ἔγινε, εἶπε.

Τὰ μάτια τῆς κ. Ὀλιβερ τέντωσαν τετράπλοτα ἀπὸ φρίκη.

—Ὁχι!

Ὁ Πουαρὼ τῆς κατένεψε.

—Ναί. Ἐδῶ καὶ λίγη ὥρα εἶναι νεκρὴ, εἶπε.

Παραμέρισε ὥστε νὰ δῇ ἡ κ. Ὀλιβερ τὸ σχοινὶ γύρω ἀπὸ τὸ λαιμὸ τῆς.

—Ἀκριβῶς ὅπως ὁ φόνος μου, εἶπε τρεμουλιάζοντας ἡ κ. Ὀλιβερ. Ἀλλὰ ποιοῖς; Καὶ γιὰ τὴν κ.

—Ἰδοὺ ἡ ἀπορία, εἶπε ὁ Πουαρὼ.

Συγκρατήθηκε καὶ δὲν πρόσθεσε, ὅτι αὐτὲς ἦταν οἱ ἀπορίες στὸ παιγνίδι τοῦ φόνου. Ἀλλὰ οἱ ἀπαντήσεις τῶρα δὲν μποροῦσε νὰ εἶναι ἴδιες μὲ τὴς δικῆς τῆς, τὴ στιγμή ποὺ τὸ θῶμα δὲν ἦταν πιά «ἡ Γιουγκοσλαβία πρῶην γυναίκα ἐνὸς ἀτομικοῦ ἐπιστήμονα», ἀλλὰ ἡ Μάρλεν Τάκερ, μιὰ δεκατετράχρονη χωριατοπούλα, ποὺ ἀπ' ὅτι μποροῦσε νὰ βεθῇ, ἦταν ἀδύνατο νὰ εἶχε στὸν κόσμον ἔστω καὶ ἕνα ἐχθρό.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Ὁ ἀστυνομικὸς ἐπιθεωρητὴς Μπλάντ, ἀφοῦ ἔκανε μιὰ διασπαστικὴ περιοδεία σ' ὅλο τὸ κτήμα τοῦ Νάσσε, καθόταν τῶρα στὸ γραφεῖο τοῦ σὲρ Τζῳρτζ Στάμπς. Ἐνα συνεργεῖο ἔπαιρνε φωτογραφίες καὶ δακτυλικά ἀποτυπώματα στὸ νεώριο. Μόλις εἶχε φτάσει ὁ ἱατροδικαστής.

—Τὶ θ' ἀγογγῆν μὲ τὴ γιορτὴ; ρώτησε ὁ σὲρ Τζῳρτζ. Κάτι ὑποψιάστηκαν... πῶς ἔγινε ἕνα δυστύχημα, ἀλλὰ δὲν φαντάζονται φόνος.

—Ἀφῆστε τὰ πράγματα ὅπως ἔχουν πρὸς τὸ παρόν, ἀποφάσισε ὁ Μπλάντ. Πόσοι λέτε νὰ βρίσκονται κάτω;

—Καμμιά διακοσσοριά, εἶπε ὁ σὲρ Τζῳρτζ. Κι' ὀλοένα φθάνουν καινούργιοι.

—Διακόσιοι, μουρμούρισε ὁ ἐπιθεωρητής. Καὶ ὁ καθένας τοὺς μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ ὑποπτος.

—Ἀναστήναξε. Τὶ ἔχετε νὰ μοῦ πῆτε γιὰ τὸ κοριτσάκι; Ἐμενε, νομίζω, ἐδῶ κοντὰ.

—Μάλιστα. Τὸ στίτι τῆς εἶναι δίπλα στὴν ἀποβάθρα. Ὁ πατέρας τῆς ἐργάζεται σ' ἕνα γειτονικὸ ἀγρόκτημα. Ἡ μητέρα τῆς ἦταν στὴν γιορτὴ. Ἡ μίς Μπρούις, ἡ γραμματεῖς μου, τὴν βρῆκε καὶ τὴν τράβηξε παράμερα. Τῆς προσέφερε τσάι, συμπλήρωσε ὁ σὲρ Τζῳρτζ.

—Σωστά, εἶπε ἐπιδοκιμαστικά ὁ ἐπιθεωρητής. Ἀλλὰ δὲν κατάλαβα ἀκόμη καλά, τί ἔκανε τὸ κοριτσάκι στὸ νεώριο. Κατάλαβα πῶς παίζατε καὶ σὺν τὸ ἐκνήγι τοῦ φόνου.

Ὁ σὲρ Τζῳρτζ κατένεψε.

—Μάλιστα. Νομίζω ἡ μίς Μπρούις θὰ μπορέσῃ νὰ σὰς ἐξηγήσῃ καλύτερα ἀπὸ μένα. Θέλετε νὰ σὰς τὴν στεῖλω;

—Ὁ μόνος ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ εἶχε μιὰ ἰδέα γιὰ τὸ τί συνέβαινε ἐκεῖ, σκέφθηκε ὁ Μπλάντ, ἦταν ὁ Χόσκινς, ποὺ ἡ κουτοσυνήθεια τῆς γυναίκα τοῦ ἦ-

γραφεὺς ποὺ κατέστρωσε τὸ ἐπαιγνίδι τοῦ φόνου.

—Ἀκριβῶς. Ἡ κ. Ἀριάδνη Ὀλιβερ.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς ἀνασῆκωσε τὰ φρύδια.

—Ὡ, ἔτσι! εἶπε. Ἐχω διαβάσει ἕνα σωρὸ διελία τῆς.

—Εἶναι λίγο ταραγμένη, εἶπε ὁ σὲρ Τζῳρτζ. Φυσικὸ, βέβαια. Ἀλλὰ θὰ τῆς πῶς τὴ θέλετε. Ἡ γυναίκα μου φαίνεται πῶς ἔχει χαθῇ—οὔτε ξέρω ποῦ εἶναι. Φαντάζομαι ἀνακατεμένη κάπου μέσα στὸν κόσμο—ἂν καὶ δὲν θὰ μπόρῃ νὰ εἶδε διαφωτιστὴ τίποτα. Ποιὸν θέλετε νὰ δῆτε πρῶτα;

—Μάλλον τὴ γραμματεῖά σας, τὴν μίς Μπρούις. Κατόπιν τὴ μητέρα τοῦ κοριτσιοῦ.

Εἰκονογράφηση
ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΑΡΛΑΜΟΥ

Ἐδῶ βρῆκε τὴν κ. Ὀλιβερ καθισμένη σ' ἕνα παγκάκι, τοῦγενε νὰ καθῆται κοντὰ τῆς.

Ὁ σὲρ Τζῳρτζ ἔφυγε ἀπὸ τὸ δαμάτιο. Ὁ Ρόμπερτ Χόσκινς, ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης τῆς περιοχῆς, ἔστειλε νὰ τοῦ ἀνοίξῃ τὴν πόρτα καὶ τὴν ἔκλεισε πίσω του. Ὁ Χόσκινς προθυμοποιήθηκε ἀμέσως νὰ πληροφορηθῇ τὸν ἐπιθεωρητὴ σχετικά μὲ τὴν γυναίκα τοῦ σὲρ Τζῳρτζ.

—Ὁλα ἔγνων μιὰ χαρὰ, παρατήρησε. Καμμιά περιπλοκή. Τὴν ἐπνίξαν μ' ἕνα κομμάτι σχοινί. Οὔτε πάλι, οὔτε τίποτε προηγουμένως. Μπορῶ νὰ πῶ πῶς τὸ κοριτσάκι δὲν κατάλαβε τί τῆς συνέβαινε μέχρις ὅτου τελείωσαν ὅλα.

—Μήπως ὑποπτεύσατε σεξουαλικά διωστραμμένο ἐγκληματία;

—Μάλλον ὄχι. Ἀλλῶστε δὲν ἦταν καθόλου ὁμορφὴ, πρόσθεσε ὁ γιαντρός.

ταν ἀκένυτη πηγὴ γιὰ πληροφορίες ἰδιωτικῆς φύσεως.

—Κάποιος ξένος, ἀφοῦ μὲ ρωτᾶτε. Ἀποκλείεται νὰ εἶναι ἀθώωπος δικὸς μας. Ἡ οἰκογένεια τοῦ κοριτσιοῦ εἶναι ἀγαπητὴ. Οἱ Τάκερ εἶναι καλοὶ, ἀξιοπρεπεῖς. Ὁχι βέβαια τίποτε σπουδαῖο, ἀλλὰ ἡ κ. Τάκερ εἶναι νοικοκυρά. Στὸ στίτι μὲνι μαζὺ καὶ ὁ γέρο πατέρας τῆς.

Ὁ Μπλάντ τὸν ἀκούε σιωπηλός, καὶ ὁ Χόσκινς συνεχίζει.

—Γι' αὐτὸ σὰς λέω κάποιος ξένος. Ἴσως κάποιος ἀπὸ τὴν κατασκήνωση τοῦ Χοκτάουν. Ὑπάρχουν κάτι ἀλλόκοτες φυσιολογικὲς ἀνάμεσά τους. Ποὺς τοὺς ἔφερε αὐτοὺς τοὺς ξένους.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς Μπλάντ σκέφτηκε πῶς ἦταν

πολὺ δολιχὸ γιὰ τὸν ἀστυνομικὸ σταθμάρχη Χόσκινς νὰ τὰ φορτώσῃ ὅλα στοὺς ξένους. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα δὲν ἦταν τόσο ἀπλό.

—Μήπως ὑποπτεύσατε σεξουαλικά διωστραμμένο ἐγκληματία;

—Μάλλον ὄχι. Ἀλλῶστε δὲν ἦταν καθόλου ὁμορφὴ, πρόσθεσε ὁ γιαντρός.

Η ΓΚΡΕΗΣ ΚΑΙ Ο ΡΑΙΝΙΕ ΤΑΞΙΔΕΨΑΝ ΣΤΗ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΟΥΝ ΤΟΝ ΥΠΟ ΑΝΑΡΡΩΣΗ ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΠΕΤΡΟ

(Φωτ. Camera Press, AB/EPN, Poff Petterson/Owe Sjobom)

‘Ο γάμος σοβάρεψε τόν Ραινιέ

‘Από τόν γλεντζέ και ριψοκίνδυνο νεαρό ήγεμόνα
και τήν φιλάρεσκη ήδοποιό του Χόλλυγουντ ...

“Ένα ήσυχο κ’ ευτυχισμένο ζευγάρι

Η ήγεμονία τών Γαληνοτάτων ‘Υψηλοτήτων πρίγκιπας Ραινιέ και πριγκίπισσας Γκράις στο πριγκιπάτο του Μονακό αρχίζει να γίνεται σοβαρή υπόθεση. Πριν απ’ τόν γάμο του Ραινιέ, οι Μονεγάσκοι δεν είχαν, στην πραγματικότητα, την εντύπωση πώς κυβερνούντουσαν από ένα πρίγκιπα, αλλά από ένα νεαρό, πάντα διατεθειμένο να φύγει απ’ τη χώρα τους, ή να δαπανήσει την ενεργητικότητά του σε ριψοκίνδυνα σπόρ. Τώρα έχει γίνει πια «σπιτικός», πια «έξημερωμένος», πια ήγεμονικός. ‘Η Γκράις φαίνεται ότι κέρδισε τη μάχη της. ‘Αντί για τούς τρελλούς αυτοκινητιστικούς, ή ιστιοπλοικούς αγώνες, αντί για τὰ κυνήγια στη ζούγκλα, ο Ραινιέ περνάει τώρα την ώρα του με τόν τένις, με βουτιές στην πισίνα του, με τόν ιδιωτικό κινηματογράφο που υπάρχει σε μια αίθουσα τών ανακτόρων του, με την κορούλα του, τη μικρή πριγκίπισσα Καρολίνα, και —πότε-πότε— με τις υποθέσεις του κράτους.

‘Η μεταβολή είναι μεγάλη. Πρέπει όμως να όμολογηθί πως κ’ ή Γκράις Κέλλυ, ή φιλάρεσκη ‘Αμερικανίδα γόσσα του κινηματογράφου, έχει κι αυτή υποστή μια σημαντική αλλαγή. Πρώτα-πρώτα, έπαψε να έχη οποιαδήποτε σχέση με τήν όθονη. ‘Επειτα, έγινε πριγκίπισσα κ’ έτελεί τόν ρόλο της, κατά γενική όμολογία, περίφημα. Και τέλος, έγινε μαμά. Στις φωτογραφίες είναι τώρα πια σοβαρή, πια περήφανη, πια συγκρατημένη.

‘Ετσι, ή ζωή της Γκράις και του Ραινιέ κυλάει ειρηνικά κ’ ευχάριστα. ‘Η Γκράις είναι περίφημη σύζυγος και μητέρα, και δεν λησμονεί ποτέ, παράλληλα προς τὰ κρατικά, τὰ οικογενειακά της καθήκοντα, ■ ■ ■

ΤΟ ΠΡΙΓΚΙΠΙΚΟ ζεύγος του Μονακό είναι εξαιρετικά δημοφιλές στη Σουηδία. ‘Η τελευταία επίσκεψή τους στη Στοκχόλμη έγινε αποκλειστικά για να συναντήσουν τόν πατέρα του πρίγκιπας Ραινιέ, πρίγκιπα Πέτρο Γκριμάλντι, ό οποίος βρίσκεται σε ανάρρωση έπειτα από μια σοβαρή έγχυση που υπέστη. Παρά τόν ανεπίσημο όμως χαρακτήρα της επίσκεψης, τόν νεαρό πριγκιπικό ζεύγος έγινε αντικείμενο θερμών εκδηλώσεων από μέρους τών κατοίκων της Στοκχόλμης και κυριώτερα τών κυνηγών αυτογράφων.

ΠΩΣ άλλαξε ό πρίγκιπας από τότε που παντρεύτηκε, λένε οι Μονεγάσκοι υπήκοοί του, που θυμούνται ακόμη τες «τρέλλες» του Ραινιέ. ‘Αλλά και ή πριγκίπισσα άλλαξε και κυρίως προσαρμόστηκε στα «χόμπι» του ύψηλου συζύγου της. Τόν ακολουθεί στις θαλάσσιες εκδρομές του, στον μικρό ζωολογικό κήπο του, κάθεται ώρες ολόκληρες για να τήν φωτογραφίση. Τέλος, τρεις φορές τη βδομάδα, παρακολουθεί μαζί του, στον ιδιωτικό κινηματογράφο του παλατιού, νέες ταινίες.

ΟΥΤΕ ΑΠΟ ΜΠΕΤΟΝ, ούτε από πέτρα, ή σίδηρο, ή ξύλο. ‘Από δά και πέρα, όλα μας τὰ υπάρχοντα πρέπει να τὰ κρύβωμε μέσα σε...σαμπρέλλες! (Φωτ. United Press)

ΠΕΛΩΡΙΕΣ ΑΠΟΘΗΚΕΣ ΠΟΥ ΦΟΥΣΚΩΝΟΥΝ ΣΑΝ ΜΠΑΛΛΟΝΙΑ

2.000.000 λίμπρες πακετταρισμένων ειδών χωρούν στην ελαφρότερη αποθήκη του κόσμου, αξίας 2.000 δολλαρίων

Μέχρι σήμερα είχαμε συνηθίσει, όταν άκούγαμε τη λέξη «αποθήκη», να φέρνουμε στο νού μας ύπογεια, σοφίτες, βύθιες παράγκες, υπαίθριους χώρους σκεπασμένους ή άκαλυπτους και, τέλος πάντων, κατασκευές που έχουν σχέση με τήν επέμβαση ενός μηχανικού ή άκωμη και εργολάβου εσχάτης κατηγορίας. Ξέραμε επίσης ότι αυτά τὰ πράγματα γίνονται με λάσπη, πέτρα, τούβλο, ξύλο, μπετόν άρμε, τσίγκο, άκόμη και χοντρό ύφασμα. Θά ήταν δύσκολο, όμως, να φαντασθί κανείς μιάν αποθήκη... φορητή, κατασκευασμένη από πλαστική ύλη και φουσκωμένη με άέρα, που να χωράη τὰ άγαθά του ‘Αβραάμ και του ‘Ισαάκ, ή 2.000.000 λίμπρες πακεταρισμένων ειδών!

Μάλιστα, οι αποθήκες μας από εδώ και εμπρός θα μπορούν να φουσκώνουν και να ξεφουσκώνουν σαν τὰ «ελαττωσίμω» λάστιχα ενός αυτοκινήτου, ή τήν σαμπρέλλα κάποιος μπαλάς ποδοσφαίρου μετά από είσχυρον λάκτισμα κατά τήν διάρκεια ποδοσφαιρικής συνάντησας ύψιστου ενδιαφέροντος!

Τουλάχιστον οι άμερικάνικες έτσι θα είναι, ή έλπίζει ότι θα καταφέρη να γίνουν ό κ. ‘Αντισον Μπράουν, πρόεδρος της διομηχανίας που άρχισε να τήν παράγη.

‘Ο κ. Μπράουν, έθουσιασμένος από τόν νέο επίτευγμα τών τεχνικών της εταιρίας του, τόν έπιδεικνύει με κάθε ευκαιρία, προσθέτοντας, πάντοτε, μιάν έδιαφέρουσα λεπτομέρεια: «Κοστίζει μόνον 2.000 δολάρια».

Με δυό χιλιάδες δολάρια, λοιπόν, γίνεστε κάτοχος μιās θαυμάσιας «άεραποθήκης». ‘Οχι, προς Θεού, άποθήκης άέρος, αλλά ενός πλαστικού κατασκευάσματος που στέκει στα πόδια του, ή μάλλον στα λάστιχα του με τήν βοήθεια άέρα. Μήκους 80 ποδών, πλάτους 40 και ύψους 20 ποδών, διαθέτει χώρο κάτι περισσότερο από 64 χιλιάδες κυβικούς πόδες και είναι κατασκευασμένο από ένα λεπτότατο, σαν χαρτί, νάυλον, που στην διομηχανία ονομάζεται «Φίμπερβιν». Αυτή ή «άεραποθήκη» ζυγίζει μόνον 400 λίμπρες και τρεις άνθρωποι είναι υπεραρκετοί για να τήν στήσουν, ή καλύτερα για να τήν φουσκώσουν μέσα σε μιάν ώρα.

‘Ο γνωστός μας ήδη κ. ‘Αντισον Μπράουν, έπεξηγώντας και εκθειάζοντας τὰ προσόντα της... σαμπρέλλας που κατασκεύασε ή εταιρία του, είτε πρό καραύ στους έπιχειρηματίες και στους δημοσιογράφους προς τούς οποίους για πρώτη φορά τήν επέδειξε στο Σικάγο: «‘Η άεραποθήκη που κατασκευάσαμε είναι ή άπάντηση της εταιρίας μας στις έπιχειρήσεις αποθηκεύσεως έμπορευμάτων!»

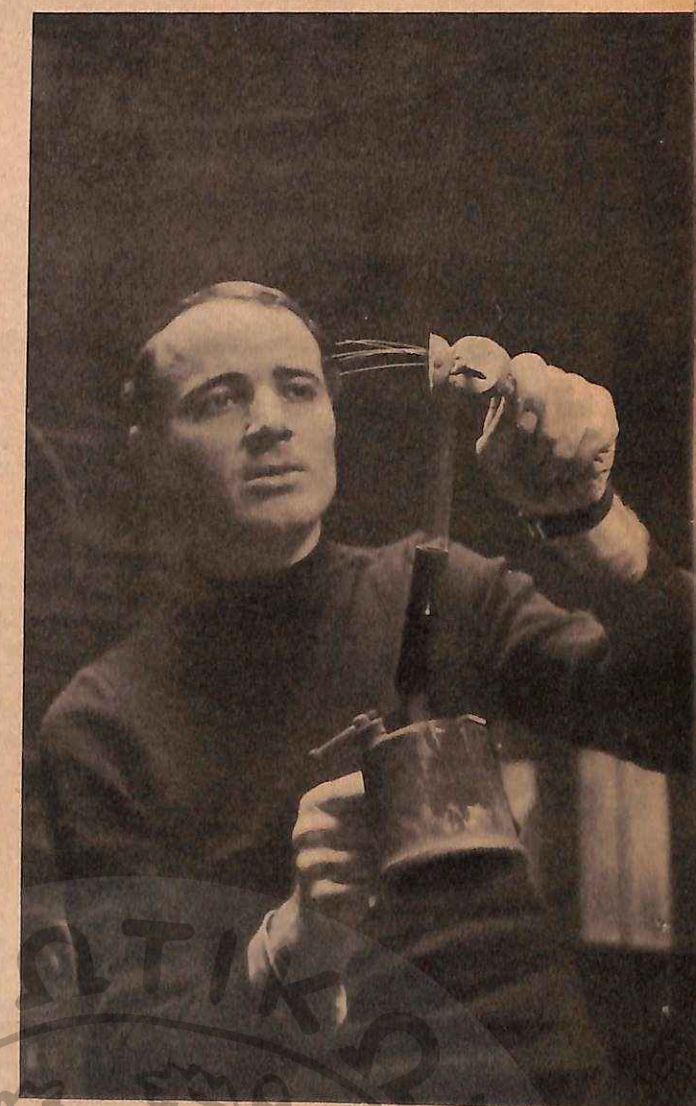
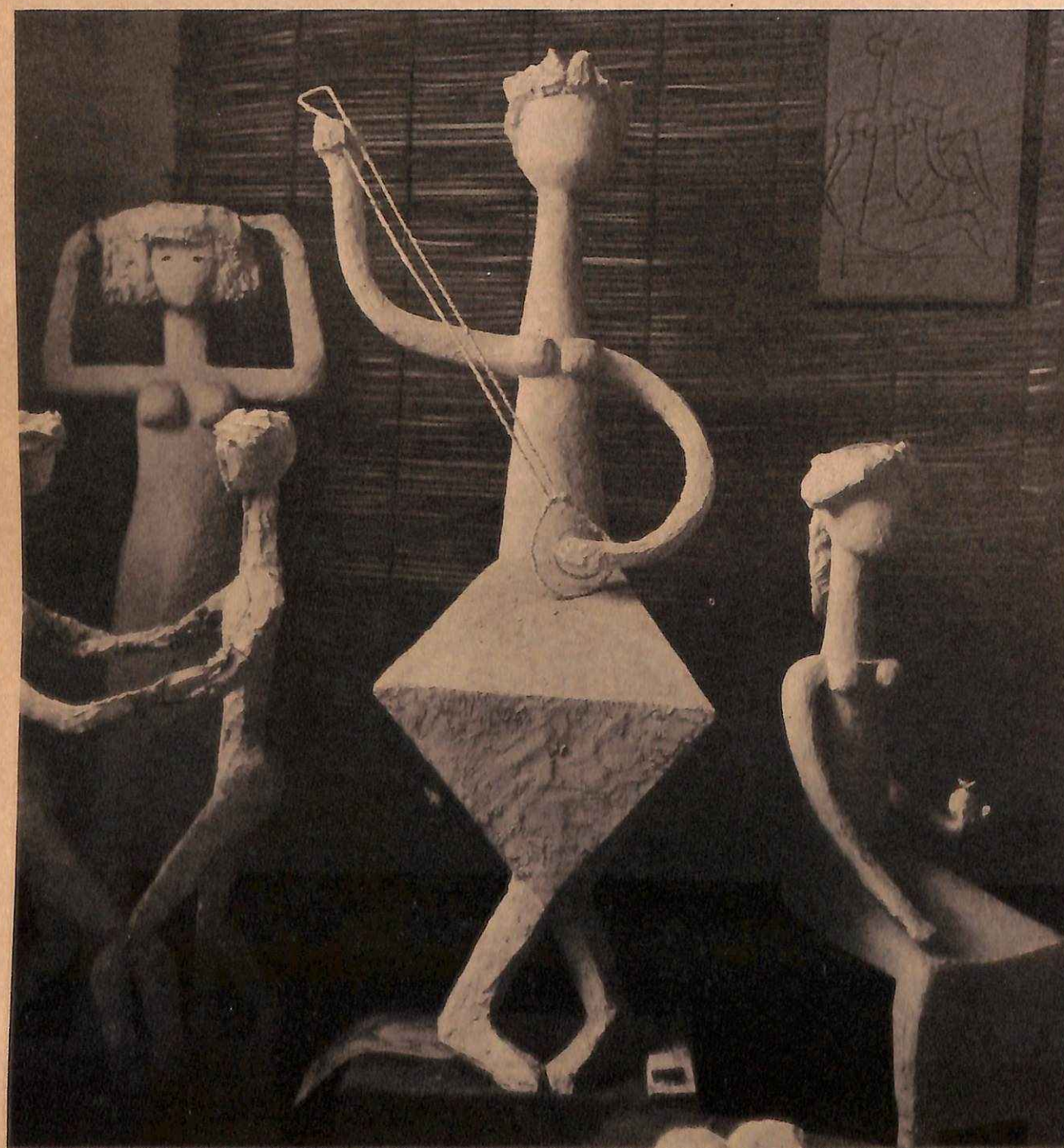
Δέν είναι γνωστό ποιά έρώτηση είχαν κάνει οι ‘Αμερικανοί... άποθηκάριοι στον κ. Μπράουν για να πάρουν μιάν τέτια... άπάντηση. ‘Υπάρχουν, πάντως, έλπίδες ότι ή άποθήκη αυτή θα δεχθί άργά ή γρήγορα τὰ έμπορεύματα, για τὰ όποια είναι προωρισμένη και πάντως δέν θα δέχεται για άποθήκευση άέρα φρέσκο ή έστω και καθυρτισμένο...

Τρεις Έλληνες καλλιτέχνες στο Παρίσι

Γεωμετρικά άγαλματάκια σε γύψο, της Λυμπεράκη. Ή αισθητική τους συγγένεια με τα κυκλαδικά είδωλα είναι ένα από τα γνωρίσματά τους

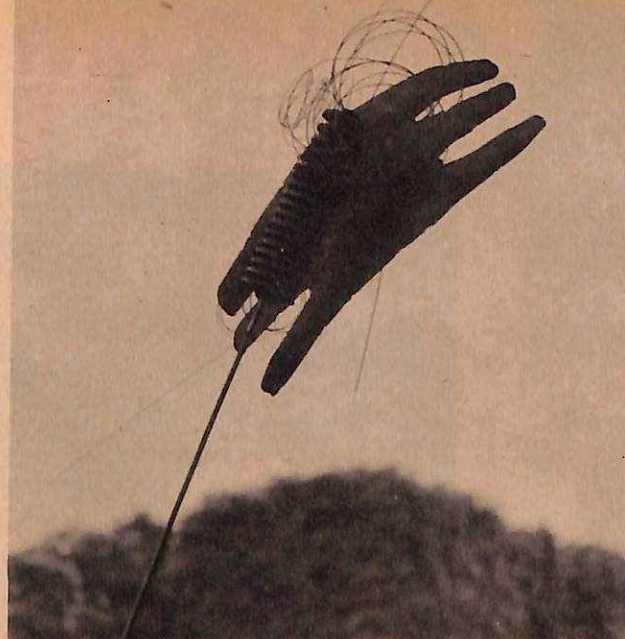
Μ. ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ - Δ. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ - Κ. ΚΟΥΛΕΝΤΙΑΝΟΣ

ΤΟΥ Κ. ΑΓΓΕΛΟΥ Γ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

↑ Ο ΤΑΚΗΣ είναι απορροφημένος στην όξυγονοκόλληση μίας μεταλλικής του συνθέσεως. Πάνω στην εύλυγιστη βέργα μίας φανταστικής κεραίας ένα πουλί ή ένα φτερωτό έντομο θα στήσει το τραγούδι του. Ο καλλιτέχνης ζή το όνειρο μίας τέτοιας μυθικής συμφωνίας των πουλιών του με τις συμβολικές του αντένες.

Η ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ στο εργαστήριό της, την ώρα που συμπληρώνει με το μαχαίράκι της τον πλάσμο του γύψινου κορμού, που έχει στήσει σε φυσικό μέγεθος. Από το άγαλμα ξεχωρίζουν το κεφάλι με το λαιμό, το δεξί μπράτσο, κομμένο πάνω από τον αγκώνα, το στήθος και τα πόδια ως τα γόνατα. Οι άξονες του έργου χαρακτηρίζονται από βάρος και απλότητα

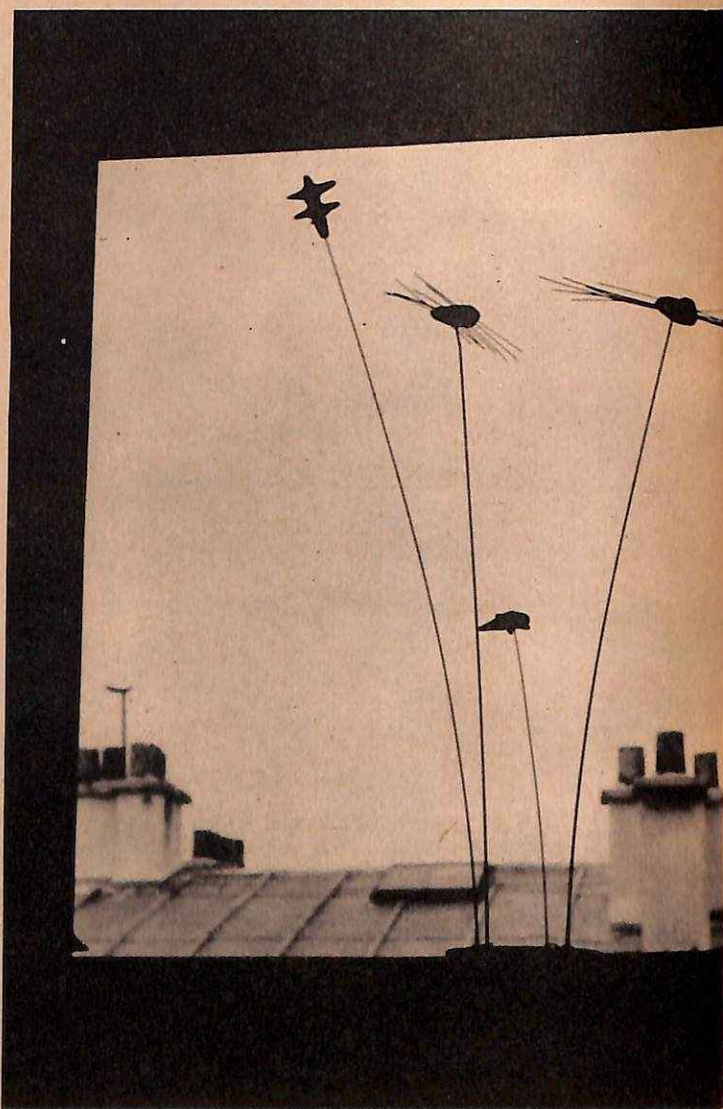

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΛΕΝΤΙΑΝΟΣ είναι ένας δυνατός μάστορας της γλυπτικής των μετάλλων. 'Αφού έμαθε να κόβη τὰ έργα του απ' ευθείας στην πέτρα, τώρα κατέχει πολύ καλά και την τεχνική της κατεργασίας του σίδεπου και χαλκού.

ΕΝΑ ΑΠΟ τὰ φτερωτά πλάσματα του Τάκη, πού παίζουν και λικνίζονται πάνω στις άσταλμένες τους βέργες. Δεν παριστάνει κανένα συγκεκριμένο πουλί. Είναι ένα φανταστικό σώμα που μπορεί να υπήρξε ή να υπάρξει στον κόσμο της δημιουργίας.

ΤΙ ΝΑ ΣΥΜΒΟΛΙΖΟΥΝ οι παράδοξες αυτές βέργες του Τάκη, με τὰ έξωτικά τους κεφάλια; Είναι μίσχοι με τροπικά λουλούδια, είναι κεραίες με φτερωτά παιδιά των ανέμων; 'Η φαντασία του καλλιτέχνη ανοίγει στον αναγνώστη όλα τὰ παράθυρα της έκδοχης και της πιθανότητας.

ΤΡΕΙΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

Η «αποδημία» των λογίων και των καλλιτεχνών είναι μία παλιά ιστορία για μὰς τους Έλληνες. Από τὰ σχολικά βιβλία θυμόμαστε την αποδημία των σοφών του Βυζαντίου στα χρόνια που η Πόλη έπεφτε και η μεσαιωνική μας αυτοκρατορία υποδουλωνόταν στο Μωάμεθ Β'. 'Η χρονιά εκείνη της 'Αλώσεως ήταν κρίσιμη για την ιστορία της Εύρώπης. 'Η 'Ελλάδα έπαυε να είναι τὸ κέντρο πρωτοβουλίας του λευκού πολιτισμού. 'Η Δύση έπαιρνε μόνη της τώρα την εύθυνη να κρατήσει, με τις δικές της δυνάμεις, ασηπτες τις εστίες της πνευματικής δημιουργίας, που συντηρούσαν άλλοτε οι Έλληνες στην Κρήτη, στις Μικήνες, στην 'Αθήνα, στην 'Αλεξάνδρεια, στην Κωνσταντινούπολη. Μετά τον 1Ε' αιώνα οι Έλληνες αποδημούν στη Δύση για να ζήσουν και να εργασθούν στα κέντρα της πνευματικής και καλλιτεχνικής δραστηριότητας του χριστιανικού πολιτισμού της. 'Η ελληνική τέχνη από ρίζα γίνεται κλάδος στον κορμό της ευρωπαϊκής καλλιέργειας.

Οι Έλληνες ζωγράφοι συμμετέχουν στο σχηματισμό της λατινικής 'Αναγέννησης με τὸ Βασιλάκη και τὸν Γκρέκο. Προσπαθούν να

ΜΕ ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ στο στόμα και τὴ φανέλλα του έργατη, ὁ Τάκης μοιάζει, στο σιδηρουργείο του, με ἀλχημιστὴ τῶν φασουτικών ἐργαστηρίων. 'Ο ὕδιος δὲν προδίδει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δουλειᾶς του ἐντελῶς. Είναι ὁ μάγος, ἀλλὰ ἐπίσης καὶ ὁ μαγεμένος τῆς τέχνης του.

συνδέσουν τὰ στοιχεία της με τὴ δική τους ὁρθόδοξη παράδοση στις ζώνες της βενετσιάνικης ἐπιρροῆς: στην Κρήτη καὶ στην 'Εφτάνησο. 'Εκδηλώνουν με πὸν τρόπο τους τὴ συμμετοχή τους στο καλλιτεχνικὸ κίνημα τῆς 'Αντιμεταρρυθμίσεως' στην εἰκονογράφηση τοῦ 'Αγίου Γεωργίου τῆς Βενετίας, ἢ στις ἐκκλησίες τῆς Ζακύνθου. 'Η ἐλληνολατινική αὐτή συνεργασία κρατᾷ ὡς τὸ τέλος τοῦ 1Η' αἰώνα.

Στὸ 1Θ' αἰώνα ἡ ἐλληνική τέχνη ἀλλάζει προσανατολισμό. Στρέφεται πρὸς τὸ Μόναχο. Οἱ δεσμοὶ τοῦ πρώτου ἐλληνικοῦ θρόνου με τὸ βαυαρικὸ οἶκο τῶν Βίττελσμπαχ ἔφεραν σ' ἐπικοινωνία τοὺς 'Ελληνες με τοὺς Γερμανοὺς καλλιτέχνες. 'Η 'Αθήνα, μετὰ τὸ Ναύπλιο, ἔγινε τὸ πεδίο ἐφαρμογῆς τοῦ νεοκλασικοῦ ρυθμοῦ, ἀφοῦ πρῶτα τὸ Μόναχο ζήτησε νὰ μιμηθῇ τοὺς ρυθμοὺς τῆς κλασικῆς 'Αθῆνας. Οἱ 'Ελληνες ζωγράφοι καὶ γλύπτες τοῦ περασμένου αἰώνα ζήτησαν, ἀπὸ τὰ ἐργαστήρια τοῦ Μονάχου, τὰ στοιχεῖα προσανατολισμοῦ των στὰ ρεύματα τῆς ευρωπαϊκῆς τέχνης. 'Ο Νικηφόρος Λύτρας, ὁ Νικόλαος Γύζης, ὁ Γεώργιος 'Ισακωίδης, ὁ Σπύρος Βικᾶτος, ἦσαν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ρομαντικῆς σχολῆς τοῦ Μονάχου στην 'Ελλάδα.

Μία τρίτη στροφή στον προσανατολισμό της ελληνικής τέχνης σημειώνεται, γύρω ἀπὸ τὸ 1909, ὅταν ἡ πολιτικὴ τῆς 'Ελλάδος στράφηκε ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ πρὸς τὴ Δυτικὴ Εὐρώπη. Τὸ Παρίσι κρατοῦσε τὰ σκήπτρα τῆς καλλιτεχνικῆς ἡγεμονίας τοῦ δυτικοῦ κόσμου ἀπὸ τὸν αἰῶνα τοῦ Μεγάλου Λουδοβίκου. Αὐτὸ ἔδινε τὸ σῶμα στις ἀνανεώσεις τοῦ ευρωπαϊκοῦ γούστου στοὺς τρεῖς τελευταίους αἰῶνες. 'Όταν ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς 'Ελλάδος στράφηκε πρὸς τὴν 'Αντάντ, τὸ Παρίσι ἀποτελοῦσε τὸ κέντρο τῆς διεθνούς συνωμοσίας κατὰ τῆς ρεαλιστικῆς καὶ ρομαντικῆς τέχνης πού εἶχαν γνωρίσει οἱ 'Ελληνες ὡς τότε στὰ ἱταλικά καὶ βαυαρικά ἐργαστήρια. Μία ὁμάδα 'Ελλήνων καλλιτεχνῶν καὶ κριτικῶν ἀπὸ Παρίσι, ὁ Κρίστιαν Ζερδός, ὁ Τερζάντ, ὁ Γαλάνης, ὁ Δημητριάδης, ἀργότερα ὁ Γκίκας καὶ ὁ Τόμπρος, ἔφερε τὸ μήνυμα, καὶ στην 'Ελλάδα, τῆς μεγάλης ἀλλαγῆς στὶς ὀπτικές συνήθειες τῆς τέχνης.

'Η γενιὰ αὐτὴ τοῦ πρώτου Παγκοσμίου πολέμου δημιούργησε τις συνθήκες τῆς μεταστροφῆς τοῦ ἐλληνικοῦ γούστου πρὸς τὴν μοντέρνα τέχνη. Χωρὶς νὰ παύσῃ τὸ Παρίσι ν' ἀποτελῇ, στὸν καιρὸ μας, μιὰ δραστήρια ἐστία καλλιτεχνικῆς ἀκτινοβολίας στὸ δυτικὸ κόσμo,

τά διεθνή γεγονότα μεταθέτουν ολόένα και περισσότερο το κέντρο του βάρους προς τις 'Ηνωμένες Πολιτείες. Μετά το δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο ή Ν. 'Υόρκη άποσπάζεται από το Παρίσι τον πρώτο ρόλο. 'Η κίνηση των εκθέσεων και των μουσείων στη Ν. 'Υόρκη είναι σήμερα ή πιο δραστήρια στον κόσμο.

'Η ελληνική καλλιτεχνική αποδημία κατευθύνεται σήμερα προς τα δύο αυτά κέντρα του δυτικού κόσμου: προς το Παρίσι, προς την 'Αμερική. Στις προχωρημένες αυτές γραμμές της διεθνούς καλλιτεχνικής ζωής συμμετέχουν 'Ελληνες ζωγράφοι και γλύπτες με το έργο τους. Τους καλλιτέχνες αυτούς τους γνωρίζουν και τους τιμούν τα ξένα μουσεία, οι ξένες συλλογές και εκθέσεις, οι ξένοι κριτικοί. Δεν τους γνωρίζουν, όμως, αρκετά οι 'Ελληνες. Τη γνώριμά μας με τους 'Ελληνες ζωγράφους και γλύπτες, που ζούν και εργάζονται στο Παρίσι και στην 'Αμερική, θα επιδιώξουν οι ΕΙΚΟΝΕΣ με τις παρουσιάσεις που αρχίζουν από το σημερινό τους φύλλο.

ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ

Τόν περασμένο Μάρτιο παρουσιάστηκε στο Παρίσι, στη Γκαλερί «Iris Clert» ή 'Ελληνίδα γλύπτρια Μπουμπά Λυμπεράκη με μία ατομική της έκθεση. 'Η κριτική την υποδέχτηκε μ' έγκαιρη διάκριση και της αφιέρωσε θερμά λόγια. Είχε λάβει μέρος και σε άλλες ομαδικές εκθέσεις, στο Παρίσι από το 1955 και στην 'Αθήνα από το 1952, νομίζω με την ευκαιρία της Δ' Πανελληνίου. 'Η Λυμπεράκη δεν είχε ακόμη προσωπικούς καλλιτεχνικούς τίτλους. 'Ηταν γνωστή ως αδελφή της Μαργαρίτας Λυμπεράκη, που σημείωνε τις πρώτες της επιτυχίες στο μυθιστόρημα. 'Αργότερα γνώρισε το έργο της, που το χαρακτήριζε, στην αβεβαιότητά του, μία θέληση για ξεπέταγμα. 'Ηταν ένα παλόντι. 'Αλλά του έλειπε το όφελος, για να δυναμώσει ή άνοψη του και να ελευθερωθεί από τους δισταγμούς.

Αυτό το ζωογόνο ατμοσφαιρικό στοιχείο το

ΔΥΟ ΜΟΡΦΕΣ του Κουλεντιανού. Τί σημαίνουν, άνθρωπος ή κάκτος; 'Η μοντέρνα γλυπτική έχει ρίξει τα σύνορα των ειδών της φύσεως, για να δημιουργήσει ελεύθερες συνθέσεις.

ΑΓΓΕΛΟΣ Γ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

δρῆκε ή Λυμπεράκη στο Παρίσι. Τά φανταστικά μεταλλικά πουλιά που παρουσίασε στην έκθεση της Γκαλερί «Iris Clert» συμβόλιζαν μία λύτρωση κ' ένα φτερούγισμα στην τέχνη, αλλά και στην ψυχή της. 'Επειτα ή Λυμπεράκη δοκίμασε τις δυνατότητες της σε άφηρημένες συνθέσεις για ν' ανακαλύψει, ανάμεσα στο παιχνίδι και στη γεωμετρία των πλαστικών μορφών, το μοντέρνο κέφι των ειδωλίων του Αιγαίου. Οι μικρές φιγούρες των γυναικών που παίζουν μουσικά όργανα, χρεούουν και προσεύχονται αποτελούν αναμνήσεις από την Κυκλαδική 'Ελλάδα.

ΤΑΚΗΣ

Τό πραγματικό του όνομα είναι Δ. Βασιλάκης, αλλά εκράτησε ως καλλιτεχνικό του όνομα τό Τάκης, που προφέρεται πτό εύκολα από τους ξένους. Γεννήθηκε στην 'Αθήνα τό 1925.

'Η πρώτη του επιτυχία σημειώθηκε τό 1955, με την έκθεσή του στο Λονδίνο, που τού εξασφάλισε ένα συμβόλαιο με την 'Ανόβερ Γκάλερι για δύο χρόνια. Στο Παρίσι παρουσίασε μία πρώτη ατομική έκθεση στη Gallery Fourstberg στή 1956. 'Από τότε ο Τάκης έχει αρχίσει ν' αναγνωρίζεται σαν ένας γλύπτης με ποιητική φλέβα. Οι φωτογραφίες που δημοσιεύονται δίνουν μία εικόνα της τελευταίας καλλιτεχνικής του δημιουργίας. Τά έργα του δεν τά εμπνέει ο μεσογειακός ουσανισμός. Δεν είναι ομοιώματα ή διακοσμητικά σχήματα που έχουν άφετηρία τους την ανθρώπινη μορφή. Είναι φόρμες από κεραίες και σύρματα που συνομιλούν και παίζουν με παράδοξα φτερωτά πλάσματα των ανέμων και υποβάλλουν στο διαβάτη τό αίσθημα τού μαγικού. 'Η γλυπτική αυτή τού Τάκη αποτελεί την ανάνηψη της άθρωπομορφικής και κεντροβαρούς γλυπτικής της ευρωπαϊκής καλλιέργειας. 'Η άφετηρία της βρίσκεται στή εργασία της 'Αμερικής. 'Ο πρόδρομος της πραγματομορφικής και κεντροφύγος αυτής τέχνης είναι ο 'Αλεξάντερ Καλντέρ.

ΚΟΥΛΕΝΤΙΑΝΟΣ

'Ο γλύπτης Κώστας Κουλεντιανός ανήκει στην ομάδα των 'Ελλήνων καλλιτεχνών που έχει επιδοθή με την τεχνική της δύναμη και την πρωτοτυπία των συλλημάτων της. Είχε τελειώσει τις σπουδές όταν έφυγε για τό Παρίσι τό 1945 από την 'Ελλάδα και ξαναγύρισε άριμος και δοκιμασμένος τό 1954 για νά εκθέσει τά έργα του στην αίθουσα της Μόνικας Πλέν. Κατά την παραμονή τς στην 'Αθήνα έδειξε στους συναδέλφους του πώς νά δουλεύουν τό σίδερο και νά λύνουν τά φύλλα χαλκού στο σκελετό της σιδερένιας κατασκευής. Με την ευκαιρία της εκθέσεώς του στην 'Αθήνα, αφιέρωσαμε στην τέχνη τού Κουλεντιανού τις ακόλουθες σκέψεις:

'Η άφηρημένη τέχνη τού Κουλεντιανού δεν υπερπηδά τά όρια της εικαστικής αναπαραστάσεως, για νά γίνει ένα παιχνίδι διακοσμητικής, με σχήματα ξένα και αδιάφορα προς τη φύση και τις μορφές της. Διατηρεί τούς δεσμούς της με την αντικειμενική πραγματικότητα, αλλά χαλαρωμένους από την ήθελημένη εκφραστική αλλοίωση και παραμόρφωση, αλλοίωση που επιδιώκει πλαστικούς ρυθμούς και όχι οπτικές μεταγραφές τού φυσικού αντικειμένου. Καί αυτή ή άφαίρεση, που συγκρατείται από την ανάνηψη της εικονολατρείας τού ανθρώπου, είναι ένα βασικό χαρακτηριστικό γνώρισμα της μοντέρνας τέχνης των λαών με την ελληνιστική παράδοση. Γνώρισμα που γίνεται και ειδοποιός διαφορά της άφηρημένης τέχνης της Ευρώπης από την «μη αντικειμενική» τέχνη της 'Αμερικής.

'Η έκθεση τού Κουλεντιανού είναι μία ακόμη μαρτυρία της γενεάς τού δεύτερου Παγκοσμίου πολέμου για τόν αποφασιστικό προσανατολισμό της προς την αισθητική δημιουργία τού δυτικού κόσμου. Τis γενναίες αυτές απολιτρώσεις της ατομικότητας των νέων καλλιτεχνικών δυνάμεων τού έθνους, που συγχρονίζουν τό βήμα της πορείας της 'Ελλάδος με τό βήμα της αισθητικής πρωτοπορείας των δημοκρατικών λαών της Δύσεως, τις χαίρεται με χαρά. Γιατί ή αισθητική αυτή πορεία προς τό μέλλον άνοίγει και πλαταιώνει τά φύλλα της καρδιάς τού ανθρώπου. Καί δεβαίνει την ελευθερία του στή Γη.

Ο Καίσαρ των δωματίων με λουτρό

Κόνραντ Χίλτον ο άνθρωπος που είναι ιδιοκτήτης 20.000 δωματίων ξενοδοχείου

Πώς πρέπει να είναι τό προσωπικό ενός ξενοδοχείου; Πρέπει νάχη την ύπομνη των Κινέζων, τη μεθοδικότητα των 'Ελβετών, την εντιμότητα των Φινλανδών! Οι καμαριέρες πρέπει να είναι ώραιες σαν 'Ιταλίδες και καθαρές σαν 'Ολλανδέζες! Κ' οι θυρανοί; Αυτοί πρέπει να είναι μεγαλοπρεπείς σαν τούς θυρανοί των άνακτόρων τού Βούκιγχαμ!

'Ο άνθρωπος που έθεσε αυτούς τούς κανόνες, που πρόκειται να χτίσει ένα τεράστιο ξενοδοχείο στην 'Αθήνα, κοντά στον «Ευαγγελισμό», και που χτίζει τώρα ένα γιγαντιαίο ξενοδοχείο με 600 κρεβάτια στο Βερολίνο κι άλλο ένα στη Βιέννη, είναι ο κ. Κόνραντ Χίλτον, που έπονιάζεται ε'Ο βασίλειά των ξενοδοχείων της 'Αμερικής, και που τά έργά του Χριστούγεννα θα κλείσει τά 70 του χρόνια. 'Ο Χίλτον φοράει πάντα τό πλατύμορπο καπέλλο του τού Τέξας, απέκτησε με την Τσά-Τσά Γκαμπόρ μία κόρη, την Φραντσέσκα, έχει ένα γιο άπ' τόν πρώτο του γάμο, τόν «Νίκυ», που παντρεύτηκε και χώρισε την 'Ελίζαμπεθ Τάιλορ, και παίζει με πάθος γκόλφ — έχει μάλιστα νικήσει μία φορά στο άγώνισμα αυτό τόν πρόεδρο 'Αϊζενχάουερ...

'Όταν ο Κόνραντ Χίλτον, γιός ενός Νορβηγού και μίας Γερμανίδας, γεννήθηκε, την παραμονή των Χριστουγέννων τού 1887, στο Σάν 'Αντόνιο τού Τέξας, κανείς δεν προφήτευε πως 60 χρόνια άργότερα θα γινόταν ο μεγαλύτερος ξενοδόχος τού κόσμου.

Οι γονείς του είχαν μία μάλλον φτωχική πανσιόν, που ο πατέρας του την απέκτησε άπ' τό κέρδη του στο εμπόριο των ολιγοπνευματωδών.

Τά όχτ' παιδιά των Χίλτον αποτελούσαν τό προσωπικό της επιχείρησής.

'Ο Κόνραντ ήταν επιφοτισμένος με τό γυάλισμα των παπουτσιών και με την τοποθέτηση των έφημερίδων, κάθε πρωί, μπροστά στην πόρτα των πελατών.

Στά 1917 ο Χίλτον πολέμησε στή Γαλλία, άργότερα έγινε διευθυντής μίας μικρής Τράπεζας στή Σάν 'Αντόνιο κ' έπειτα άγόρασε ένα τρίτης σειράς ξενοδοχείο στο Σίσκο τού Τέξας, τό ξενοδοχείο «Μόμπλεϊ», όπου τά δωμάτια ήταν πάντα γεμάτα από πετρελαιόθρηες, σε σημείο ώστε ο διευθυντής δεν είχε συχνά κρεβάτι για νά ξεκουραστή κ' εκείνος δύο τρεις ώρες...

Σήμερα, ο ίδιος αυτός Κόνραντ Χίλτον είναι άδύνατο νά ζήσει τόσο πολύ, ώστε νά προφτάσει νά κοιμηθή από ένα έστω δράδυ σε κάθε δωμάτιο των ξενοδοχείων του. Μερικοί υπολογίζουν τά δωμάτια που τού ανήκουν σε 27.000, άλλοι σε 20.000. Πιθανότατα, ούτε ο ίδιος ο Χίλτον δεν ξέρει πόσα είναι.

'Ο Χίλτον είναι ιδιοκτήτης 25 άπ' τά μεγαλύτερα ξενοδοχεία των 'Ην. Πολιτειών. 'Ανάμεσα τούς είναι τό «Μαϊντλσγουερ» της Ουάσιγκτων, τό «Στήβενς» τού Σικάγου, τό «Κάραϊμ-Χίλτον» τού Πόρτο Ρίκο, τό «Τζέφφερσον» τού Σαιντ-Λούις κ.ά.

Μόνο με τό ξενοδοχείο του στο Πόρτο-Ρίκο αύ έφσε μέσα σ' ένα χρόνο την τουριστική κίνηση από σαράντα σε εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες άτομα. Τό ευχαριστήριο έγγραφο τού κυβερνήτη κρέμεται σε χρυσό πλαίσιο στο γραφείο τού Χίλτον.

'Όταν, μία μέρα ο Χίλτον άγόρασε τό ξενοδοχείο «Πλάις» της Νέας 'Υόρκης, συλλογίστηκε πώς είχε κάνει άρκετά. 'Εγραψε τ' απομνημονεύματά του, αλλά ενώ είχαν αρχίσει νά τυπώνονται, έστειλε ένα τηλεγράφημα που έλεγε: «Σταματήστε τά δικά!»

Στό άναμεταξύ, ο πανύψηλος αυτός άνδρας — έχει ύψος 1.88 μ. — είχε σκεφτή πως άπείχε πολύ άκόμα άπ' τό νά φτάσει στην κορυφή. 'Ας έλεπαν, λοιπόν, τ' απομνημονεύματά! 'Επρεπε νά κατακτήσει τό «Ουάλντορφ-Αστόρια»!

Αυτό τό διασημότερο ξενοδοχείο τού Νέου Κόσμου είχε χτιστή στή 1931, κι ο Χίλτον τό άγόρασε στή 1949 προς 3 μόνο εκατομμύρια δολάρια.

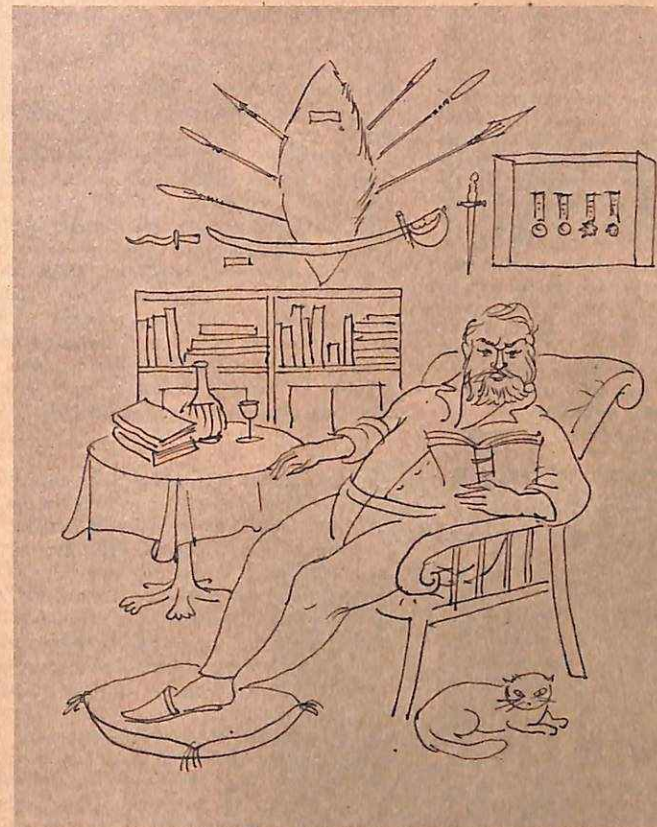
'Ο άνθρωπος αυτός, που μπορεί νά εγγράφεται άπ' τό πρωί στίς 8 ως τις 10 τό δράδυ, άφήνει κάθε τόσο τη δουλειά του και τόν βλέπει κανείς νά εμφανίζεται σ' ένα μπαρ. 'Εκεί τού έρχονται οι ιδέες, που εντυπωσιάζουν τόν κόσμο — όπως λ.χ. τό ξενοδοχείο στην Τρίνταντ, που είναι κολλημένο πάνω σ' ένα μονοκόμματο δρόμο, ή τό ξενοδοχείο τού Ρίο, όπου δεν μπορεί νά πάει κανείς पास με ευνικαίαρς (ένα ξέριο σιδηρόδρομο), ή τό ξενοδοχείο της Κωνσταντινούπολης, που δεν απέχει παρά 10 μέτρα άπ' τό Σιδηρόδον Παρσέπασμα. «Χτίζω τόσο κοντά σ' αυτή τη γραμμή, λέει ο Χίλτον, γιατί θέλω ν' αποδείξω στην άλλη πλευρά πόσο άραία και γαρά εργαζόμαστε!»

Γι' αυτό κι ο Χίλτον έτοιμάζει ξενοδοχεία στο Βερολίνο, στη Βιέννη και στην 'Αθήνα...

4

ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΝΤΩΝΤΕ

Ο ΤΑΡΤΑΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΤΑΡΑΣΚΟΝΗΣ

ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΠΡΟΣΩΠΑ:
ΤΑΡΤΑΡΙΝΟΣ, κυνηγός
ΜΠΑ-Ι-Α, μία άραβική καλλονή
ΠΡΙΓΚΙΨ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΥ
ΜΠΑΡΜΠΑΣ ΣΟΥ, λοχαγός των Ζουάβων

ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ: Μυθιστόρημα
ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ: 'Αλφόνσος Ντωντέ (1840 - 1897)
ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΠΛΟΚΗΣ: Ρωμαντική σάτιρα
ΧΡΟΝΟΣ ΠΛΟΚΗΣ: Δέκατος ένατος αιώνας
ΤΟΠΟΣ: Γαλλία και Βόρειος 'Αφρική
ΠΡΩΤΟΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ: 1872

Λένε πως τά λόγια πειούν γρήγορα στή Νότιο Γαλλία, επειδή ο άέρας είναι τόσο ελαφρός και φωτεινός. Πραγματικά, τό «Μιντί» — ή Μεσημβρινή Γαλλία — είναι διάσημο για τις κοιπορορημοσύνες των ανθρώπων του. 'Ο Ταρταρίνος ήταν ένας γνήσιος κανηλοάδης, αλλά σ' αυτή την ιστορία αναγκάζεται, έως ένα σημείο, νά πραγματοποιήσει μερικές άπ' τις κοιπορορημοσύνες του. 'Ο «Ταρταρίνος της Ταρασκόνης» έχει γραφή με τη σύγηση γλέβα τού χιονομορίσια, σε συνδυασμό με τη φαντασία τού Προδηγκιανού ποιητού. 'Ο 'Αλφόνσος Ντωντέ συγκρίνεται πολύ συχνά με τόν Ντίκενς για την κατανόηση των ανθρώπων καθώς και για τη μέθοδό του της περιγραφής των χαρακτήρων

Η ΥΠΟΘΕΣΗ:

Τη μικρή πόλη της Ταρασκόνης, στο γαλλικό νότο, ο Ταρταρίνος έχει μία αξιοζήλευτη φήμη, που στηρίζεται πρώτα-πρώτα στον κήπο του. 'Αλλά ο Ταρταρίνος δεν είχε γαλλικά φυτά: Είχε μπανιάνες, φοινικίες, κάκτους, κι όλα τά πιο έξωτικά φυτά που μπορούσε νά βρή.

Γιά νά καταλάβει κανείς τη δεύτερη αλία της υπολήψεως τού Ταρταρίνου, πρέπει νά γνωρίσει την πόλη της Ταρασκόνης. Οι Ταρταρίνοις ήταν σπουδαίοι κυνηγοί, κι όλοι οι άντρες είχαν τεράστια όπλοστάσια. Τό γραφείο τού Ταρταρίνου περιείχε μία πλήρη συλλογή θανατηφόρων όπλων: Ντουφέκια, καραμπίνες κάθε λογής, μαλαϊσιανά μαχαίρια, «τόμαχως» 'Ερυθροδέριαν, κλπ., κλπ. 'Ηταν δυστύχημα που δεν υπήρχε κυνήγι σε μεγάλη άπόσταση γύρω άπ' την πόλη, γιατί οι Ταρταρίνοις άναγκάζονταν, για νά ικανοποιηθούν τό πάθος τους για τό κυνήγι, νά κυνηγούν τά ίδια τους τά καπέλλα. Τά πετούσαν ψηλά και τά πυροβολούσαν, ενώ θρίσκονταν ακόμα στον άέρα. 'Ο Ταρταρίνος είχε τη φήμη πως

είχε έξοντώσει περισσότερα καπέλλα άπ' όλους τούς άλλους μαζί.

Τρίτος λόγος της υπολήψεώς του ήταν ή συνήθεια κάθε Ταρταρίνου νά τραγουδά τό δικό του ιδιαίτερο τραγούδι σ' όλες τις κοινωνικές περιστάσεις. 'Ο Ταρταρίνος δεν είχε ιδιαίτερο τραγούδι, γιατί μπορούσε νά τό τραγουδήσει όλα — έτσι έλεγε τολούχιστον. 'Ηταν ύπερχο ν' άκούη κανείς τόν Ταρταρίνο γά τραγουδά: «ΟΧΙ, ΟΧΙ, ΟΧΙ» σ' ένα ντουέττο με την κ. Μπεζυκέ. Στην πραγματικότητα, τό μόνο που μπορούσε νά τραγουδήσει ο Ταρταρίνος ήταν αυτό τό «ΟΧΙ», με τό τραγουδούσε με αξιοζήλευτο μπρίο.

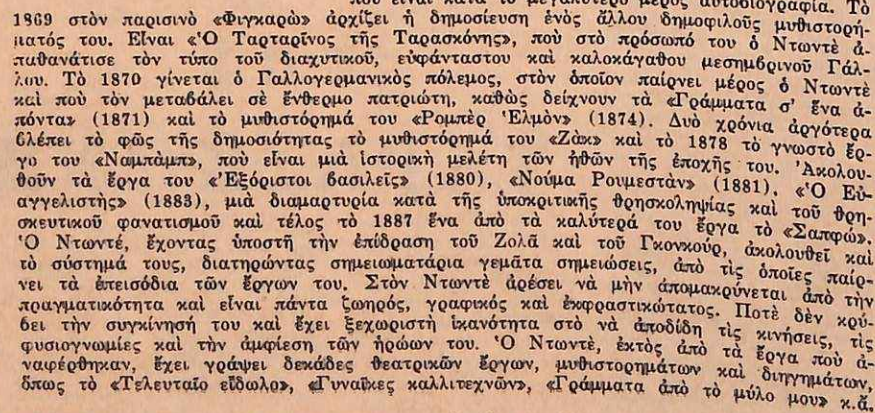
Τέταρτον, τού Ταρταρίνου τού είχαν κάποτε προτείνει μία θέση κλητήρος στή γραφεία της Σαγκάας μίας γαλλικής εταιρείας εισαγωγών. 'Αν και δεν είχε δεχτή τη θέση, μιλούσε άργότερα με ύφος ειδήμονος για τά μυστηριώδη έθιμα της 'Απω 'Ανατολής. 'Ηταν πραγματικός κοσμοπολίτης, έστο κι άν δεν είχε μείνει ούτε μία νύχτα έξω άπ' την Ταρασκόνη.

υχνά περιδιάβαζε στους φτωχικότερους δρόμους της Ταρασκόνης, ψάχνοντας νά βρή κανέναν άπ' τούς ύποπτους έκείνους ανθρώπους, που μετέχουν σε διεθνείς μηχανορραφίες και λαθρεμπόριο. 'Ω-πλιζόταν με μαχαίρι, πιστόλι, κ' έθγαννε άτρόμητος σ' αναζήτηση περιπετειών. Δυστυχώς, όμως, όλοι όσοις συναντούσε δεν ήσαν παρά άθωοι πολίτες, που τόν χαιρετούσαν με τ' όνομά του. 'Όμως, κανείς δεν ήξερε πότε μπορούσε νά τού συμβή κάτι άσυνήθιστο...

Μία νύχτα, ένα μέλος της λέσχης ήρθε τρέχοντας ν' άναγγείλει πως ένα ιπποδρόμιο είχε φέρει ένα λιοντάρι στην Ταρασκόνη. 'Ο Ταρταρίνος στερέωσε γενναία μία λόγχη στο όπλο του, που προωριζόταν για κυνήγι ελεφάντων, και πήγε στο τσίρκο. 'Επ'εβόρησε τό κλουβί τού λιονταριού, χωρίς νά δείξη καμμία συγκίνηση, όσο κι άν τό λιοντάρι μούγκριζε.

Αυτό τό επεισόδιο, σε συνδυασμό με την μεθοδολογική του ικανότητα, έδωσε γρήγορα στον Ταρταρίνο τη φήμη τού μεγάλου λιονταροκυνηγού, και σιγά-σιγά

300 άριστουργήματα της παγκόσμιας λογοτεχνίας

Τέλος, ακόμα κ' οί Ταρσασκονέζοι δὲν
 ὑπόρρεαν νὰ ὑπακυνοῦν τὴν ἔνταση τῆς ἀ-
 ναμονῆς. "Όταν ὁ συνταγματάρχης Μπρα-
 βιντά εἶπε στὸν Ταρταρίνο πὼς ἔπρεπε νὰ
 φύγῃ, ὁ Ταρταρίνο, μὲ ἀνήσυχη καρδιά,
 φόρεσε τὸ ἄσπρο λιὸ κοστούμι του μὲ τὸ
 φαρδὸ ζουναρί κ' ἕνα τεράστιο κόκκινο φέ-
 σι. Σέ κάθε ὄμο του κρέμασε ἀπὸ ἕνα θα-
 ρύ ντουφεκί, στὴ ζώνη του ἔβαλε ἕνα κυ-
 νηγετικὸ μαχαίρι, καὶ στὴ μέση του ἕνα πε-
 ρίστροφο. Γέμισε κουτιά καὶ μπουτιά μὲ
 ἐξωθρικά ὅπλα, φάρμακα κ' ἕνα ἀντίσκηνο.
 "Ἔτσι ντυμένος κ' ἐμφωδισμένος, φόρεσε τὰ
 γυαλιά του κ' ἔφυγε, μέσα στὶς ζητωκραυ-
 γές τῆς πόλης.

Τὸ πρῶτο πρωὶ στὸ Ἀλγέριο, ὁ Γαρταρῖνος ξύπνησε νωρὶς κ' ἑτοιμάστηκε νὰ κυνηγήσῃ λιοντάρια. Βγαίνοντας στὸ δρόμο, συνάντησε κυνηγοὺς μὲ σακκιά γεμάτα κουβέλια. Ὁ Γαρταρῖνος προχώρησε πρὸς

ορίζει η δημοσίευση ενός άλλου δημοφιλέως μυθιστορή-
ματος της Ταρσάνοβιτς, που στο πρόσθετο του ό Ντσαντέ
αίτιοι, ευφάνταστοι και καλοκάγαθοι μεσημβρινοί Γάλ-
λο-ορμανικοί πόλεμοι, στον οποίον παίρνει μέρος ό Ντσαντέ
ωυ πατριωτή, καθώς δείχνουν τα «Γράμματα ό Ένα ά-
μά του «Ρομπέρ Έλντον» (1874). Δύο χρόνια άργότερα
το μυθιστόρημα του «Ζάσε» και το 1878 το γνωστό έρ-
ωτικό ιστορικό μελέτη των ήθων της εποχής του. Άκολου-
θούν «Βασίλεις» (1880), «Νούμα Ρομμεστάιν» (1881). «Ο Εύ-
δο» το 1887 ένα από τα καλύτερά του έργα το «Σαπφώ»,
η επίδραση του Ζολά και του Γκονκούρ, άκολουθεί και
σημειωματάριο γεμάτα σημειώσεις, από τις οποίες παίρ-
νει. Στον Ντσαντέ άρέσει να μην άπομακρύνεται από την
ζωή, γραφικός και δραστηριοκώτατος. Ποτέ δεν κρύ-
βει χωριστή ικανότητα στο να άποδίδει τις κινήσεις, τις
αδών ήρώων του. Ό Ντσαντέ, έκτός από τα έργα που ά-
ντιστε θεωρούν έργων, μυθιστορημάτων και διηγημάτων,
υμναδίες καλλιτεχνών, «Γράμματα από το μύλο μου» κ.ά.

4 ἢ τὸ πρῶτ', πρὸς μεγάλην του ἀπογο-
ήτευση, ἀνακάλυψε πὼς καθόταν σ' ἕ-
ναν κήπο, ἀνάμεσα σὲ παντζῆρια. Δὲν
εἶχε σκοτώσει λιοντόρι. Σ' ἕνα αὐλάκι, λί-
γο πρὶν πέρα, θισκόταν ἕνα γαϊδούρι, μὲ
δύο τρύπες ἀπὸ σφαίρες.

2 Ταρταρίνος νοίκιασε ένα σπίτι στη συν-
οικία των Ιθαγενών με την Μπατα του.
'Εκ πρώτης όψεως ή Μπατα φαινόταν
πολύ παχύτερη απ' την γυναίκα του Λεωφα-
ρείου, αλλά ό Ταρταρίνος δέν καταδέχθη-
κε νά έπιμείνει σ' αυτές τις ταπεινές ύπο-

Μιά μέρα, ὁ Ταρταρίνος συνάντησε τὸν Μπαρμπασσόου τυχαία. Ὁ κυνικός λοχαγὸς εἶπε τοῦ Ταρταρίνου νὰ φυλάγεται ἀπ' ἐλούς τοὺς πρίγκιπες τοῦ Μαυροβουνίου, κ' ἐξέφρασε ἀμφιβολίες γιὰ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Μπαία δὲν ἤξερε γαλλικά. Παρ' ὅλο πού ὁ Ταρταρίνος ἀντιμετώπισε μὲ περιφρόνηση τὴς ὑποθέσεως τοῦ Μπαρμπασσόου, ἡ θέα ἐνόησε συμπλοχὴν τοῦ Ταρσακονέζου τοῦ ξαναθύμισε τὸ κυνήγι τῶν λιονταριῶν. Ἀποφάσισε ν' ἀφήσῃ τὸ χοιζούρι τοῦ καὶ νὰ πάθῃ στὸ νότο νὰ κυνηγήσῃ τὸ τρομερὸ λιοντάρι.

Τώρα, μ' ἓνα πραγματικό καρναβάλι, πο-
τὸ ἀποτελούσαν ὁ πρίγκιψ, ὁ Ταρταρίνος
καὶ μιὰ καμήλα, ὁ Ταρταρίνος περιπλανή-
θηκε κάπου ἕνα μῆνα. Κάθε φορὰ ποὺ μ-
παίναν σὲ μιὰ πόλη, ὁ πρίγκιψ πῆγαινε στὸ
διοικητήριο, ὁ διοικητὴς φιλοξενοῦσε τὸν
Ταρταρίνο καὶ τὴ συνοδεία του, κι ὁ Ταρ-
ταρίνος πληρώνει τὸ λογαριασμό. Μὰ λιον-
τάρις δὲν ὑπῆρχαν πια.

Α ηδισάμενος, ὁ Ταρταρίνος γύρισε πει-
ξη στὸ Ἀλγέριο, ἀκολουθοῦμενος ἀπὸ
τὴν πιστὴ του καμήλα, ποὺ τὸν εἶχε
συμπληθεῖ. Ὁ Ταρταρίνος δὲν μπόρεσε ν'
ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ ζῶο. Ἡ καμήλα διέσχισε
τὴ Μεσόγειο κολυμπώντας πίσω ἀπὸ τὸ
«Ζουάβ», κι ἀκολούθησε τὸ τραῖνο ἀπὸ τὴ
Μασσαλία σὲν Ταρσασκόνη.
Ἔτσι, ὁ μεγάλος ἥρωας τῆς Ταρσασκό-
νης γύρισε στὴ γενετήριά του. Κι ὅλοι δι-
ηγόντουσαν καὶ ἐξανδηγόντουσαν πὼς
σκότωσε εἰκοσι λιοντάρια...

ΣΚΙΤΣΑ ΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΦΑΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΔΕΥΤΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

«ΕΙΝΑΙ ΠΛΑΝΗ πώς ἡ Ἐλ-
λάς εἶναι πτωχή», τονίζει ὁ
κ. Μαρκεζίνης. «Πτωχὸς εἶναι
συχνὰ ὁ τρόπος τοῦ ἀντιμε-
τωπίζουμε τὰ βασικά μας
προβλήματα...». Διακρίνεται
ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν
γιά τισ ἐλπίσους καὶ ἀδυσ-
κέστατες παρατηρήσεις του,
ἀκόμα καὶ γιὰ τὴ μαχητικὴ
αἰσιοδοξία του σχετικά με
τὸ μέλλον τῆς χώρας μας.

Ηταν μία φορά ένας νέος πολύ μελετηρός και ανήσυχος. Κι όνειρευόταν να γίνει αρχαιολόγος... Θά περπατάγε, λέει, τη ζήση του στα μουσεία και στις μεγάλες βιβλιοθήκες, ανάμεσα στη σκόνη και στη γνώση... Θά συνέκρινε κείμενα, θά ταξινομούσε παπύρους και περγαμηνές... Και τό βραδάκι, ύστερ' από τη δουλειά, θά κινούσε γιά έναν μεγάλο ασκητικό περίπατο.

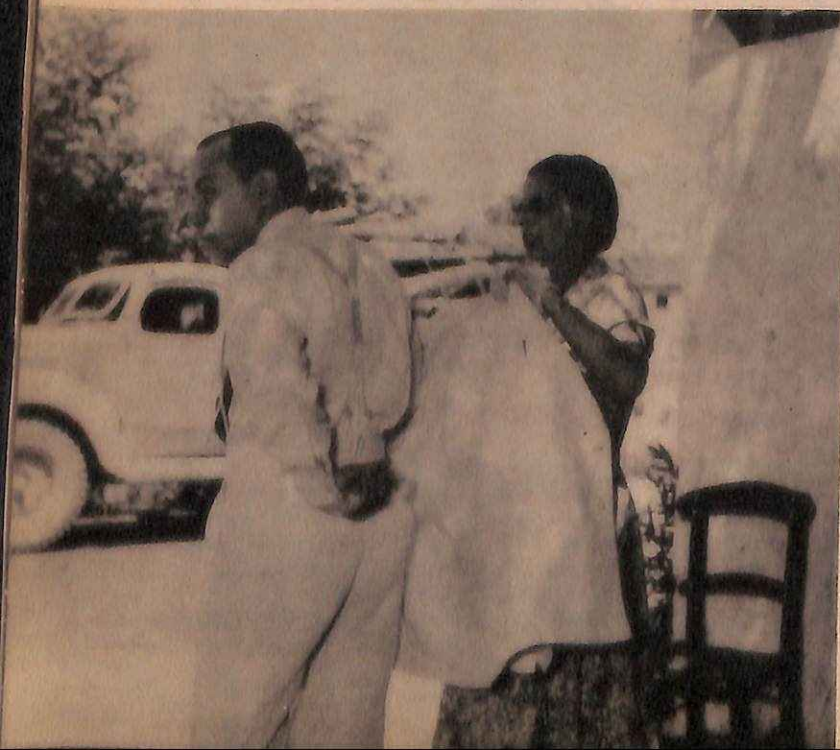
Δὲν ἔγινε ἀρχαιολόγος, ὁ Σπύρος Μαρκεζίνης. Ἀλλὰ πολλές φορές, σ' αὐτὴν τὴν περιοχὴν ὅταν ἑρισκάνταν μ' ἀνθρώπους σὰν τὸν ἑφορο ἀρχαιοστῆν Ὀλυμπία κ. Γαλιούρη, ἢ τὸν βιβλιοθηκάριο τῆς βιβλιοθήκης Δημητσάνας κ. Δρισσόπουλο, τὸν εἶδα νὰ τοὺς κοιτᾷ σὰν νὰ τοὺς ζηλευε. Δὲν μπορεῖ κανεὶς, ἀλίμονο, νὰ ἐκπληρώσῃ ὅλα τὰ ὄνειρά του σὲ τούτῃ τὴ μικρὴ ζωή...

«Το ελληνικό τοπίο παράγων στη ροή της πολιτικής μας ιστορίας»

ΚΟΝΤΑ στην ελληνική φύση γινόμεστε όλοι άπλοϊ. «Το ελληνικό τοπίο επιδρά πάνω στην ελληνική πολιτική σκέψη», λέει ο κ. Μαρκεζίνης. (Φωτ. Β. Καραμανώλη — ΕΛΚΗΝ)

ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΗ η στοργή και η αγάπη της κ. Μαρκεζίνης για τον σύζυγό της. Με άγονη φροντίδα τον παρακολουθεί σε κάθε του κίνηση.

Είχα καιρό να πάω περιοδεία με τον πρόεδρο. Τον θρήκα περισσότερο «έξανθρωπισμένο» από παλιότερα, πιο εύκαμπτο κ' εύπλωστο στην επαφή του με την αμείλικτη ελληνική πραγματικότητα. Έχει διαμορφώσει μια καινούργια τεχνική στους λόγους του: Τον συνεχή διάλογο με το άκροσπτήριο. Ο διάλογος, καμιά φορά, παίρνει και μίαν άλλη μορφή: της αυτοκριτικής: Μαρκεζίνης κατά Μαρκεζίνη... Αυτό άρέσει σε πληθυσμούς κουρασμένους από την ταλαιπωρία των πολιτικών «λόγων», σε μαλακόνια κ' εξώστες. Ακόμα και η μικροφωνική του τεχνική έχει δελτιωθεί: η φωνή του είναι πιο ζεστή, πιο «μπάσσσα». Μά η φράση του, όπως πάντα, είναι άγρια και κοφτή. «Ευπρεπώς μαχητική», όπως την χαρακτηρίζει κι ο ίδιος.

Από απόψεις προσωπικών συνθηκών, θρήκα λίγες αλλαγές. Η πλήρης αποχή από το τσιγάρο συνεχίζεται θριαμβευτικά, καθώς και οι ελάχιστοι καφέδες. Τρώει όμως τώρα λίγο περισσότερο, και έχει άπκτησει τη συνήθεια, το βραδάκι, πριν να κοιμηθεί, να συμπληρώσει τη λιτή δίαιτά του με κομμάτια ζάχαρη, που τα δουτάει σε παγωμένο νερό, με άργες, τελετουργικές κινήσεις. Αν έτρωγαν όλοι οι θνητοί σαν τον Σπύρο Μαρκεζίνη, η Γαστρονομική Τέχνη θα είχε από καιρό εκλείψει από το πρόσωπο της γής.

Το δρομολόγιο: Άμαλιάδα, Πύργος, Τρόπαια, Δημητσάνα, Βυτίνα, Τρίπολις, μία πανέμορφη, γοητευτική διαδρομή σε μία ελληνική περιοχή που μόλις τώρα αξιοποιείται τουριστικά. Μά ο Σπύρος Μαρκεζίνης ποτέ δεν βλέπει το ελληνικό τοπίο απλώς σαν τουρίστας. Το θεωρεί πλαίσιο πνευματικού εξοπλισμού. «Το ελληνικό τοπίο, μου είπε, κοιτώντας πέρα κατά τις κορφές της Κλεινίσσας και του Τσέρου, επιβάλλεται στην ελληνική πολιτική σκέψη και αποτελεί ένα σπουδαιότατο παράγοντα στη ροή της ελληνικής πολιτικής ιστορίας.

»Αρχές δασικές, όπως η Δημοκρατία, δε μπορούσαν να γεννηθούν παρά μέσα σ' αυτό το ιδεώδες πλαίσιο. »Αλλά και οι μέθοδοι της διακυβερνήσεως, το σύστημα εργασίας μιας ομάδας πολιτικής με συγκεκριμένο πρόγραμμα, δεν μπορεί παρά να υπάγεται στις αρχές της λιτότητας και της απλής συγκροτημένης αρμονίας, που επιβάλλουν πάνω στο νου οι γραμμές των ελληνικών βουνών, οι ευθείες των κυπαρισσιών, οι καμπύλες μιας ράχης...».

Μου είπε και τούτο, όταν σταθήκαμε να πιούμε νερό σε μία πηγή, στο χάνι του Καμπέα, πριν κατεβούμε προς την Τρίπολη: «Ένα από τα μεγάλα κίνητρα του ελληνικού λαού είναι η ήδονη του ανήφορου, το συνεχές ξεκίνημα για την κατάκτηση κάποιας κορφής. »Η ελληνική ψυχή συνεχώς ζητάει την ανάταση: Την κατακτά πρώτα με τον αγώνα, ύστερα την διατυπώνει και την χαίρεται σ' αγάλματα όπως ο Έρως, σε γλυπτά όπως η Διηδόμεια...».

Η Διηδόμεια, του Μουσείου της Όλυμπιας, είναι η μεγάλη αγάπη του αρχηγού των Προοδευτικών. Φυσικά, μετά την κ. Μαρκεζίνη.

Στιγμιότυπα: Μά δεν περνάει στιγμή που να μη συμβή κάτι το έπικαιρως στιγμιότυπο, σ' ούτες τις περιοδείες. Στην Πάτρα, στο εστιατόριο του ξενοδοχείου «Μάξεστικ», συναντάται τυχαία —με ποιόν νομίζετε; Με τον διάσημο Τόφαλο, που περνάει τώρα ήσυχα τις μέρες του στη γαλήνη της αχαϊκής πρωτεύουσας. Στη Δημητσάνα του επιδεικνύουν τα παρσώμα ενός άλλου διασήμου αθηναίου, του Κάντζα. «Τα ίδιαικά προσόντα του πολιτικού: Να είσαι ταυτοχρόνως Τόφαλος και Κάντζας», παρατηρεί ο κ. Μαρκεζίνης. «Να μπορείς να αίρεις τα βάρη σαν Τόφαλος και συνάμα να υπερπηδάς τα εμπόδια σαν καλός δρομέας». Γίνεται;

Ο κ. Μαρκεζίνης ισχυρίζεται πως γίνεται. «Έχει ασκηθεί, άλλωστε, στο δρόμο μετ' έμποδιων...» Όταν βρισκόμαστε σε κάμπο, ο Μαρκεζίνης έμοιαζε πότε-πότε ενωχλημένος —με τους μικρούς κλήρους που έβλεπε και τα (συχνά πρωτόγονα) μέσα καλλιέργειας. «Είναι πλάνη πως η Έλλάς είναι πτωχή», μου είπε, και το ξανάπε άργότερα από ένα ξύλινο μπαλκόνι, κει πάνω στα Τρόπαια, στην όμορφη ενός πάμφωτου μαρμαίτικου θερινού προαίνου. Λίγο αργότερα, με χαρούμενο βλέμμα, αντίκρυσε μίαν επιγραφή: «Προς έργα Λάδωνος».

«Έργα μεγάλα, μακράς πνοής, που θ' αλλάξουν τη μορφή αυτής της γής. »Αί οι νέοι... Όπως πάντα, οι νέοι δίνουν τον τόνο της ζωρότητας. Καθόντουσαν σε μακρὰ τραπέζια, ξέχωρα, μ' έπικεφαλής τον Παπαγιώτη Σιφναίο, και πλειοδοτούσαν στις προτάσεις και στις έκδηλώσεις.

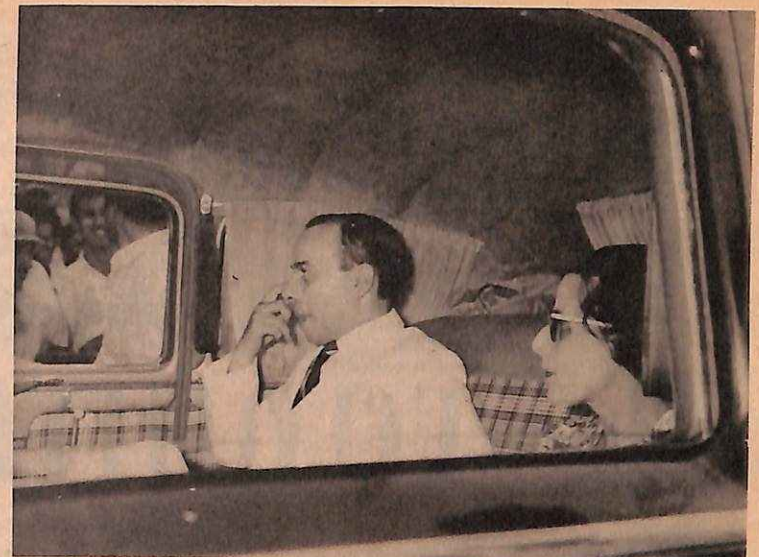
Και οι έπιτελείς, βέβαια, μαζί: Ο Θάνος Καψάλης, ο Κώστας Παπαγιάννης, ο Πανσάνιας Λυκουρέζος έχουν ρητές αρμοδιότητες και βάρη περισεία σε κάθε περιοδεία. Ο αρχηγός των Προοδευτικών δεν αφήνει εύκαιρα να μην αναφερθεί σ' αυτούς: «Έχω μαζί μευ συνεργάτες που θα μπορούσαν να είναι μέχρι σήμερα ύπουργοί...», τονίζει.

ΒΑΣ. Α. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 49

ΟΙ Κ. Κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ ΚΑΙ ΚΑΨΑΛΗΣ ΣΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΣ

ΕΤΟΙΜΟΣ ΤΩΡΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΠΟΜΕΝΟ ΣΤΑΘΜΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΣ ΤΟΥ

ΒΑΦΤΙΣΙΑ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΡΙ ΤΟΥ ΑΡΓΟΥΣ. Ο ΜΙΚΡΟΣ ΒΑΦΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΩΝΟΜΑΣΤΗΚΕ ΣΠΥΡΟΣ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΑΔΟΧΟ ΤΟΥ, ΑΛΛΑ ΒΑΣΙΛΗΣ

ΤΟ ΟΠΙΤΙ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ

΄Αστυνομικό μυθιστόρημα της M. G. EBERHART

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

΄Η Μόριρα Λέιν, νέα και όμορφη, φιλοξενείται στο πλοίο σπύτι των Θόρν—του Ρίτσαρντ και της Άλις Θόρν—καί με τη θεία του Ρίτσαρντ, την άρχοντική λαίδη Κορνέλια Καρμάικελ, σ' ένα προάστιο της Νέας Υόρκης. ΄Η Άλις όμως, ή άραιότατη και τέλεια Άλις, δέ μένει σ' αυτό το σπύτι. Είναι στη φυλακή. Έχει καταδικαστή σέ ισόβια γιά τόν φόνο του Τζακ Μάντερς, ένός γείτονα τών Θόρν και στενού φίλου τους. ΄Η Μόριρα Λέιν ερωτεύεται τόν Ρίτσαρντ κ' εκείνος άνταποδίδει τό αίσθημά της. Είναι άποφασισμένος νά ζητήσει διαζύγιο άπ' την Άλις. Καί τότε γίνεται κάτι έντελώς άπρόοπτο. ΄Η Άλις άπελευθερώνεται άπ' τη φυλακή, ύστερα άπό μία νέα, άνεπώντατη κατάθεση του Τίμ, του άδελφού της Μόριρα. Τό δικαστήριο είχε καταδικάσει την Άλις στήριζόμενο στις μαρτυρίες του Τίμ και του Ουέμπ Μάντερς, ό οποίος είχε καταθέσει ότι είχε δει την κατηγορουμένη άπ' τό παράθυρο νά πυροβολή τόν άδελφό του. Κι έξάφνα, πριν άπό λίγες μέρες, ό Τίμ παρουσιάζονταν στόν αδελφήν ή γιά νά δηλώσει ότι ό Ουέμπ Μάντερς δέν ήταν δυνατό νά είχε δει την Άλις νά πυροβολή, άφού οι κουρτίνες του παραθύρου ήταν κλειστές. Καί, έντελώς άπρόσδοκτα, ό Ουέμπ Μάντερς όμολόγησε ότι δέν είχε πει την άλήθεια στό δικαστήριο. Έτσι, ή κατηγορία ένάντιον της Άλις έχει καταρρεύσει. ΄Η Άλις είναι τώρα έλεύθερη. Άφού όμως ή Άλις δέν είναι έννοχη, ποίος σκότωσε τόν Τζακ Μάντερς; Ένα σημείο είχε μείνει άνεξιχνίαστο κατά τη δίκη. Τό όπλο του έγκληματος— ένα περίστροφο πού άνηκε στόν Ρίτσαρντ— δέν είχε βρεθί ποτέ. ΄Η άνακάλυψη του όπλου αύτού είναι τώρα τό μόνο στοιχείο πού μπορεί νά βοηθήσει στη σύλληψη του ένοχου. Μοιραία, μετά την άπολλή της Άλις, οι ύπόνοιες στρέφονται ένάντιον του Ρίτσαρντ Θόρν, του Τίμ και του Ουέμπ Μάντερς.

10

Ο ύπνητος έβαλε τό χέρι του μπροστά στό στόμα του κ' έθιξε. Κοίταζε έπειτα τόν Ρίτσαρντ λέγοντας:

—΄Η κυρία μου είπε νά σάς πώ πώς σάς περιμένει, κύριε. Τό φαγητό είναι σεοβρισμένο στην κάμαρά της.

—Πες της πώς άνεβαίνω άμέσως.

Ο Μάρτον έθιξε πάλι και άπομακρύνθηκε με τό σιγνό του όχημα.

—Ο Σάμ έρχεται δπου νάναι, είπε ό Ρίτσαρντ. Θά τά συζητήσουμε όλα και θα δούμε τι μπορούμε νά κάνουμε. Άκουσε με όμως καλά, Τίμ. Δέ θέλω άνοησίες. Δέ διατρέχω τόν κίνδυνο νά με κατηγορήσουν γιά τό φόνο του Τζακ. Άν σου κατέδινε ή ιδέα νά παραπληγήσεις τις άρχές γιά νά με απαλλάξης, νά τη βγάλεις άπ' τό νού σου. Με κατάνταδες; Δέ θα άνεχθώ αύτή την άνοησία. Και τώρα... (Πήρε ένα τσιγάρο, τό άναψε με κινήσεις ύπερβολικά άργές και χωρίς νά κοιτάξει τη Μόριρα επε): Ο Σάμ θα φανή σέ λίγο. Θά είμαι εδώ όταν έρθει.

Γύρισε την πλάτη του και δγίρη άπ' την κάμαρα χωρίς νά κοιτάξει τη Μόριρα. Άθελά της, ή Μόριρα τόν παρακολούθησε με τό βλέμμα, όπως είχε παρακολουθήσει και την Άλις πριν άπό λίγη ώρα. Τόν είδε νά διασχίζει τό χόλ, ν' άνεβαίνει τις σκάλες. ΄Η Άλις—ή όμορφη Άλις—ή γυναίκα

του, τόν περιέμενε στό δωμάτιό της, τό ποτισμένο με τό μύρο της πασχαλιάς.

Ο Τίμ είχε άπότομα:

—Ο φόνος έγινε με τό όπλο του, ξέρεις. Ένα Σμιθ τών τριανταδύ. Τό είχα δη πολλές φορές. Τό φύλαγε σ' ένα συρτάρι, σ' εκείνο εκεί τό τραπέζι. Τό όπλο του, τό σπύτι του, ή Άλις...

—Ο Ρίτσαρντ δέ θα μπορούσε ποτέ νά τόν σκοτώσει; φώναζε ή Μόριρα με άπώνωση. Ού; έσύ. Κανένas άπό σάς δέ θ' άφηνε την Άλις νά πάη φυλακή.

Η φωνή του Τίμ άκούστηκε παράξενη, σά νά έρχότανε άπό μακριά:

—Πότε αρχίζουν οι άνακρισεις;

—Άθριο.

—Άθριο... Πηγαίνω έπάνω νά πλυθώ. Θά τά ξαναπαύω σέ λίγο.

Έκανε μερικά όήματα, κοντοστάθηκε, σφύριξε του Ουίλλυ νά τόν ακολουθήσει και προχώρησε διαστικά στό χόλ. Στη βάση της σκάλας στάθηκε μία στιγμή και με τό χέρι άκουμπισμένο στη μεγάλη ξυλόλυκτη σφαίρα, πού στόλιζε τό πώτο κάγκελλο, στάρφτηκε στη Μόριρα και ρώτησε:

—Τι λές; Θά μπορούσα νά δώ την Άλις γιά λίγο;

—Μά... φυσικά.

—Όχι. Άς την αφήσω καλύτερα νά ήσυχάσει.

Θά... Ναι, θα περιμένω.

Άρχισε ν' άνεβαίνει τρέχοντας τη σκάλα. Σά νά ήθελε ν' άποφύγει τη Μόριρα, ν' άποφύγει τις έρωτήσεις της.

Άθριο. Ο άνακριτής. Οι δημοσιογράφοι. Έρωτήσεις. Τπόνοιες.

΄Η Άλις είχε άταλλαγή, ναι, αλλά τό έγκλημα έξακολουθούσε νά μένει άνεξιχνίαστο. ΄Η Μόριρα έννοιωθε μιάν άόρατη παρουσία νά πλανιέται άπειλητική στό σπύτι, σέ τούτο τό δωμάτιο, στην κάθε γωνιά, ζητώντας ένδειξη.

Ποιός είχε σταθή σ' αύτή την πόρτα πού ώδηγούσε στό χόλ, ή σ' εκείνη την μαυλιονόπορτα, με τό περίστροφο του Ρίτσαρντ στό χέρι;

΄Η σιγαλιά ήταν άπόλυτη. Ένα αίσθημα άπέραντης μοναξιάς πλημμύρισε τη Μόριρα μέσ' στη χαριτωμένη αύτή κάμαρα με τις κόκκινες κουρτίνες, με τό βιβλία και τό λουλούδια—τά κρίνα της Μίλντρεντ στό χαμηλό τραπέζι, τους νάρκισσους της Άλις. Ο μικρός Έρωτας της Άλις έξακολουθούσε νά την κοιτάζει χαμογελώντας γλυκά.

«Όρα ν' άνεβώ κ' έγώ στην κάμαρά μου ν' αλλάξω φόρεμα», σκέφτηκε. Προχώρησε πρós την πόρτα, είδε τό παλτό του Τίμ πεταμένο σέ μία καρέκλα και γύρισε νά τό πάρει μηχανικά. Βγίρη στό χόλ.

Κανένas ήχος δέν άκουγότανε άπό πουθενά. Έπάνω, πίσω άπό μία κλειστή πόρτα, πού άπό μυστά της θα περνούσε σέ λίγο ή Μόριρα, ή Άλις με την πλάτη άκουμπισμένη στά νταντελλένα, μυρωδάτα μαξιλάρια, θα χαμογελούσε τώρα στόν Ρίτσαρντ... ΄Η Άλις πού είχε γυρίσει και είχε ξαναπάει τη θέση της στό πλευρό του Ρίτσαρντ.

Τη θέση πού θα έμενε—πού έπρεπε νά μείνει— γιά πάντα δική της.

΄Η Μόριρα έστιασε στη σκάλα και άρχισε ν' άνεβαίνει. Στο τρίτο σκαλοπάτι, σκόνταψε.

΄Ηταν κάτι πού θα μπορούσε νά είχε γίνει όποιαδήποτε άλλη νύχτα, όποιαδήποτε μέρα, όποιαδήποτε ώρα μέσα στις τόσες πού είχαν περάσει άπ' εκείνη τη ζεστή νύχτα του ΄Ιουνίου, πού είχε δολοφονηθή ό Τζακ Μάντερς. Άλλά ήτανε μοιραίο νά γίνη αύτωση, τώρα!

Έπειδή ή Μόριρα κονταλούσε τό παλτό του Τίμ, έπειδή τό τακούνι της μπλέχτηκε σέ μία άπ' τις πτυχές του, έπειδή έχασε την ίσορροπία της και, γιά νά μνη πέσει, κιάστηκε με όρμη στη δριάνη σφαίρα πού στόλιζε τό πρώτο κάγκελλο της σκάλας, ριχόνοντας όλο τό βάρος του κορμιού της, βρήκε τό περίστροφο.

΄Η σκαλισμένη με άρσενουργήματα σφαίρα ύποχώρησε μ' ένα ύπόκοφο τρέξιμο και κατακύλησε με κρότο στό δάπεδο. Στο βάθος της κοιλότητας πού σχηματιζότανε μέσ' στό κάγκελλο, στό έπάνω μέρος, άκριβός στό σημείο δπου είχε ρίξει άθελα τό δίλεμμα της ή Μόριρα, ήτανε κρυμμένο τό όπλο.

Γιά μία στιγμή, ό κρότος άντήχησε στό άδειο χόλ, έπειτα έσθψε.

Τό σπύτι θυβήθηκε πάλι σέ άπόλυτη σιωπή. Καί ή Μόριρα στεκόταν εκεί άκίνητη, σάν άπολιθωμένη, με τό μάτια καρφωμένα στό όπλο... έ. να Σμιθ τών τριανταδύ.

Τό όπλο τού έγκληματος. Τό όπλο πού δέν είχε βρεθί ποτέ. Του Ρίτσαρντ τό όπλο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10ο

Διόλου παράξενο νά μη τό είχε άνακαλύψει ή άστυνομία όταν είχε κάνει έρευνα στό σπύτι.

Τό νά κάνης άνω-κάτω ένα σπύτι ψάχνοντας νά βρης κάτι, δέ σημαίνει πώς θα σιμώσης τό κάθε του όπλο και τό κάθε σανίδι γιά νά δεις τι κρύβεται άπό κάτω. Άν ύπήρχαν πουθενά μυστικά γτουλάκια, κρυψώνες στό πατώματα, ή άστυνομία θα τό είχε άνακαλύψει. Άν κανένα τουόλο γύρω άπ' τό τζάκι είχε μετακινηθή άπ' τη θέση του, ή άν ύπήρχε κανένα κρυφό κοίλωμα στό βάθος του παλαιού γραφείου της βιβλιοθήκης, άσφαλώς θα τό είχε προσέξει. Άλλά ένα κάγκελλο, ή μία μονοκόμιατη δριάνη σφαίρα πού στόλιζε τη βάση μιας σκάλας, δέν είναι κάτι πού προσφέρεται γιά κρυψώνες.

Και όμως... Τό μέρος ήταν πολύ κατάλληλο και κάποιος—ποιός;—τό έξερε.

Αύτός ό κάποιος ήξερε πώς τό έπάνω μέρος της σκαλιστής σφαίρας ήτανε κινητό, ήξερε πώς τό κοίλωμα πού σχηματιζότανε ψηλά στό κάγκελλο ήταν άκετά μεγάλο και βαθύ γιά νά χωρέσει ένα όπλο.

Και ό κάποιος αύτός είχε ξαναβάλει τό κάλυμμα στή θέση του—ποιός; πότε;— και τό είχε στερεώσει καλά γιά νά μη διακρίνεται. ΄Η άστυνομία είχε ψάξει και δέν είχε προσέξει τίποτε. Και όλο αυτό τό διάστημα, άπ' τη νύχτα του φόνου ως τώρα, αύτός ήταν ό μόνος πού ήξερε ότι τό όπλο ήτανε κρυμμένο εδώ. Άπό κανένas τό μυαλό δέ θα περνούσε ποτέ ή σκέψη νά έξετάσει τό ξυλόλυκτο κόσμημα της σκάλας. Κι αύτή άκόμη, ή Μόριρα, νόμιζε—χωρίς, φυσικά, νά δώση

καμιά προσοχή σ' αυτό—πώς ή σφαίρα ήταν ένα άτόφιο κομμάτι ξύλο, σκαλισμένο με τέχνη, πάντως μονοκόμιατο με τό κάγκελλο. Θά έπρεπε νά βάλη κανείς μεγάλη δύναμη, νά πείσει με όρμη πρós τά έπάνω—δπως άθελά της ή ίδια πριν άπό λίγο—γιά νά μισρήσει νά άποσπάζει τη σφαίρα άπ' τη βάση της.

Σκέψεις έξאלλες χοροπηδούσαν στό μυαλό της Μόριρα. Μέσ' στην ταραχή της, ούτε σκέφτηκε νά τεντώσει τ' αύτή γιά ν' άκούσει άν γινότανε κανένas δόρυθος γύρω της, τό θρόισμα κάποιου φορέματος στό χόλ του έπάνω πατώματος, ή τά πιγιάτά όχηματα του Μάρτον στην τραπεζαρία, στην άλλη άκρη του σπιτιού.

Άπό πότε άραγε ορισκότανε τό όπλο εδώ μέσα; Άσφαλώς άπ' τη νύχτα του έγκληματος, πριν άόμνη έρθει ή άστυνομία και έρευνήση σπιθαμή πρós σπιθαμή όλο τό σπύτι.

Ποιός μπορούσε νά ξέρει αύτόν τόν κρυψώνα; Ο Ουέμπ; Ο Ρίτσαρντ; Ο Τίμ; ΄Η Άλις;

Ο Ουέμπ θα μπορούσε νά τόν ξέρει. Άφού ήταν τόσο τακτικός έπισκέπτης στό σπύτι τών Θόρν, δέν άποκλείεται νά του είχε δοθή κάποτε ή εύκαιρία νά προσέξει ότι ή δριάνη σφαίρα της σκάλας δέν ήτανε μονοκόμιατη. Άπίθανο, ναι, αλλά δυνατό.

Και ή Άλις θα μπορούσε νά τόν ξέρει. Καί ό Τίμ. Καί ό Ρίτσαρντ. Άλλος κανείς; ΄Η θεία Κορνέλια... Ο Μάρτον, ίσως, ή ή γυναίκα του. ΄Η μαγειρίσσαι... ΄Η Φρανσίν, ή ή μεσόκοπη Γαλλίδα ύπηρέτρια. ΄Η άόμνη και ή Μίλντρεντ Ουίλκινσον.

Κανείς όμως άπ' όλους αύτούς δέν ήταν ύποπτος.

΄Η Μόριρα στεκότανε στό πρώτο σκαλοπάτι. Άξάφνα είχε την έντύπωση πώς τό σπύτι όλόκληρο την παρακολουθούσε στό φως ενός δυνατού προβολέα, περιμένοντας νά δει τι θα έκανε. Έβριζε μία ματιά όλόγυρα. ΄Ηλεκτρικά καντηλιέρια φωτίζαν τους ντυμένους με ξύλο τοίχους του χόλ. Μιά πελώρια λάμπα με όρς άμπαζούρ ήταν άκουμπισμένη σ' ένα τραπέζι, πλάι στην πόρτα του σαλονιού—της κάμαρας δπου κρεμότανε τό πορτραίτο της Άλις, της όμορφης οικοδέσποινας, με τό νυφικό της φόρεμα. Αυτό τό δωμάτιο ήτανε πάντα σκοτεινό. Κανείς δέν τό χρησιμοποιούσε ποτέ. Στο βάθος του χόλ, ένα φως έόγαινε άπ' τη θολή πόρτα της τραπεζαρίας πού ήτανε μεγαλύτερη άπ' τις πόρτες τών άλλων δωματίων. Ψυχή δέ φαινότανε πουθενά. Κανείς. ΄Η Μόριρα πήρε τό όπλο στα χέρια της.

Έκείνη τη στιγμή δέ σκέφτηκε τά δακτυλικά άποτυπώματα, ούτε τά δικά της ούτε εκείνα πού ύπήρχαν έπάνω στό περίστροφο. Τό μέταλλο ήταν ύγρο και κρύο άνάμεσα στό δάκτυλό της. Τό έκρινε διαστικά κάτω άπ' τις πτυχές του παλτού του Τίμ. Έσκυψε και, με τ' άλλο της χέρι, σήκωσε τη δριάνη σφαίρα με τά άριστοτεχνικά σκαλισματα πού είχε κληίσει στό δάπεδο, εδέν είναι τόσο βαρεία όσο νόμισα, σκέφτηκε και άτόρησε λιγάκι.

Έβριζε άλλη μία ματιά ψηλά στό κεφάλό-σκαλο, έπειτα στό χόλ, και με μεγάλη προσοχή άκούμησε τό ξύλινο στολίδι στη θέση του. Τό δοκίμασε γιά νά δεβαιωθεί πώς είχε στερεωθή καλά στη βάση του.

Με τό όπλο κρυμμένο κάτω άπ' τό παλτό του Τίμ, ξαναγύρισε γρήγορα στη βιβλιοθήκη. Προχώρησε ίσια σέ μία γωνιά και πέταξε καθώς βάδιζε, τό παλτό σέ μία καρέκλα. ΄Ηξερε ν' άνοίγει όπλο. Ο Τίμ της είχε δείξει κάποτε τό χειρισμό χρησιμοποιώντας γιά τό σκοπό αύτό τό στρατιωτικό του περίστροφο. Ένα λεπτό στρώμα σκόνης είχε καθίσει πάνω στό γρασσαρισμένο όπλο. Κάποιος θα τό είχε σίγουρα καθάρισει χωρίς νά τό στεγνώσει και νά τό τρίψει καλά και τώρα κολούσε στα χέρια της Μόριρα.

΄Η θήκη του ήτανε γιά έξη σφαίρες. Μόνο μία ήταν μέσα. Σάν άστραπή, ξεπήδησαν μπροστά στό μάτια της Μόριρα τά τυπωμένα γράμματα τών έφημερίδων πού κάποτε είχανε διασχίσει τόν Άτλαντιό γιά νά μεταδώσουν στό Λονδίνο τά τρομερά νέα. Ξαναδιάβαζε με τη φαντασία της τους πελώριους τίτλους.

Ο Τζακ Μάντερς είχε πυροβοληθή πέντε φορές. Πέντε σφαίρες του είχανε τρυπήσει τό σόμα. Πέντε.

Ένα Σμιθ τών τριανταδύ. ΄Η Μόριρα τό γύρισε άπ' εδώ κ' άπ' εκεί, έξετάζοντάς το μ' ένα αίσθημα άπερίγραπτης φόβης. Μπορεί νά μνη ήταν τό όπλο του Ρίτσαρντ, πάντως ήταν όμοιο μ' εκείνο. Μπορεί νά μνη ήταν τό όπλο πού είχε χρησι-

μοποιήσει ό δολοφόνος, πάντως ήταν όμοιο μ' εκείνο.

Τό καθήκον της ήτανε νά τό παραδώσει στην άστυνομία. Άθριο κιάλα, όταν θα έρχότανε ό άνακριτής γιά νά έξετάσει τόν Τίμ, τόν Ρίτσαρντ... «Τό όπλο του Ρίτσαρντ», σκέφτηκε περίτρομη. «Στό σπύτι του Ρίτσαρντ!».

Ποιός θα μπορούσε νά δεβαιώσει την άστυνομία πώς δέν τό είχε κρύψει ό ίδιος εκεί μετά τό φόνο, έξαλιστώντας πολύ γρήγορα άπ' την κυρία έλσοδο του σπιτιού χωρίς νά τόν πάρει κανείς είδηση;

Άλλά και ό Τίμ θα μπορούσε νά τό είχε κρύψει εκεί. Είχε όλο τόν καιρό. Όταν ό Τίμ είχε παρουσιάσει τό κατώφλι της βιβλιοθήκης, ό Ουέμπ ήτανε σκυμμένος πάνω άπ' τόν άδελφό του. ΄Η Άλις ήτανε κοντά στό τηλέφωνο, κάτω άπ' τις σκάλες. Τό κάγκελλο και ή δριάνη σφαίρα δέ φαινόταναν άπ' εκεί. Ο Τίμ θα μπορούσε θανάσιμα νά είχε βάλει τό περίστροφο μέσ' στό κοίλωμα της σφαίρας χωρίς ούτε ή Άλις, ούτε ό Ουέμπ ν' άντιληφθούν τό παραμικρό. Ο Τίμ ήξερε πού φύλαγε ό Ρίτσαρντ τό όπλο του. Έτσι είχε πη τώρα δά. Θα μπορούσε νά τό είχε πάρει άπ' τό συρτάρι όποιαδήποτε ώρα, όποιαδήποτε στιγμή.

Όμως ό Τίμ δέν είχε κανένα λόγο νά σκοτώσει τόν Τζακ.

Και ό Ρίτσαρντ; Έσένα θα πάρουν γιά στόχο τους, του είχε πη ό Τίμ πριν άπό λίγο.

΄Η άνακάλυψη του όπλου δέ θα επιδάρυνε άόμνη περισσότερο τη θέση του Ρίτσαρντ;

Χωρίς νά έχη έπίγνωση τών πράξεών της, χωρίς νά σκεπτή ότι είχε άφήσει τά δακτυλικά της άποτυπώματα πάνω στό όπλο, χωρίς νά σκεπτή ότι κίνδυνοι τρομεροί παραμόνευαν σέ τούτο τό σιωπηλό σπύτι, ότι ένας νους άγρυπνος θυμότανε τό μέρος δπου ήτανε κρυμμένο τό περίστροφο, ότι ένα χέρι είχε δοκιμάσει κάποτε την άφανιστική τόν δύναμη, ή Μόριρα έβγαλε άπό μέσα τη μοναδική σφαίρα πού είχε άπομεινει. Γιά ένα δευτερόλεπτο την κράτησε μέσ' στη χούφτα της—ένα άσημαντο πραγματικά, ψυχρό, έλαφρό, άκίνδυνο.

Την έβωσε στην τσέπη της γκριζας ζακέτας της. Ξανάκλεισε τό όπλο και τό μεταλλικό κλιν άντήχησε παράξενα δυνατά. Πού θα μπορούσε νά τό κρύψει τώρα;

Πίσω άπ' τά βιβλία; Σέ κανένα παράμερο ράφι; Στο συρτάρι κανένas τραπεζιού ή στό ντουλάπι του γραφείου; ΄Η Μόριρα ήτανε παγωμένη άπ' τό φόβο, άτελειωμένη. Κάτι έπρεπε νά κάνει πριν έρθει ό Τίμ κατεβαίνοντας δυό-δυό τά σκα-

λιά και την δη με τό όπλο στό χέρι. Πριν έρθει ό Μάρτον νά της πη πώς τό δειπνο ήταν έτοιμο στό δωμάτιο της θείας Κορνέλια, πριν ό Ρίτσαρντ...

Ο Ρίτσαρντ. Δέν άποτελείωσε τη σκέψη της. Θάλεγε κανείς πώς ένας άόρατος διακόπτης στά βάση του ύποσυνειδητόν της, είχε κώσει έξάφνα στη μέση τη σκέψη πού είχε άρχισει νά παίρνει μορφή στό μυαλό της. Καί όμως θα έπρεπε νά σταματήσει σέ τούτη τη σκέψη, θα έπρεπε νά έρευνήση αύτό τό μονοπάτι. «Όχι όμως τώρα!» σκέφτηκε πανικόβλητη. «Τώρα πρέπει νά κρύψω τό όπλο. Γρήγορα.»

Πού μέρος ήταν άσφαλέστερο γιά νά μη τό βρή ή άστυνομία; Τό μέρος δπου είχε μείνει κρυμμένο τόσον καιρό; Τό γαλλικό ρολόγι πάνω στό τζάκι χτύπησε κορτά, άπότομα, σά γά της έλεγε κι αύτό: Γρήγορα! Γρήγορα!

Τά κρίνα πού είχε φέρει ή Μίλντρεντ μεσοδολούσαν τόσο δυνατά πού της έφεργαν ζάλη. ΄Η φωτιά στό τζάκι είχε γίνει μία κατακόκκινη άνθρακιά. Άπό στιγμή σέ στιγμή, ό Μάρτον θαόχότανε νά ρίξει λίγα ξύλα στό τζάκι. Τό ένστικτο του Μάρτον ήταν άλάθητο. ΄Ηξερε πότε άκριβώς έπρεπε νά βάλη κι' άλλα ξύλα στη φωτιά.

Άλλά τό χόλ ήταν άδειο. Ψυχή δέ φαινότανε εκεί, ούτε στη σκάλα.

΄Η Μόριρα κοίταζε όλόγυρα, κρατώντας τό όπλο έτσι ώστε νά τό σκεπάζει με τό μπράτσο της γιά νά μη φάνετα.

Διέσχισε μάνι-μάνι, στις μύτες τών ποδιών, τό χόλ και, πολύ προσεκτικά, ξανάβαλε τό όπλο εκεί πού τό είχε βρή.

Γρήγορα και προσεκτικά. Όστόσο, όταν άπομακρύνθηκε άπ' τη σκάλα, τά χέρια της έτρεμαν, ή καρδιά της χτυπούσε έξαλλα, τ' αύτιά της βούβζαν. ΄Η δριάνη σφαίρα—ένα φαινομενικά άτόφιο κομμάτι ξύλο πάλι—γυάλιζε θαμνά στό άγνό φως πού έπεφτε έπάνω της άπ' τη λάμπα της βιβλιοθήκης.

΄Η Μόριρα ξαναγύρισε στη βιβλιοθήκη. Κάτι είχε νά κάνει εκεί, δέ θυμότανε τί. «Ω, ναι, τό παλτό του Τίμ. Πλησίαισε στην καρέκλα νά τό πάρει και, την ίδια στιγμή, ή πόρτα της βεράντας άνοίξει κι ό Σάμ Πάινμπα μπήκε στην κάμαρα.

—Καλησπέρα, Μόριρα.

—Σάμ! Δέν ήξερα πώς ήσουν εκεί!

Νά την είχε άραγε δη την ώρα πού έξετάζε τό όπλο; ΄Η Μόριρα έβριζε μία κλεφτή ματιά στις

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

NEW Chris-Craft FOR 1957!

Ένα ιδεώδες σκάφος κατασκευής CHRIS-CRAFT CORPORATION U.S.A.

- ΜΗΚΟΣ 5,70 μ.
- ΠΛΑΤΟΣ 2,10 μ.
- ΚΑΜΠΙΝΕΣ ΜΗΚΟΥΣ 2,60 μ.
- ΤΑΧΥΤΗΣ μέχρι 26 μίλια
- ΠΑΡΑΛΑΣΣΙ έντός 15 λεπτών άπό της παραγγελίας
- Περιορισμένος αριθμός άμεσών έπιπών

Με έξωλεμικούς μηχανές 30-60 ίππων ισχύος 10-26 μίλια

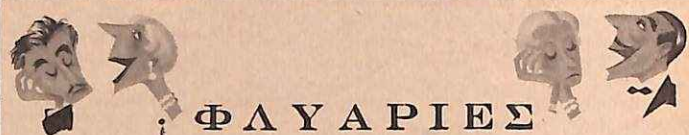
Έκδοσις: ΕΞΕΛΞΑ ΑΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 70

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ: ΓΕΝΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΒΙΟΜ. ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9 - ΑΘΗΝΑΙ

Έδω κι' Εκεί

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΦΡΑΝΚ ανέδειξε στο Μπροντγουάι μια νέα εξάριτο ήθοποιό, την Σούζαν Στράσπεργκ, η οποία υπέγραψε προσφάτως συμβόλαιο με μία κινηματογραφική εταιρία του Χόλλυγουντ για το γύρισμα της ταινίας «Στέφης Στράκ», με συμπρωταγωνιστή τον Χενρυ Φόντα. Η Σούζαν έθεσθη σε νυκτερινό κέντρο με τον Γιούλ Μπρύννερ (United Press)

Στα γόνιμα σοφία... Η ζωή —λέει φιλοσοφικάτα η γοητευτική Έντις Φεγιέρ— είναι σαν τους καθρέφτες. Χαμογελάτε; Σας χαμογελάν. Παίρνετε ύψος θλαστικό; Γίνονται απαίσιοι!... Η Παλτίτιμες συμβουλές... Ίδου τί συνιστά στις γυναίκες με περιωρισμένα οικονομικά μέσα το κομψότερο μαντεκό γυναικείου παριζιάνικου οίκου: «Αν θέλετε να δίνετε την εντύπωση ότι είσαστε πάντοτε περιποιημένες, να φοράτε το χειμώνα μαύρη μπλούζα και μαύρη φούστα, το καλοκαίρι λινό μονόχρωμο φόρεμα και να ξεδεύετε τα λεπτά που θα εξοικονομήτε έτσι, πηγαίνοντας τακτικά κάθε έβδομαδά στον κομμωτή σας. Αν τα μέσα σας δεν σας επιτρέπουν κομμωτήριο κάθε έβδομαδά, τότε αφήστε τα μαλλιά σας μακριά και χτενίστε τα κότσος... Η Στοιχασμός (κυνικός) της Σοφίας Λάρεν... Ένα κορίτσι, από την ημέρα που θα γεννηθεί ως τα 18 του χρόνια χρειάζεται καλούς γονείς από τα 18 ως τα 35, όμορφιά από τα 35 ως τα 50 προσωπικότητα και μετά τα 50... παραδάκι... Η Νέες μόδες... Γιατί τάχα οι γυναίκες πρέπει να κάνουν τις επίσημες βραδινές εμφανίσεις τους με μακριά φορέματα; Η χαριτωμένη στάρλετ Έλαιν Στιούαρτ προκάλεσε αίσθηση σε μία πρόσφατη βραδινή δεξίωση στο Χόλλυγουντ, ντυμένη με μακρύ πανταλόνι από λευκό σατέν. Η μόδα φαίνεται ότι θα επικρατήσει... Η Τά πλούτη δεν κρύβονται... Ο πολυκατομνιστής Τσαρλς Ρόβερμαντ (Αμερικανός) έχει μονίμως στην υπηρεσία του 32 γιαιτρούς —έναν για το κάθε του δόντι. Για την ώρα τα πολύτιμα δόντια του κ. Τσαρλς είναι σε άριστη κατάσταση... Η Λιτότης... Αίσθηση στους κύκλους των κοσμικών κυριών της Ούάσιγκτον: Σε διάστημα 17 ημερών, η κ. προέδρου Αϊζενχάουερ έκανε την εμφάνισή της σε πάρτυ επίσημα με το ίδιο φόρεμα —μία «κρεασίον» ενός μεγάλου οίκου μόδας από κίτρινη νταντέλλα γαρνιρισμένη με τοπάζια και μαργαριτάρια... Η Παρηγορίες... «Καμιά γυναίκα δεν φταίει η ίδια αν δεν είναι ωραία στα δεκάδια της χρόνια. Το φταίξιμο όμως είναι όπωσδήποτε δικό της αν δεν είναι ωραία στα σαράντα της», βεβαιώνει ο Μωρίς Σεβαλιέ... Η Όρισμός συζυγικού τάκτ... Ένας σύζυγος με τάκτ είναι εκείνος που θυμάται πάντοτε την επέτειο των γενεθλίων της γυναίκας του, αλλά δεν μπορεί ποτέ να θυμηθεί η ποσοστή επέτειος είναι... 444

■ ΑΠΟ μία πρόσφατη έρευνα του Εθνολογικού Βρετανικού Ίνστιτούτου συνάγεται ότι στον κόσμο διανέμονται 2.796 διάφορα ιδώματα. Η κινεζική είναι η περισσότερο διανεμημένη γλώσσα: την χρησιμοποιούν μισό δισεκατομμύριο άνθρωποι. Ακολουθούν τα αγγλικά που χρησιμοποιούνται από 250 εκατομ. ανθρώπους, 150 εκατομ. μιλούν ρωσικά, 100 εκατομ. γερμανικά, 100 εκατομ., ισπανικά.

■ Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ μίας νέας εκδόσεως των παραμυθιών του Άντερσεν, του Περρό και του Γκρέμ Έφτασε στη Ρωσία τα 104 εκατομμύρια αντίτυπα.

■ ΣΤΟ Άμστερνταμ, επί τη ευκαιρία ενός συνεδρίου οπτικών, οργανώθησαν καλλιτεχνικά για την ανάδειξη της «Μίς Όλλανδίας με γυαλιά». Σκοπός των οργανωτών του διαγωνισμού ήταν ν' αποδείξουν ότι η γυναίκα όχι μόνον δεν χάνει τίποτε από την γοητεία της αν φορά γυαλιά, αλλά, απεναντίας, μπορεί να είναι ακόμη πιο έλκυστική. Νικήτρια ανέδειχθη η Δωροθέα Περριντόν, η οποία λόγω μικρής φέρει γυαλιά από μικρό παιδί.

■ ΕΝΑΣ νεαρός Ισπανός ποιητής απαιτεί δικαστικά αποζημίωση 80.000 δραχμές από ένα χωριάτη που του νοίκιασε για λίγες μέρες το σπίτι του σ' ένα χωριό έξω απ' τη Μαδρίτη. Ο λόγος: Κάποια στιγμή που δεν ήταν κανείς στο σπίτι, το γαϊδουράκι του χωριάτη εισέβαλε στο σπίτι και κατασκόπησε το χειρόγραφο του τελευταίου άριστου έργου του ποιητή.

■ ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ, ένας μεγάλος κινηματογράφος που προβάλλει ειδικώς ξένες ταινίες, έφωδισε τα καθίσματα του με ακουστικά που επιτρέπουν στους θεατές να διαλέξουν τη γλώσσα που προτιμούν ν' ακούσουν—το πρωτότυπο ή τη μετάφραση.

■ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ κατεσκεύασαν ένα αυτόκινητο στο οποίο μπορεί κανείς να πάρη το μπάνιο του.

■ Η ΕΓΓΛΕΖΑ νοικοκυρά εργάζεται 63 ώρες την εβδομάδα, αλλά κουράζεται πολύ λιγότερο απ' ό,τι κουράζονταν η γιαγιά της, πρώτον διότι έχει κατά κανόνα λιγότερα παιδιά και, δεύτερον, διότι οι σύγχρονες εφευρέσεις της προσφέρουν πολύτιμη βοήθεια, εξακρίβωσε ένα περιοδικό του Λονδίνου. Συγκεκριμένα, η Εγγλέζα νοικοκυρά διαθέτει 4 ώρες την ημέρα για το μαγείρεμα, 1/2 ώρα για το πλύσιμο των πιάτων, 5 ώρες για το ντύσιμο και τις διασκεδάσεις της και 1/4 της ώρας για φλυαρία.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ:

- Τι είναι ο άνθρωπος που κυνηγάει το χρήμα;
- Φιλοχρήματος.
- Εκείνος που το φυλάει;
- Κεφαλοκράτης.
- Εκείνος που το ξεδεύει;
- Γλεντζές.
- Ο άνθρωπος που δεν έχει ποτέ λεπτά;
- Ένας άποτυχημένος.
- Εκείνος που αδιαφορεί για το χρήμα;
- Ένας άνθρωπος χωρίς φιλοδοξίες.
- Αυτός που έχει λεπτά χωρίς να εργάζεται;
- Ένα παράσιτο.
- Κ' εκείνος που τα αποκτά στο τέλος της ζωής του αφού εργάστηκε σκληρά;
- Ένας ήλιθιος.

Η ΝΑΝΤΙΝ ΤΑΛΙΕΡ είναι μόλις είκοσιδύο χρονών, αλλά έχει κιόλας έπταετή θεατρική και κινηματογραφική σταδιοδρομία. Από τις έξι ταινίες που γύρισε, ως τώρα, οι πέντε «πολύκροτες» είναι η «Δεσποινίς Στρίπ-τιζ», με συμπρωταγωνίστρια τη γνωστή ήθοποιό Μπριζίτ Μπαρντό, και η «Φούλ Μπερζέρ».

(Camera Press)

ΤΙ ΛΕΝΕ:

Ένας λόγος για τον οποίο τόσο λίγοι επωφελούνται από τις ευκαιρίες που συναντούν στη ζωή, είναι ότι οι μεγάλες ευκαιρίες παρουσιάζονται συνήθως υπό τη μορφή σκληρής εργασίας.

Άνδρυνμο

Το διαμάντι δεν γυαλίζει αν δεν το τρίψης: και ο άνθρωπος δεν γίνεται καλύτερος αν δεν περάσει δοκιμασίες.

Κινέζικη παροιμία

Οι μεγάλοι άνδρες έχουν σκοπούς: οι άλλοι έχουν επιθυμίες.

Άνδρυνμο

Ο πραγματικός πλούτος του ανθρώπου είναι το καλό που κάνει σ' αυτόν τον κόσμο.

Λα Ροσφουκώ

Εκείνος που δεν αφήνει τίποτα στην τύχη, θα πέσει έξω σε πολύ λίγα πράγματα, αλλά και θα επιτύχη πολύ λίγα πράγματα.

Χάλιφαξ

Το φως του ήλιου είναι απολαυστικό: η βροχή δραστητική: ο άνεμος μάς αναζωογονεί: το χιόνι μάς δίνει χαρά. Στην πραγματικότητα, δεν υπάρχει καλός ή κακός καιρός—μόνο διάφορα είδη καιρών.

Ουάγκνκ Γιάνγκ-Μινγκ

Όσο λιγότερες οι επιθυμίες, τόσο μεγαλύτερη η ψυχική γαλήνη.

Ουίλσον

Στην αρχή, οι συνθήκες είναι ίστοι άραχνης, με τον καιρό, γίνονται σκοινιά που σε κρατούν δεσμιο.

Ισπανική παροιμία

Υπερβολική σπουδή στην ανταπόδοση μίας υποχρεώσεως είναι ένα είδος αγνωμοσύνης.

Λα Ροσφουκώ

ΔΥΟ πολύ άσημαντες θιατρίνες στήνουν στα παρασκήνια έναν τρικούβερτο κωμικό.

—Είσαι μια τιποτένια! φωνάζει η μία. Μια τιποτένια που ούτε καν ξέρει ποιά είναι η μάνα της!

—Μην τολμάς να κατηγορήσεις τη μάνα μου, ορμάει η άλλη, παλιόγρια, γιατί... μπορεί να είσαι εσύ η μάνα μου!

Πλένετε κάθε μέρα... Όμως αυτό δεν αρκεί. 'Ο ιδρώς, το καλοκαίρι ιδίως, φέρνει δυσσμία που χρειάζεται ειδική φροντίδα. Το BAC-STICK, το νέον Γερμανικό, θαυματουργόν αποσμητικόν χάρις εις το μοναδικόν Βακτηριοκτόνον BAC 43 και άλλα συστατικά, εμποδίζει την αποσύνθεσι του ιδρώτος και απαλλάσσει, τελείως, από την ένυχλητική δυσσμία. Δροσίζει και άρωματίζει.

Bac-Stick
ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΟΝ

Με μία έλαφρά επάλειψι
Φεύγει ή κακοσμία
Έχετε φρεσκάδα, χάρι
άρωμα, και γοητεία.

Διὰ τούς Κυρίους:
Bac-fort πράσινο
με ανδρικό άρωμα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
BAC-STICK ΚΟΚΚΙΝΟ ΔΡΧ. 22.—
BAC-FORT ΠΡΑΣΙΝΟ ΔΡΧ. 24.—

OLIVIN - WIESBADEN (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)
ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ

—Ξέρεις, αγάπη μου, τι διάβαζα σήμερα το πρωί στην εφημερίδα; Οι γυναίκες, λέει, είναι σπουδαίος γιατρός, έχουν μεγαλύτερη ανάγκη από ό,τι παρ' ό,τι άντρες.

—Βλέπεις, λοιπόν; Αυτός ο γιατρός το γνωρίζει πώς έμεις οι κακομοίρες γυναίκες κουραζόμαστε περισσότερο...

—Ακριδώς, χρυσό μου. Γι' αυτό, μη με περιμένεις απόψε. Πέσε νωρίς στο κρεβάτι σου, μωρό μου, να χορτάσης ύπνο.

—ΣΕ ΠΟΛΛΕΣ άραβικές φυλές— έξηγει στη διάλεξη του ο πολυταξιδεμένος ομιλητής—ο νέος που θέλει να παντρευτεί είναι υποχρεωμένος ν' αγοράσει στην μέλλουσα γυναίκα του δίνοντας στον πεθερό τρεις ως τέσσερες καστίκες ή ανάλογο χρηματικό ποσό.

Στη συνήθεια που έπακολουθεί, μία κυρία επανέρχεται σ' αυτό το σημείο: —Τρεις με τέσσερες καστίκες για μία γυναίκα! Μά είναι τρομερό!

—Γιατί, αγαπητή μου κυρία; παρατηρεί ευγενικά κάποιος. Γιατί, αν πρόκειται για μία καλή, νοικοκυρεμένη γυναίκα;

Pin Kίρμπυ

113

Pin Kίρμπυ

114

...μάς ανήκει —μά η Ζωή, γενικώτερα, ανήκει κυρίως στους Νέους.

* Κι αν η στήλη αυτή βρίσκεται πάντοτε στην υπηρεσία των νέων, θα ήθελα να τονίσω ότι πολύ περισσότερο βρίσκεται δίπλα τους τούτον τον καιρό.

Έχει τελειώσει και πάλι η ακαδημαϊκή περίοδος, κ' ένας μεγάλος αριθμός νέων, (και των δύο φύλων, φυσικά) έτοιμάζεται να κατακτήσει, το φθινόπωρο, τα ανώτατα πνευματικά μας ιδρύματα — το Πανεπιστήμιο, το Πολυτεχνείο, την Ανωτάτη Έμπορική, την Πάντειο, την Σχολή Καλών Τεχνών, την Γεωπονική.

* Είναι μεγάλη η ευθύνη μας απέναντι σ' αυτήν την κατηγορία των νέων:

* Τό ότι τους ζηλεύουμε είναι αναπόφευκτο: Κ' οι ίδιοι αργότερα θα συμφωνήσουν πως δεν υπάρχει ωραιότερη εποχή στην ζωή του ανθρώπου από το πρώτο ακαδημαϊκό του έτος, και μάλιστα στην Αθήνα.

Τό ότι πρέπει να τους συμπαρασταθούμε αποτελεί ιερό και μεγάλο μας καθήκον. Ακόμη και στις πλάνες τους, ακόμη και στις υπερβολές τους...

* Θ' αποτελούσε μάλιστα, κατά την ταπεινή μου γνώμη, πράξη ασυγγνώστου σκληρότητας τό να προσπαθούσε κανείς ν' αλλάξει την όψην και την ψυχικήν υπόσταση αυτών των πρώτων χρόνων, να αποτρέψει ήθελον τους νέους και τις νέες από ένθουσιασμού, όνειρα, σχέδια, πνευματικές αθλήσεις, από όλα αυτά που συνοδεύουν τους νέους στην αρχή της θητείας των ως πνευματικών ανθρώπων.

* Η συμπαραστροφή θα πρέπει να συνίσταται κυρίως σ' μια διηκενή παρουσία, χρήσιμη στην περίπτωση που ο νέος, ή η νέα, θα αισθανθούν πως χάνουν τον προσανατολισμό τους, ή πως η πνευματική πορεία των χαρακτηρίζεται από μίαν άδεσναιότητα, ή πως υφίσταται επιδράσεις τέτιες, που χρειάζεται κάτι παραπάνω από καλή θέληση για να υπερνικηθούν. Η συμπαραστροφή δεν πρέπει να είναι παρέμβαση...

* Συνήθισαμε, όταν μιλούμε για την πνευματική ιστορία αυτού του τόπου, ιδίως των τελευταίων πενήντα ετών, να την χωρίζουμε σ' δεκαετίες.

Αναφερόμαστε συχνά στη γενιά του 20, κι ακόμη περισσότερο στη Γενιά του Τριάντα, που την αποκαλούμε και «γενιά του μεσοπολέμου» και που μέχρι σήμερα εξακολουθεί να φέρη τό βάρος και την ευθύνη της πνευματικής μας ήγασίας.

Ο λόγος που η γενιά αυτή κατάρθωσε να διατηρήσει την ήγασία επί ένα τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, και να την διατηρή ακόμη, είναι ότι τα μέλη της έχουν συνδεθεί μ' ένα ισχυρό, έντατικό ζήμενο, ακαδημαϊκό παρελθόν, και μάλιστα παρελθόν σχεδόν όμοιόδεξ από απόψεως πνευματικών έμπειριών, τέτιο που συνδέει (μην κρυδόμεστε) ακόμα και όσους διδανται βασικά σ' όλους τους τομείς της πνευματικής δραστηριότητος με τους όποιους τυχαίνει ν' ασχολούνται.

Κι όταν ακόμη μάχονται, κι όταν ακόμη συγκρούονται (και πνευματική ζωή ενός τόπου δεν νοείται χωρίς συγκρούσεις και διαμάχες) τα μέλη της Γενιάς του Τριάντα χρησιμοποιούν τα ίδια όπλα, τα όπλα της διαλεκτικής εκείνης συζητήσεως που χρησιμοποιούσαν στα φροντιστήρια, ή στους περιπάτους των, ή στις συνεδριάσεις των φοιτητικών συλλόγων που με τόση γλαφυρότητα περιγράφει ο Γιώργος Θεοτοκάς στην κλασική του πλέον «Αργώ».

* Αντίθετα, η γενιά του σαράντα, που μόλις τώρα κάπως εμφανίζεται, χαρακτηρίζεται περισσότερο από κοινές αναμνήσεις δράσεως, πολέμων, αντίστασεως, άμυνας συνεχούς, μιάς ολοκληρώου δεκαετίας, και μάλιστα στην υπηρεσία του ιερωτέρου των σκοπών, την προστασία της πατρίδος.

* Αλλά ακριβώς γι' αυτό αρχίζει κανείς ν' αναρωτιέται: Τί να είναι εκείνο που διεδέχθη τό προπολεμικά θέματα μέσα στο μυαλό των σημερινών νέων;

* Ποιός είναι ο διάλογος που θα τους προσφέρει τον απαραίτητο πνευματικόν έρεθισμό;

* Θά τον προσφέρουμε έμεις, ή θα τον δημιουργήσουν εκείνοι;

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ ΤΑ ΣΤΑΡΑ

Για την εβδομάδα από 22 έως 28 Ιουλίου 1957

ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 Απριλίου: Ο σκληρός σας χαρακτήρας επέτυχε τα εύχαιστα για την μελλοντική σας ζωή αποτελέσματα. Τώρα όμως δεν πρέπει να ξεχάσετε όσους σας παραστήθηκαν στις δύσκολες στιγμές. Ευνόικη ημέρα: Πέμπτη, άρ. 1.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Απριλίου-20 Μαΐου: Οι νέες εξελίξεις που θα παρουσιασθούν, προϋποθέτουν σκληρή εργασία για ν' αποδώσουν. Μπορείτε να είσθε ήσυχος. Όλα θα πάνε κατ' εύχην αν έχετε ψυχραιμία. Ευνόικη ημέρα: Σάββατον, άριθ. 5.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου-21 Ιουνίου: Πρέπει ν' αποδείξετε την δυναμική σας θέληση σ' όσους νομίζουν ότι μπορούν να σας παρασύρουν σ' παγίδες. Μάθετε να ξεχωρίζετε τους φίλους από τους εχθρούς σας. Ευνόικη ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 4.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Ιουν.-22 Ιουλίου: Οι δυσκολίες θα περάσουν χωρίς να σας αφήσουν τραύματα. Η ψυχική σας θωράκα κατάσταση περιά μια δύσκολη καμτή. Προσπαθήστε να ξεσκάσετε λίγο. Πάρετε άδεια. Ευνόικη ημέρα: Κυριακή, άριθ. 7.

ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ιουλίου-22 Αυγούστου: Την νέα εβδομάδα πρέπει να την αφιερώσετε στον εαυτό σας. Μιά αυτοκριτική και λίγη ψυχική και πνευματική ανάπαυση θα σας επιτρέψουν να συνεχίσετε τους αγώνες. Ευνόικη ημέρα: Τρίτη, άριθ. 3.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-22 Σεπ. 1957: Η ευστροφία του πνεύματός σας σας έσωσε κι αυτή τη φορά από χίλιους δυό κινδύνους. Με τον καλό σας τρόπο θα επιτύχετε στον επαγγελματικό σας τομέα θάματα! Ευνόικη ημέρα: Παρασκευή, άρ. 9.

ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ.-22 Οκτωβρίου: Μετά την τρικυμία πάντοτε έρχεται ή γαλήνη. Καιρός ν' αναπαυήτε από τις αντιξοότητες των τελευταίων μηνών. Δεν υπάρχει λόγος ν' ανησυχείτε για τίποτε. Όλα πάνε καλά. Ευνόικη ημέρα: Τετάρτη, άρ. 8.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Οκτ.-22 Νοε. 1957: Θ' αντιμετωπίσετε αισθηματικές άνωμαλίες που σας φέρουν σ' δύσκολη θέση. Τα οικογενειακά σας προβλήματα θα συμπληρώσουν τους κακούς καιρούς που έρχονται. Ευνόικη ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 2.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοε.-21 Δεκεμβρίου 1957: Ο ένθερμος άνθρωπος του περιβάλλοντός σας δεν πρέπει να σας έπηρεσσει. Προσπαθήστε να όητε τα πράγματα με την άληθινή όψη. Όσως σας απογοητεύσουν! Θάρρος. Ευνόικη ημέρα: Παρασκευή, άρ. 8.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ.-19 Ιαν.: Σας στήνουν παγίδα. Μην εξωτερικεύετε τις σκέψεις σας σ' άτομα που δεν τα έμπιστεύεστε. Προσπαθούν να σας κάνουν κακό. Χειρισθήτε τα πράγματα με διπλωματία! Ευνόικη ημέρα: Κυριακή, άριθ. 6.

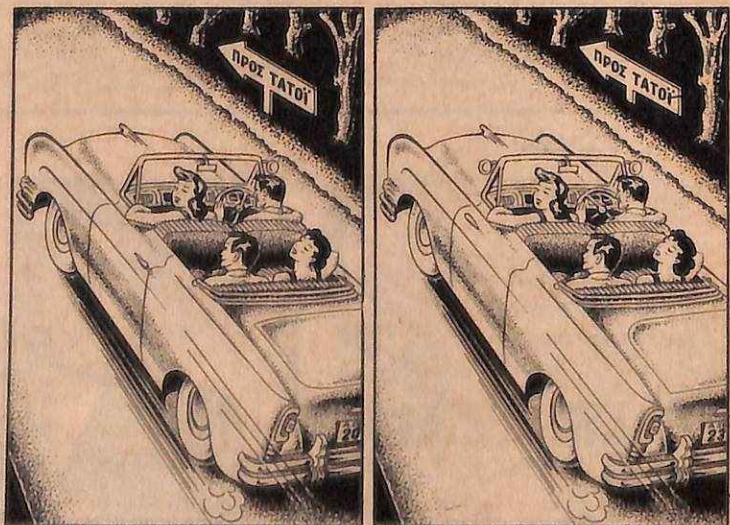

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 Ιαν.-18 Φεβρουαρίου 1957: Οι δυναμικές λύσεις θα σας δώσουν από την δύσκολη θέση που σας έχει φέρη ή μεγάλη σας καλωσύνη. Κάνετε επίδειξη προσωπικότητος. Θά σας βοηθήσει. Ευνόικη ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 5.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ.-20 Μαρτίου: Σύντομα θα έχετε ριζικές αλλαγές στη ζωή σας. Μην αναλαμβάνετε υποχρεώσεις, που θα σας φέρουν άογότερα δυσκολίες χωρίς λόγο και άφορμή. Πρέπει ν' αναπαυήτε πολύ! Ευνόικη ημέρα: Δευτέρα, άρ. 3.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τό πρώτο σ' 9 σημεία. Μπορείτε να τα όρητε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Άιανός με ελκότητα, αλλά και... γνωστή διενέχτική κωμωδία.
2. Ένας τέτιος νεανίας ήτο ο Νάρκισσος (ύπερβ.).
3. Φυτόν των χειλανών, θλαγής της Β. Αμερικής, αλλά και... ένα τραγούδι, που μάς έφερε κάποτε τ' αυτιά — Σύνθετος των Γερμανιδών όνομα (γεν.).
4. Έμπιστοι άκόλουθοι άνωτέρων βαθυλόχων.
5. Θυμίζει επαναλαμβανόμενον πουλάδα... και Νίκο Γούναρη — Αύτοτελ, αν έαρτ τα.
6. Σημείνει επαναλαμβανόμενον σχέδον, έξ-πώλημα — Σιδηρούς κυκλικός δεσμός (αίτ.).
7. Πολύτιμη γούνα (ξεν.). — Μετοχή του έμει (πληθ. γ. πρ.) — Αρ-θρον.

8. Συνυλλάσσεται με γεωργούς (άρχηκα) — Συγκοινωνικών μέσων — Συνδικαλιστική όργάνωσις της πρωτεύουσας (άρχηκα).
9. Άριθμός με τρία μηδενικά — Έλληνας ζωγράφος αίσιατική (1867 - 1928).
10. Έχουν συχνά κοστίδες.
11. Συνορτάζεται μετά της σύζυγου τόν Πριςκίλλης τήν 13 Φεβρουαρίου και τήν 14ην Ιουλίου — Σφαίρα.
12. Γυναικείου όνόματος γενική — Άνήκουν εις τά κρομμυοειδή.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Κοινοτάτη άσκησης των άρχαίων δια τήν προπόνησιν των πυγμάχων.
2. Δίδονται και στις κόττες για τροφή — Η γραφή του 27.
3. Έκει ήκούσθη μία φωνή... διέλι-κη — Ρήμα που άφορά κανάγια και έξοκείλιντα πλοία.
4. Η γενική ενός παντοδυνάμου Θε-ού των άρχαίων — Άντιζήλος της Διανείρας.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

5. Καθστούν την άτμόσφαιραν των διανοητικών πόλεων άνθυγεινήν (άντιστρ.) — Πόλις και λιμήν της Ν. Ιταλίας.
6. Ο 12ος πρόεδρος των ΗΠΑ, ή κράτησης... εις μίαν ευρωπαϊκήν γλώσσαν (ένάρθρ.) — Νημάτιον.
7. Νότα — Άρχαίος ευγενής οικος της Σκωτίας.
8. Αύτδς προσάλεσε την ρήσιν της ΕΞΙΔ μετά της Γιουγκοσλαβίας (ένάρθρ.).
9. Χωρίον του νομού Λακωνίας επί των ύπερειών του Ταυγέτου — Πρωτεύουσά της ή Τζιακάρτα.
10. Χημικόν στοιχείον, τό βαρύτερον των γνωστών σωματών, πρώτη ύλη της άμμονίας — Λίαν διαδεδομένη πάθσις.
11. Όμάς σκαλίσκων έστερημένων εντερικού σωλήνος.
12. Αί κάτοικοι κρητικής περιοχής.

ZIGK ZAGK

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχίστε λοιπόν από όποιοδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από τό τετράγωνο αυτό σ' όποιοδήποτε γειτονικό κώντοτε, τετράγωνο, όριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε. Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μετοχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Ε	Σ	Τ	Ρ	Π	Ι
Ξ	Α	Ι	Ο	Ε	Φ
Ι	Δ	Μ	Π	Σ	Α
Α	Σ	Ε	Α	Ι	Ν
Π	Ο	Λ	Μ	Τ	Ε
Σ	Κ	Ε	Ν	Ο	Σ

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τό σύνολο των βαθμών που μπορούσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ», Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ», Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ», Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ», Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

Όταν έχετε ανάγκην ιδιαιτέρας προφυλάξεως ειδικώς άποτελεσματικής...

Η "CAMELIA", δα σας εξασφαλίζει: "Ανεσι, Καθαριότητα, Άσφάλεια.

Είναι πρακτική και οικονομική. Με την ΚΑΜΕΛΙΑ μπορείτε να έργασθήτε, να διασκεδάσετε να έχετε τό σίσθημα της αυτοπεποιθήσεως.

Η πρακτική όγείνη των δυσκόων ήμερών. Ζητήσατέ την μόνο με μία λέξη ΚΑΜΕΛΙΑ από τό πρώτο Φαρμακείο ή Κατάστημα γυναικείων ειδών και θά έχετε διακριτικό τό γνήσιο μπλέ κουτί της "CAMELIA".

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ - ΑΘΗΝΑΙ ΝΙΚΗΣ 9 ΤΗΛ. 25.739

Lambretta

Νέα MONTELLA 1957

125 Ld και 150 Ld ΔΙΧΡΩΜΟ

Νέα ΓΡΑΜΜΗ

Έπισκεφθήτε τας εκδόσεις μας

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΨΟΠΟΙ ΕΤΑΛΛΑΞ Α.Ε. ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 73 ΤΗΛ. 91169 ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ "ΔΑΔΕΤΑ", Ε.Π.Ε. ΛΕΩΦ. ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 10 ΤΗΛ. 61174 ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ Σ. ΦΕΤΣΗΣ ΟΔΟΥ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 131

Το Σήμα της Επιμόρφωσης,

κάθε οικοκυράς, βιοτέχνου ή διομηχανού

διότι έγγυάται ποιότητα απaráμιλλον και εξυπηρέτησιν άρτίαν, παρεχομένην από την μοναδικήν Όργάνωσιν Έξυπηρετήσεως SINGER μέσω των πολυαρίθμων της:

- ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ - ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ
- ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ - ΚΙΝΗΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΕΙΩΝ
- ΠΕΡΙΟΔΕΥΟΝΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ - ΤΕΧΝΙΤΩΝ
- ΤΟΠΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Νέοι μοντέρνοι τύποι
Ραπτομηχανών και επίπλων

Ζητήσατε από οίονδήποτε Κατάστημά μας να σας
επίδειξη την αυτόματον SINGER-319K
Ραπτομηχανήν ZIGK-ZAGK.

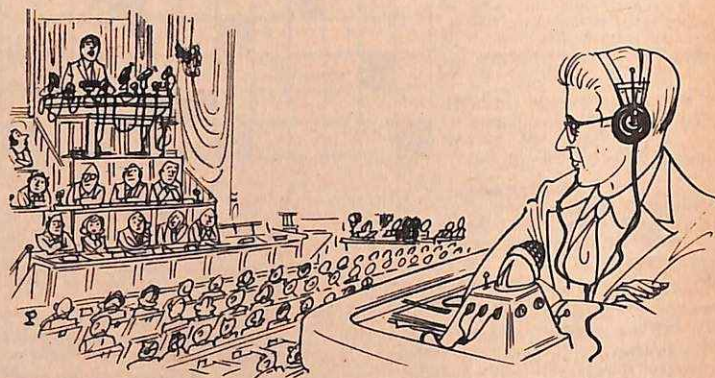
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ Α.Ε.

ΑΛΛΑ

“Ηρωες τών πύργων τής Βαβέλ

ΟΙ ΣΥΧΝΕΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝ ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΤΑΞΗ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΠΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΑΘΕΑΤΟΙ ΝΑ ΦΕΡΟΥΝ ΣΕ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΗ ΤΙΣ ΧΙΛΙΕΣ ΦΥΛΕΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Οί διερμηνείς και τὰ βάσανά τους

—Οί διερμηνείς είναι έτοιμοι; Κη-
ρύσω την έναρξη τής ένδεκάτης
συνόδου τής Παγκοσμίου Όργανώ-
σεως “Υγείας”!

Πρόεδρος του συνεδρίου είναι έ-
νας Γάλλος, ο κ. Παριζό. Στη μεγά-
λη αίθουσα του Μεγάρου τών Έθνών,
στη Γενεύη, καθισμένοι σάν φοιτητάι
σ’ ένα αμφιθέατρο, “Αραβες με κε-
λεμπίες και σαρίκια, “Ιάπωνες με κι-
μονό, Ρώσοι, “Αμερικανοί, Παναμε-
ζες με πλατύγυρα ρόζ καπέλλα με
πράσινα λουλούδια, και δεκάδες άν-
τιπροσώπων που προτιμούν ν’ ακού-
σουν τὸ λόγο στ’ αγγλικά ή στὰ Ι-
σπανικά, παίρνουν άπ’ τὸ τραπέζά-
κι τους τ’ ακουστικά που θέλουν και
τὰ στερεώνουν στ’ αὐτιά τους.

Στὴν «καμπίνα» του, που έχει ύ-
ψος και φάρδος δυὸ μέτρων, ὁ διερμηνεύς “Ερικ Σίμχα, με τ’ ακουστικά
κι αὐτός στ’ αὐτιά του, Ισιώνει τ’
άντανκαλαστικό κάτοπτρο που τοῦ
ἐπιτρέπει νὰ βλέπει καλά τὸν ρήτο-
ρα, θέτει σὲ λειτουργία τὸ σύστημα
τοῦ τεχνητοῦ κλιματισμοῦ, παίρνει
τὸ μικρόφωνό του σὸ χέρι κι ἀρχί-
ζει: Λέξεις και ιδέες φτάνουν στ’
αὐτιά του στὴ γαλλικὴ γλώσσα, κι
αὐτὸς τις μεταδίδει αμέσως στὴν
αγγλική.

Ο λόγος ἀποτελεῖ μιά μακρὰ ἀ-
παρίθμηση τίτλων, διορισμῶν, μετα-
βολῶν. “Ο “Ερικ Σίμχα παίρνει ἕνα
ποτήρι νερό, πίνει διαστικά ἀνάμεσα
σὲ δυὸ φράσεις και τὰ μάτια του κοι-
τάζουν τὸ ἄπειρο. Παίρνει ἕνα τσι-
γάρο, ἀλλά ἡ χειρονομία του μένει
μετέωρη. “Επειτα, τὸ χέρι του δια-
σχίζει τὸν ἀέρα και χτυπάει πολλές
φορὲς τὸ τραπέζι.

Μέσα στὴν αἴθουσα, ἡ προσοχή
τοῦ ἀκροατηρίου ἐντείνεται. “Ο κ.
Παριζὸ μιλάει τώρα γιὰ τὸν κίνδυνο
τῆς ραδιενεργείας. “Η φωνή του έχει
ὕψος, ὁ τόνος του έχει γίνει δριμύς.
“Υπογραμμίζει κάθε του διαπίστω-
ση με μιά μεγάλη κίνηση τοῦ χεριοῦ.

“Ο “Ερικ Σίμχα ἀκολουθεῖ πιστὰ
τὸν ρήτορα. Τὸ τσιγάρο ἔμεινε κολ-
λημένο στὰ χεῖλιά του. “Οταν ἐξοποῦν
τὰ χειροκροτήματα, ἔβρει πὼς κα-
τάρωσε νὰ μεταφέρει στ’ αγγλικά

ὄχι μόνο τὰ λόγια και τις ιδέες,
ἀλλὰ τὸν ἴδιο τὸν κ. Παριζό...

“Υπάρχουν σήμερα 1136 διερμείς
ὁργανώσεις, άπ’ τὰ “Ηνωμένα Έθνη
ὡς τὴν Διεθνή Ένωση Παικτῶν Ζα-
τρικίου, που ὅλες πραγματοποιοῦν
τουλάχιστον μιά ἑτήσια σύνοδο, που
μπορεῖ νὰ διαρκέσει ἀπὸ μισὴ μέρα
ὡς ἑξή μήνες. Συχνὰ ἀντιπροσωπεύ-
ονται σ’ αὐτοὺς τοὺς συγχρόνους
πύργους τῆς Βαβέλ 5, 10, 50 ἔθνη
καὶ τὰ συνέδριά τους θὰ ἦταν σχεδὸν
ἀδύνατα χωρὶς αὐτὴ τὴν καινούργια
ράτσα τῶν εἰδικῶν γλωσσολογῶν που
λέγονται διερμηνεῖς τῶν διεθνῶν δια-
σκέψεων. Στὰ 1945, ἦταν μόνο 12.
Σήμερα, εἶναι 350!

“Εδὼ και μερικά χρόνια, ἡ Κλὼντ
Νοέλ, μιά περίφημη Γ Ἰλνίδα μετα-
φράστρια λογοτεχνικῶν ἔργων, ἀρ-
νήθηκε ἕνα σημαντικό χρηματικό πο-
σόν, που τῆς πρόσφεραν γιὰ ν’ ἀν-
τικαταστήσει ἕνα διερμηνέα.

—Δὲν ἀρκεῖ, εἶπε, νὰ ξέρη κανεῖς
καλὰ δυὸ-τρεις γλώσσες γιὰ νὰ γί-
νῃ διερμηνεύς!

Πραγματικά, ἔχουν ἰδρυθῇ τελευ-
ταία εἰδικές σχολές διερμηνέων, δυὸ
στὸ Παρίσι και μιά στὴ Γενεύη. “Εκ-
τός άπ’ τις γλώσσες (δυὸ τουλάχι-
στὸν εἶναι ὑποχρεωτικές), διδάσκου-
νται τὰ νομικά, ἡ ἱστορία, ἡ λογοτε-
χνία, τὰ κοινωνικά ζητήματα τῶν χω-
ρῶν τῶν ὁποίων θὰ μεταφράζεται ἡ
γλώσσα, και ἄλλα πρακτικά μαθή-
ματα γιὰ τὴν χρησιμοποίηση τῶν πιὸ
συγχρόνων μεθόδων στιγμιαίας με-
ταφράσεως, τῆ στενογραφικῆς τῆρ-
ση σημειώσεων, τῆ χρησιμοποίησης
τῶν τεχνικῶν ὁρων.

—“Ο διερμηνεύς πρέπει νὰ ἔχη
δυὸ ἐγκέφαλους, εἶπε κάποτε ὁ Νι-
κόλας “Ορλώφ, που εἶναι ἐπικεφα-
λὴς τῶν διερμηνέων τοῦ ΟΗΕ. Τὸν
ἕνα γιὰ ν’ ἀκούη, τὸν ἄλλον γιὰ νὰ
μιλάη!

Κι ὁ Ζάν-Φρανσουά Ροζάν, ἕνας
Γάλλος που, σὲ ἡλικία 23 ἐτῶν, ἦ-
ταν κίβλας διάσημος στὰ “Ηνωμένα
Έθνη, ἔξηγεί:

—Έχω μιά ὁδὸν στὸ κεφάλι μου.
Τὰ λόγια ἐγγράφονται στὸ ἐσωτερι-

κό τῶν ματιῶν μου. “Ακόμα κι ἂν
ἀργήσω λιγάκι νὰ παρακολουθῶ
τὸν ρήτορα, μπορῶ πάντα νὰ διαβά-
ζω...

“Ο συνθισμένος μεταφραστῆς,
που εἶναι καθισμένος μπροστὰ στὸ
γράφειο του, ἀνάμεσα σ’ ἕνα σωρὸ
λεξικά, διαθέτει ἕνα βασικό παρά-
γοντα που λείπει ἀπὸ ἕνα διερμη-
νέα: Τὸ χρόνο, που τοῦ ἐπιτρέπει
νὰ βρῇ τὴν κατάλληλὴ λέξη.

—Γιὰ νὰ κάνη κανεῖς ταυτόχρο-
νὴ μετάφραση, πρέπει νὰ διαθέτῃ
τεράστια γενικὴ καλλιέργεια, και
ἀντανakλαστικὴς κινήσεις πρωτα-
θλητοῦ τῆς ποδηλασίας, δήλωσε τε-
λευταία ὁ Κωνσταντῖν “Ανδρονίκωφ,
ἐπίσημος διερμηνεύς τοῦ Καὶ ντ’
“Ορσάι.

Μιά μέρα, ὁ κ. Ζωρζ Μπιντώ, τό-
τε ὑπουργὸς τῶν “Εξωτερικῶν τῆς
Γαλλίας, ἀνέφερε σὲ μιά διάσκεψη
τῶν 4 ὑπουργῶν τῶν “Εξωτερικῶν
τῶν μεγάλων δυνάμεων, μιά μακρὰ
παραβολή, στὴν ὁποία γινόταν λό-
γος γιὰ τὸ «κάτοπτρο τῶν χιμαῖρων».

—Εὐτυχῶς—λέει ὁ “Ανδρονίκωφ—
ἔχω σπουδάσει θεολογία. Τὴ στιγμή
που “κόντευα ν’ ἀπελπισθῶ ὅτι θὰ
μπορούσα νὰ ἐξηγήσω στοὺς Ρώ-
σους ἀκροατὰς τὴ σκέψη τοῦ κ. Μπιν-
τώ, θυμήθηκα πὼς ἡ παραβολὴ τοῦ
«κάτοπτρου τῶν χιμαῖρων» δρίσκε-
ται στὴ 13ῃ ἐπιστολῇ τοῦ “Αποστό-
λου Παύλου πρὸς Κορινθίους, καὶ
μπόρεσα νὰ ἐξηγήσω αὐτὸ που εἶχε
πῇ ὁ Γάλλος ὑπουργός.

“Αλλὰ συμβαίνει ἐπίσης συχνὰ ὁ
διερμηνεύς νὰ χρησιμοποιοῖ λέξεις
τῶν ὁποίων ἀγνοεῖ τὴν πραγματικὴ
ἐννοια. Κάθε τεχνικὴ διάσκεψη ἀπαι-
τεῖ μακρὰ προπαρασκευή. “Ο διερ-
μηνεύς πρέπει νὰ εἰδικευθῇ με τοὺς
δυσκόλους και σπάνιους ὁρους, που
χρησιμοποιοῖ κανεῖς χωρὶς νὰ ξέρη
τὸ νόημά τους.

ΦΡΕΣΚΟΣ 100%!
ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ!

“Ελεγχος
Συσκευασίας
Πώλησης

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Ι. ΒΑΓΕΝΑ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

—Παραξενεύτηκα πολύ, διηγείται
ένας άπ’ αὐτοὺς, βλέποντας, κατὰ
τὴ διάρκεια μιάς διασκέψεως γιὰ τὴν
ἀνοσιολογία, τοὺς ἀντιπροσώπους
νὰ ἐπιδοκιμάζουν ἢ ν’ ἀποδοκιμά-
ζουν τὰ λόγια μου χωρὶς κανένα δι-
σταγμό. Γινόταν λόγος γιὰ ἀδρενο-
κορτικοτροπικὲς ὁρμόνες, γιὰ ἀντι-
στρεπτολυτίνες. “Ο και ἄλλα τέτια
πράγματα, και δὲν καταλάβαινα λε-
ξη άπ’ αὐτὰ που ἔλεγα.

“Άλλες φορές, πάλι, ὁ διερμηνεύς
πρέπει νὰ μεταφράζῃ χειρονομίες ἢ
ἐπιφωνήματα. “Ο “Ιταλὸς ἀντιπρό-
σωπος στὴν Παγκόσμια Όργάνωση
“Υγείας, καθηγητῆς Κρεμαρόσσα, εἶ-
ναι διάσημος γιὰ τις φράσεις που
δὲν συμπληρῶναι τοῦ Καὶ ντ’
“Ορσάι.

—Αὐτὸ τὸ ντοκουμέντο... “Α, αὐ-
τὸ τὸ ντοκουμέντο, κύριε πρόεδρε.
“Ο διερμηνεύς πρέπει νὰ προσθέ-
σει: «Εἶναι ἐξαιρετικὰ σπουδαῖο» ἢ
ἀντιθέτως «...δὲν ἀξίζει διάρα!» ἀ-
νάλογα με τὸν τόνο και τὴ χειρονο-
μία τοῦ καθηγητοῦ Κρεμαρόσσα.

“Ο μεταφραστῆς δὲν εἶναι ἀνάγκη
νὰ ξέρη νὰ μιλάη μιά γλώσσα. “Ο
διερμηνεύς ὅμως ὄχι μόνο πρέπει νὰ
τὴν παίξῃ στὰ δάχτυλα, ἀλλὰ νὰ
μπορῇ νὰ καταλάβῃ ἀμέσως κι ὅλες
τις προφορές τῆς! Στὶς διεθνεῖς δι-
ασκέψεις γίνονται συνήθως δεκτὲς
τέσσερις γλώσσες: Τὰ ρωσικά, τὰ
αγγλικά, τὰ γαλλικά και τὰ ἰσπα-
νικά. “Ο “Ιάπων, Σύρος ἢ “Ιταλὸς
ἀντιπρόσωπος, που θέλει νὰ λάβῃ
τὸ λόγο, πρέπει ἀναγκαστικά νὰ
μιλήσῃ σὲ μιά άπ’ τις τέσσερις αὐτῆς
γλώσσες. Συχνὰ ἡ προφορὰ του εἶ-
ναι τόσο ἀκαταλαδίστη, ὥστε ὁ
ἀκροατῆς, ἀκόμα κι ὅταν αὐτὴ εἶναι
ἡ μητρικὴ του γλώσσα, προτιμάει
ν’ ἀκούσῃ τὴ μετάφραση σὲ μίαν ἄλ-
λὴ γλώσσα.

“Ο διερμηνεύς, ὅμως, δὲν μπορεῖ
νὰ διαλέξῃ. Πρέπει νὰ ξέρη τὴν προ-
φορὰ τῶν “Ινδῶν ἢ Βραζιλιανῶν ἀν-
τιπροσώπων που μιλῶν αγγλικά, ἢ
τοῦ “Ολλανδοῦ ἢ Βιετναμέζου που
μιλοῦν γαλλικά...

Πρέπει ἐπίσης νὰ ξέρη τις πα-
ροιμίες ὁλων τῶν χωρῶν και τὴ συγ-
κριτικὴ τους σημασία. “Η ἑλληνικὴ
παροιμία, λ.χ., ἐκοιμῶ γαλαῖκα εἰς
“Αθήνας, λέγεται γαλλικά «μετα-
νερὸ στὴ βάλασσα», ρωσικά «μετα-
φέρω ἕνα σαμοδὸρὶ στὴν Τούλα»,
αγγλικά «πηγαίνω ἔρβουνα στὸ Νι-
ουκασλ» και γερμανικά «κοιμῶ
γαλαῖκα εἰς “Αθήνας». Μιά μέρα, ἕ-
νας “Αγγλὸς ἀντιπρόσωπος εἶπε:

«Καλύτερα ἕνα πουλὶ στὰ χεῖρά
μου, παρά δυὸ πουλὰ στὸ κλαδί».
“Ο Γάλλος διερμηνεύς ἔσπευσε νὰ
μεταφράσῃ: «Ένα πάρ’ τὸ εἶναι
προτιμότερο ἀπὸ δυὸ θὰ τῶχης»
(πράκειται γιὰ κείνο που λέμε ἑλλη-
νικά: «Κάλλιο πέντε και στὸ χέρι
παρὰ δέκα και καρτέρι»). “Αλλά ὁ
“Αγγλὸς ἀντιπρόσωπος πρόσθεσε ἀ-
μέσως: «...“Ομως τὸ πουλὶ που δρί-
σκεται ἀπὸ κλαδί κελαιδίζει πιὸ ὡ-
ραία άπ’ τὸ πουλὶ που ἔχω στὸ χέ-
ρι μου!». Αὐτὸ ἦταν ἀμετάφραστο

Τὸ ἰδανικὸ ΚΡΑΓΙΟΝ

• Δὲν βγαίνει • Δὲν σκάζει τὰ χεῖλη
• Έχει τὴν πιὸ ὁμορφὴ γεῦσι

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΚΡΑΓΙΟΝ
ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

Πωλεῖται παντοῦ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ: “ΕΛΕΜΕΤ,, Σοφοκλέους 8

γαλλικά, κι ὁ διερμηνεύς χρειάστη-
κε νὰ συνθηκολογήσῃ...

“Ο διερμηνεύς πρέπει νὰ ἔχη και
ταλέντο ἥθοποιου, γιὰ ν’ ἀλλάξῃ συ-
χνὰ τὸν τόνο τῆς φωνῆς του και ν’
ἀποφεύγῃ τὴ μονοτονία τῶν διασκέ-
ψεων.

“Ο Πιέρ Λομπέρ δὲν δίστασε κά-
ποτε νὰ μεταφέρῃ αὐτοῦσια στὸ μι-
κρόφωνο τὴν ἀσταθὴ φωνή, ἀκόμα κι
τόν... λοζυγκα ἐνὸς Νοτιοαμερικαν-
οῦ ἀντιπροσώπου, που εἶχε ἐμφανί-
σθῃ σὲ μιά διάσκεψη μισοπιστωμένων.
“Εδὼ και μερικά χρόνια, ἕνας γε-
ρουσιστῆς τῆς Νέας “Υερσέης ζή-
τησε ν’ ἀπολυθῇ ὁ Τζῶρτζ Σέρρυ,
ὁ διερμηνεύς που εἶχε μεταφέρει στ’
αγγλικά ἕνα λόγο τοῦ Βισίσκου, που
ἀποτελοῦσε δριμύ κατηγορητήριο ἐ-
ναντίον τῶν “Αμερικανῶν.

—Εἶναι ἀπαράδεκτο, εἶπε πῇ ὁ γε-
ρουσιστῆς, ν’ ἀποτινέται ἕνας “Α-
μερικανὸς πολίτης στοὺς συμπατριῶ-
τες του με τέτιο ὕφος και τέτιο τό-
νο. “Ο ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν μπορεῖ
παρὰ νὰ εἶναι συνειδητὸς κομμουνι-
στῆς!

“Εννοεῖται, ὅτι ὁ Τζῶρτζ Σέρρυ
δὲν ἀπολύθηκε, γιὰτὶ δὲν εἶχε κάνει
παρὰ ἀπλῶς τὴ δουλειά του...

“Ας σημειωθῇ, τέλος, ὅτι οἱ διερ-
μηνεῖς τῶν διασκέψεων ἀπαιτοῦνται
πολύ ἀπὸ τὴν ὑπεράκρίση, τὴ σχι-
ζοφρένεια και τὸ διχασμὸ τῆς προ-
σωπικότητος.

Δὲν εἶναι εὐκόλο πράγμα νὰ παί-
ξῃ κανεῖς ἐπὶν δρα Τζέκιλ και τὸν κ.
Χάιτς! 50 φορές τὸ χρόνο—νὰ εἶ-
ναι Ρώσος ὑπουργὸς τῶν “Εξωτερι-
κῶν ἐπὶ 15 μέρες στὴ Γενεύη, ἐξα-
γωγεῖς μαλλιών στὸ Σίδνεϋ τὸν ἄλ-
λο μῆνα, κι ἀργότερα χειρουργεῖς
στὸν “Αγιο Φραγκίσκο... ■ ■ ■

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

ΠΩΣ ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΑΙ
ΑΝΩΜΑΛΙΑΙ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

“Η Δερματολογία Έχει τώρα στὰ
χέρια της μιά νέα αποτελεσματικὴ και
ταχέα θεραπεία διὰ τις δερματικές
παθήσεις. Αὐτὸ σημαίνει Κυρίες μου
ὅτι σήμερα ἡ ομορφιά τῆς ἐπιδερμι-
δος σας εἶναι περισσότερον ἐξασφα-
λισμένη ἀπὸ ἄλλοτε. “Η θαυματουργὴ
ἐπίδρασις τοῦ παντοθενικοῦ ὁξέος, ἐ-
πάνω στὸ δερμα, ἀδύνησε τοὺς χημι-
κὸς στὴν κατασκευή μιάς κρέμας με
βάσιν τὴν διταμίνην αὐτὴν, ἡ ὁποία
ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ θεραπεύῃ ταχύ-
τατα καὶ ἀποτελεσματικὰ τὴν ἀκμή,
τὰ μπυτίκια, που συχνὰ ἀσχηματίζουν
ἕνα ὡραῖο πρόσωπο, τὴν ερυθροερμία
που μαραινὶ τὸ δερμα, τὰ ἐκέματα,
τις κοκκινίλες, τοὺς ἐρεθισμούς, τὴν
πυροδερματίτιδα, τὰ μικροτραύματα
ἀπὸ τις δουλειες τοῦ σπιτιοῦ ἢ ἄλλες
αἰτίες, τὰ τραύματα τῶν παιδιῶν και
τις δερματικές τους παθήσεις—φα-
γοῦσα, κοκκινίλες, φλεγμονές, συγκά-
ματα, καθὼς ἐπίσης και πολλές ἄλ-
λες σοβαρότερες ἀσθενείες τοῦ δερμα-
τος. Τὸ σημαντικό ἀκόμα εἶναι, ὅτι
ἔχει θαυμάσιες και πολὺ ἐυεργετικές
ἰδιότητες γιὰ τὴν περιποίησην τοῦ
δερματός, χρησιμοποιοῦμένη ἀντὶ ἄλ-
λης καλλυντικῆς κρέμας, διότι ἡ ἐ-
πίδρασις της εἶναι ἐντόνως ἀντιρυ-
τιδική. Τὸ δισκία της εἶναι σύνθεσις
τῶν λέξεων παντοθενικὸν και δερμα,
δηλοῦν παντοθένερμ. Τὴν κρέμα Pantho-
derm μπορεῖτε νὰ τὴν βρῆτε στὰ φαρ-
μακεία, Σημειώσατε ὡς συντάτ τὸ ὀ-
νομα «Panthoderme».

ΠΟΥ ΘΑ ΜΕΙΝΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ Η ΚΑΛΑΣ;

Να αρχίσω το σημερινό μου σημείωμα με την πληροφορία, πρώτα-πρώτα, ότι την άλλη εβδομάδα αρχίζουν οι πρώτες αφίσες καλλιτεχνών δια το Φεστιβάλ 'Αθηνών. Καθώς ξέρετε, ο κύκλος των εφετεινών εκδηλώσεων του Φεστιβάλ θα εγκαινιασθεί ύστερα από δυο δεκάτες εβδομάδες. Συγκεκριμένως την 1η Αυγούστου, όπότε θα τραγουδήσει η Κάλας. Η μεγάλη σοπράνο, όμως, θα ευρίσκεται στην 'Αθήνα τέσσερις μέρες πριν απ' την πρώτη της εμφάνιση και θα μείνει εδώ ως τις 7 Αυγούστου, το αργότερον. Κανονικά, η δεύτερη εμφάνισή της έχει προσδιορισθεί για τις 5 Αυγούστου, και έχει κανονιστεί να φύγει για το 'Εδιμβούργο στις 6 του άλλου μηνός. Όμως το συμβόλαιό της προβλέπει ότι εις περιπτώσιν κακοκαιρίας το δρόμο της 5ης Αυγούστου, η Κάλας, υποχρεούται να μείνει άλλες 24 ώρες στην 'Αθήνα και να τραγουδήσει στις 6 Αυγούστου, εν ανάγκη σε κλειστό χώρο.

κατά τις δύο εμφανίσεις της. Στο Φεστιβάλ του 'Εδιμβούργου το σχετικόν δικαίωμα ετοίχισε σημαντικόν ποσόν εις τον ραδιοφωνικόν παμπόν ο οποίος θα μεταφέρει τη φωνή της έως τους ακροατές που δεν είχαν την τύχη ν' αποκτήσουν εισιτήριο για να την ακούσουν από κοντά.

Ο Άντονινο Βόττο

Πριν από τη Μαρία-Μενεκίδε Κάλας φθάνει την προσχή Τετάρτη στας 'Αθήνας ο διακεκριμένος μαέστρος της Σκλάας του Μιλάνου Άντονινο Βόττο, ο οποίος θα διευθύνει τη μεγάλη συμφωνική ορχήστρα που κατήρτισε ειδικώς για το πρόγραμμα του Φεστιβάλ 'Αθηνών. Ο μαέστρος Βόττο θα κάνει τέσσερις δοκιμές με την ορχήστρα αυτή και μία γενική δοκιμή μαζί με την μεγάλη καλλιτεχνία. Φυσικά θα γίνουν ξεχωριστές δοκιμές για το καθένα από τα δύο προγράμματα.

Έως την ώρα δεν είναι γνωστό κατά ποιά τρόπο θα έλθει η Κάλας στην 'Αθήνα. Η εντύπωση είναι ότι θα πορευτεί μάλλον δι' αεροπλάνο. Όμως δεν μπορεί να προσδιορισθεί επακριβώς ποιά μέρα της προσεχούς η της μεταπρεσβυκής εβδομάδας θα 'αλεξή για να έλθει. Καθώς ανέφερα, η ίδια με την ορχήστρα θα κάνει μόνον μία γενική δοκιμή. Δεδομένου, λοιπόν, ότι η εμφάνισή του Φεστιβάλ θα γίνει σε μέρες της πρώτης Αυγούστου, μπορεί κάλλιστα η γενική αυτή δοκιμή να γίνει στις 31 'Ιουλίου. Εναπόκειται συνεπώς σ' εκείνη να καθορισθεί την ακριβή ημέρα της αφίσας της. Συνήθως ταξιδεύει χωρίς να προαναγγέλλει λιπομερές τις κινήσεις της, διότι θέλει να αποφύγουν τη συρροή θαυμαστών και πρό πάντων τα σμήνη των δημοσιογράφων που την καταδιώκουν σ' όποιον μέρος πηγαίνει να τραγουδήσει. Δεν έχει βέβαια καμιά αντίπαλο με τη δημοσιότητα. Προτιμάει όμως κατά καιρούς να δίνει μία επόρεια κόνφερανς όταν πρόκειται να φύγει από ένα μέρος. Οι άλλοι καλλιτέχνες — και οι μεγάλοι φήμες ακόμη — έχουνται σ' επικουριανία με τις έφημες δεξερές πριν από τις εμφανίσεις τους. Γιατί αυτό εξυπηρετεί την κίνησή των θεατρικών παραστάσεων ή των συναυλιακών παραστάσεων σ' όποιον μέρος πηγαίνει να τραγουδήσει. Δεν έχει βέβαια καμιά αντίπαλο με τη δημοσιότητα. Προτιμάει όμως κατά καιρούς να δίνει μία επόρεια κόνφερανς όταν πρόκειται να φύγει από ένα μέρος. Οι άλλοι καλλιτέχνες — και οι μεγάλοι φήμες ακόμη — έχουνται σ' επικουριανία με τις έφημες δεξερές πριν από τις εμφανίσεις τους. Γιατί αυτό εξυπηρετεί την κίνησή των θεατρικών παραστάσεων ή των συναυλιακών παραστάσεων σ' όποιον μέρος πηγαίνει να τραγουδήσει.

Πού θα μείνει;

Ενα άλλο σημείον που παρουσιάζει ενδιαφέρον — και μάλιστα ιδιαίτερο

για τους δημοσιογράφους... — είναι το πού θα μείνει η Κάλας στην 'Αθήνα. Καθώς είναι εύνητον, μία καλλιτεχνίς με τέτοια προσωπικότητα, που προκαλεί τόσο ενδιαφέρον, εάν μείνει σε ένα ξενοδοχείο, έστω και το πιο κοσμικό και το πιο μεγάλο, πάντοτε έχει δυσχέρεια κυκλοφορίας. Συγκεντρώσεις περιέργων, θαυμαστών, ατάγραφα, και η Κάλας αντιπαθεί όλες αυτές τις ιστορίες. Έτσι μοιραίως προέκυψε ζήτημα για το πού θα καθήσκει τις μέρες που θα μείνη στην πρωτεύουσα. Όπως καταλαβαίνετε, ειδικώς ο υπογράφων, που έχει και την καλλιτεχνική εύθυνη σαν σύμβουλος του Φεστιβάλ 'Αθηνών για τις εδώ εμφανίσεις της κορυφαίας σοπράνο του αιώος μας, δεν μπορεί να αποκαλύψει τί έχει σχετικά προβλ. φθ. Μπορώ πάντως να πω ότι οι λύσεις που αντιμετώπισθησαν είναι ή να φιλοξενηθεί η Κάλας σε μία ξενοχική έπαυλη κοντά στην 'Αθήνα, ή, κατά τη διάρκεια της εδώ παραμονής της να μείνη στο Φάληρο ή στο Τουρκοκίμωτο έπανω σ' ένα γιάτ 'Ελληνος έφοπλιστού. Το πράγμα έχει προκαλέσει ιδιαίτερα το ενδιαφέρον των έραστών των ξένων δημοσιογραφικών πρακτορείων, που τις τελευταίες ημέρες καταβάλλουν έπιμονες προσπάθειες για ν' ανακαλύψουν ποιά από τις δύο λύσεις έχει τελικά προκριθεί. Φυσικά η υπηρεσία του Φεστιβάλ 'Αθηνών κάνει ότι μπορεί για να διατηρήσει το μυστικόν της, που βέβαια — ως έλπίσουμε εκ των υστέρων... — ασφαλώς θ' ανακαλύψουν τα λαγωνικά του τύπου που ασχολούνται με την ειδική αυτή υπόθεση.

Ο Νίκος Μοσχονάς

Πριν όμως φθάσει η Κάλας και συγχρόνως σχεδόν με τον μαέστρο Βόττο θα έλθουν δυο άλλοι 'Ελληνες λυρικοί καλλιτέχνες. Ο ένας απ' την 'Αμερική και ο άλλος από την 'Ιταλία. Ο πρώτος, που είναι ο διάσημος 'Ελληνας βαρυφωνός της «Μετροπόλιταν» Νίκος Μοσχονάς, ταξιδεύει ήδη με το «Ολυμπία» και θα φθάσει στον Πειραιά την ερχόμενη Τρίτη. Την επομένη με τον «Αγαμέμνονα» θα έλθει

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ. Ο δημοφιλής νέος πρωταγωνιστής 'Αλέκος 'Αλεξανδράκης που ο θίασος του στην «Γκλόρια» παίζει τώρα τις «Ερωτικές Διακοπές» του Ούγκο Μπέττιν. Η αίσθηματική αυτή κωμωδία ανέβηκε κατά σκηνοθεσία του Δημήτρη Γιανουκάκη σε μετάφραση του Δημήτρη Γιανουκάκη και με σκηνικά Δημήτρη Κεντάκη.

ο διαλεκτός βαρύτονός μας της Σκλάας του Μιλάνου Ντίνος 'Εγκολφόπουλος, ο οποίος θα συμπράξει στον «Φιντέλιο» που θα δώσει η 'Εθνική Λυρική Σκηνή στις 3, 4 και 6 Σεπτεμβρίου. Το έργο αυτό θα διευθύνει, όπως έχει ήδη αναγγελθεί, ο μαέστρος Χορενστάιν, που βρίσκεται ήδη στο Λονδίνο. Ο αρχιμουσικός Χορενστάιν θα είναι εδώ στις 20 με 22 Αυγούστου. Λίγες μέρες πριν, θα φθάσει ο σκηνοθέτης Ραφέλο ντε Μπαφιλνί, που μετά τις παραστάσεις του «Ερνάν» που ανέβασε στη Φλωρεντία υπό την διεύθυνση του Μητρόπουλου, βρίσκεται τώρα στην Τεργέστη και ετοιμάζεται για το ταξίδι του στην 'Ελλάδα.

Η Μάρθα Μέντλ

Στις 27 Αυγούστου θα φθάσει η διασημή υψίφωνος Μάρθα Μέντλ, που θα τραγουδήσει το ρόλο της Λιονόρας κατά την νέα παρουσίαση του «Φιντέλιο» από την Ε.Λ.Σ.

Η Μέντλ, καθώς ασφαλώς θα έχουμε ακούσει, είναι από τις σημαντικώτερες φωνές του καιρού μας κ' έχει τραγουδήσει σ' όλα τα μεγάλα φεστιβάλ. Πέρσι ήταν ένα από τα σημαντικώτερα στοιχεία του Φεστιβάλ του Μπαρόν. Από ένα άλλο ξένο Φεστιβάλ θα έλθουν, σημειώστε, και δυο τεχνίτες. Ο τεχνίτης της «Οπ.ρας της Βιέννης» Κμεντ και ο τεχνίτης της Σκλάας του Μιλάνου Τζαντιέρι. Ο Κμεντ θα ευρίσκεται στο Σάλτσμπουργκ και θα έλθει στις 15 Αυγούστου για ν' τραγουδήσει εδώ στην προεμιέρα του «Μαγεμένου Αλφού» του Μότσαρτ, που θα δοθεί στις 16 Αυγούστου. Και ο Τζαντιέρι θα έλθει ομοίως από το Φεστιβάλ του Σάλτσμπουργκ, στις 28 Αυγούστου, για να λάβει μέρος στον «Φιντέλιο», που καθώς είπαμε θα πρωτοπαυχθεί από το 'Εθνικόν μας μελοδράμα στις 3 Σεπτεμβρίου.

«Πριγκίπισσα της Σάωνος»

Ας αφήσουμε όμως το Φεστιβάλ 'Αθηνών και τους ξένους καλλιτέχνες που μετεκάλει, ανέμεσα στους οποίους είναι, παρακαλώ, όκτω εν δώδεκα μαέστροι. Μία που ο λόγος, εξ αφορμής του Μπετόβεν, ήρθε στη Λυρική Σκηνή θα κλείσει το σημερινό σημείωμα με την προεμιέρα που έδωσε η Ε.Λ.Σ. την περασμένη εβδομάδα. Παραοίσατε την όπερττα του Σαμόρα «Η πριγκίπισσα της Σάωνος». Θα θυμάστε ίσως, ότι από το περασμένο ήδη φύλλο εξέφρασα πολλούς φόβους για το άπληκτο αυτό μουσικό έργο. Οι φόβοι, λοιπόν, εκείνοι, έπεδειχθησαν δυστυχώς βάσιμοι. Η δαμοίρη Λυρική προσέθεσε εις το πλούσιον παθητικόν της μία ακόμη αποτυχία. Βέβαια η μουσική του Σαμόρα ακούγεται αρκετά ευχάριστα και έχει και μερικές στιγμές — στιγμές όμως μόνον — που είναι ενδιαφέρουσα. Άλλα όλο το λεκτικόν περιβλήμα της τραγικής αυτής όπερττας είναι για τα πανηγύρια. Όσο κι αν ο Γιανουκάκης διεκδύσε το παλιό λιμπρέτο των Λάσκαρη και Δημητράκου, η ανανέωσή του σε τίποτε δεν ώφελεν. Παρέμεινε ασήμαντο, αδιάφορο, ανιαρό. Δεν επεκτείνονται σ' άλλες λεπτομέρειες γιατί το κακό είναι, καθώς αντιλαμβάνεσθε, στη βάση του έργου. Και η παράσταση ήταν δύσκολο να το εξελείνη.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΦΡΕΝΤΕΡΙΚ ΜΑΡΣ. Έδώ και μερικές μέρες η πρωτεύουσα φιλοξενεί έναν πασίγνωστο κινηματογραφικό άστέρα, τον Φρέντερικ Μάρς. Ο διακεκριμένος καλλιτέχνης έρχεται τώρα σχεδόν κάθε χρόνο να περάσει τις διακοπές του στην 'Ελλάδα. Τον συναντάμε αυτή τη φορά η γυναίκα του και η κόρη του κ' έχει εγκατασταθεί στη Γλυφάδα. Στη φωτογραφία που δημοσιεύουμε ο Φρέντερικ Μάρς, εικονίζεται με το Δημήτρη Χόρν, ο οποίος έχει προσωπικό σύνδυσιο μαζί του και τον υπεδέχθη κατά την άφιξή του στο αεροδρόμιο του 'Ελληνικού.

Παραθυρίνια...

Έγινε πιά σχεδόν θεσμός στο 'Ελληνικό θέατρο η επίσημη προεμιέρα των νέων έργων να δίδεται μερικές ημέρες μετά την πρώτη παράστασή τους. Το γιγικό θέατρον μία παράσταση κατόχου των ρόλων τους και βετικά — λένε οι θιασώτες του — δεν υπάρχει — περίπτωση ή νευρικό-συστήματος — και το τραί να δημιουργήσουν τις και τις έντυπώσεις σ' εκείνους που δυσμενώς έντυπωσης σ' εκείνους που μεταδίδουν γραπτά στους διανοήστες τους. Όμως, χάρις σ' αυτή την έπινοήση, μεταφερόμαστε κομμάτι φονιά σε πράγματα και καταστάσεις του παλαιού θεάτρου που δεν θα έπρεπε να ξαναζωντανεύουν. Να πούμε: «Ένας θίασος» — ανδρών, ένα έργο από τους καλούς — ανδρών, ένα έργο στην περασμένη... Κυριακή. Είναι έντελως ασυνήθιστο να πρωτοπαυχίζεται έργο Κυριακή. Αυτό φυσικά δεν θα είχε σημασία εάν το έργο ήταν ώριμο. Όμως είναι διαπιστωμένο ότι την τρίτη πράξη της κωμωδίας αυτής που ένφανε Κυριακάτικα το συμπληρωτικό αυτό συγκρότημα την ήρθε... μόνον ο υποβόλως. Η πρώτη ροσαστική έκδομή της και το ερπαισμικό της από τον σκηνοθέτη είχε γίνει μόλις δυο ημέρες πριν...

Η Λυρική Σκηνή είχαν — όπως ένοχούται στις άπειρες σελίδες — αποτυχία με την «Πριγκίπισσα της Σάωνος». Το λιμπρέτο της όπερττας αυτής του Σαμόρα απέδειχθη πολύ παλαιόν, πολύ ρυτιδωμένο από τον χρόνο, πολύ άφελος. Μερικοί διαρτίθησαν: Τόσο πολύ άραγε άλλαξαν η

νοοτροπία του κοινού στα σαράντα χρόνια που πέρασαν από τότε που πρωτοπαυχθηκε αυτό το κομμάτι μελοδράματος του άειμνηστου συνθέτου. Και μερικοί προτίθοντο να πουν ότι όταν πρωτοσυνέθηκε η «Πριγκίπισσα» — που άτυχώς γρήγορα θα ξεχρησθεί σήμερα το κοινόν — ήταν μία σπουδαία παράσταση. Μία παράσταση με περιήφηση διανοή. Συγκεκριμένως: Ο ρόλος τον οποίον ύπαδεται τώρα η Άννη Ζαχαράτου, πρωτοπαυχθηκε από την Μελπομένη Κολυβά. Η Έλσα Έγκελ έπαιξε το μέρος της συμπρέτας που υποδύονταν έναλλάξ η Μαρία Μουστίου και η Τάνια Τσαχαριδίου. Η Όλμπια Λαμάσκου το μέρος της Τίτικας Γεωργίου. Στον βασικό άνδρικό ρόλο (τον τραγουδιστή τότε ο Κοκκίλος και σ' αυτόν που παίζει ο Κορώνης) είχαν ένφανεσθ ο τεχνίτης Καμβύσης. Ο Τάκης Χατζηχρήτος στο μέρος του βαρυτονου Τα. σούλη. Ο Μιχάλης Βλαχοπούλος — ο πατέρας της Ζωής Βλαχοπούλου — έκαμε τον πρωτοπαυγό που παίζει σήμερα ο Παπαχρήστος. Ο Εύαγγελος Λαμάσκος τον άστυνόν που ένφανεσθ ο Ντουφεζιάδης, ο Μιχάλης Κοφινιώτης παρουσιάσθηκε στον ρόλο του Παντοκράτορος και ο Παπαγιάννης καλώς και ο Αράμωλης έπαιξαν διαδοχικά τον αλλόχρη που υποδύεται στην τωρινή παράσταση ο Κοκκινός. Τα σκηνικά ήταν του Πάνου Άραβαντινού. Μία άνομη, δηλαδή, όλην να έσοχη, που ίσως δικαιολογεί κατά κάποιο τρόπο γιατί πριν από 40 χρόνια η «Πριγκίπισσα» δεν είχε την σημερινή άποτυχία.

ΤΙ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

ΤΟ ΡΕΚΟΡ εις άριθμόν έργων από όλους τους σήμερα έν δράσει σκηνοθέτας μας κ. Γεώργιο Δρούλια (Θεσσαλονίκη) νομίζω ότι το έχει ο ΤΑΚΗΣ ΜΟΥΖΕΝΙΔΗΣ. Έχει ανέβασει τα περισσότερα. Μάλιστα, κατά σύμπτωση, από την πόλη σας ξεκίνησε. Έχει γεννηθή στην Τραπεζούντα του Πόντου στα 1911, άλλ' έκαμε τις γυμνασιακές του σπουδές στη Θεσσαλονίκη (στην 'Αθήνα κατόπιν σπούδασε νομικά) και στην μακεδονική πρωτεύουσα σαν καθηγητής στο εκεί 'Εθνικό 'Όδειο μ' έρασιτέχνους έκαμε την πρώτη του εμφάνιση στο θέατρο. Ο Μουζενίδης κατόπιν με υποτροφία του όμογενούς 'Ομ. Πιτάνη σπούδασε σκηνοθεσία και ιστορία της Τέχνης στη Γερμανία, όπου έβγαλε γ. ρμ. ικά και το διπλό του σ' Ο Αισχύλος και το θέατρό του, για το οποίο έχουν γραφεί κριτικές σ' όλα σχεδόν τα μέσα της Εύρώπης. Έάν δεν κάνω λάθος υπάρχει και μία γαλιανέζικη. Από τη Γερμανία μετεκλήθη όταν ο Κωστής Μπισπιάς ήταν διευθυντής του 'Εθνικού Θεάτρου και κατόπιν μετεπήδησε στο έλθερο θέατρο και έχει ανέβασει κάθε είδους θεατρικά έργα, από αρχαία τραγωδία έως επίθεωρησιν και μουσική φάρσα. Έχει σκηνοθετήσει έπιανελημμένους και σε τουρκικά θέατρα. Η γυναίκα του — η Μόσχα Ζανή — ήταν μαθήτριά του στη δραματική σχολή. Και την όρεση κορόλλα του, την Άγνη, και αυτήν την προορίζει για ήθοποιό.

ΣΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ, εις 'Ελευθερία Γιαβοπούλου (Πειραιεύς), γίνεται λόγος να παυχή η «Λυσιστράτη», άλλ' όχι από το 'Εθνικό Θέατρον. Πρόκειται για άλλη παράσταση που σχεδιάζει να δώσει ο Λίνος Κάρλης. Αρχικά η παράσταση αυτή έπρόκειτο να δοθεί τώρα τον 'Ιούλιο, ταυτοχρόνως με την παρουσίαση της ίδιας άττικής κωμωδίας στο 'Ηρώδου του 'Αττικού. Όμως άκούω ότι μετατίθεται για τον Σεπτέμβριο. Έάν συνέβαινε γίνη.

Ο ΜΟΙΣΧΟΝΑΣ, κ. Δημήτριο Ζαγοραΐε, βέβαια, έχει τραγουδήσει στη Σκλάα. Τραγουδούσε δυο φορές. Και πριν από την 'Αμερική (όπου από το 1937 ένκει 20 χρόνια ανέλλιπας από μόνιμο έπιτελείο της «Μετροπόλιταν») και τραγουδούσε και μία ακόμη φορά και στα 1939. Έχει επίσης τραγουδήσει και στο Ρεθές της Ρώμης και στο «Κόδεν Γκάρντεν» του Λονδίνου. Σημειώνω ακόμη ότι ο Νίκος Μοσχονάς υπήρξε η μεγάλη άδυναμία του μεγάλου Τσακινίνι. Δεν υπάρχει σχεδόν όπερα που να διηθύνει κατά έγγραφον εις δικούς στην 'Αμερική που να μην τραγουδά το ρόλο του μπάσσο ο έξαιρέτος βαρυφωνός μας.

Ο ΡΟΝΤΗΡΗΣ, κ. Δημήτριο Γιατόπουλε (Πειραιεύς), πράγματι έπρόκειτο να γίνη άξιωματικός. Έίχε πάει στη Σχολή των Ένόχτιδων, άλλ' εύτυχώς έγκαιρος ένκατέλαψε τις τάξεις του στρατού για να προσθέσει ένα σημαντικό άξιωματικό στο Θέατρό μας. Ναι, έχει παιδί. Μία κόρη.

Το παιχνίδι του φόνου

(Συνέχεια από σελ. 25)

—Ο Μπλάντ γύρισε στον Χόσκινς.
—Της άρεσαν τα άνδρια;
—Δέ μου φαίνεται πως της έλεγαν τίποτε, είπε ο Χόσκινς. Ίσως βέβαια να της άρεσαν, αν τους άρεσε και κείνη.
—Ίσως, συμφώνησε ο Μπλάντ.
Συλλογίστηκε τα εικονογραφημένα περιοδικά που βρέθηκαν στο νεώριο. Καί κάποια λόγια σημειωμένα από άργόσχολο χέρι στο περιθώριο. «Ο Τζόννυ πάει με την Κέη, ο Τζωρτζ Πόργκυ φιλάει τις προσκοπίνες στο δάσος». Σκέφτηκε πως ίσως τα λόγια αυτά να εκφράζουν μια ένδυ-άβετη επιθυμία.
—Πότε έπληθε ο θάνατος; ρώτησε.
—Μεταξύ τεσσάρων και πέντε παρά είκοσι, έλεπε ο γιατρός. Κατά προσέγγιση, βέβαια. Θα σάς πώ, αν υπάρχει τίποτε βτικώτερο, μετά τη νεκρώση.
Χαιρέτησε και βγήκε από το δωμάτιο.
Ο έπιθεωρητής ζώρησε λίγο, μόλις ο Χόσκινς έφερε μέσα την μίς Μπρούις. 'Απ' αυτήν, καθώς το ένοιωσε άμέσως, θα μπορούσε να πάρη σσφέις άπαντήσεις στις ερωτήσεις του.
—'Η κ. Τάκερ είναι στο δωμάτιό μου, είπε η μίς Μπρούις και κάθησε. Κάτι της έπτα από-ξω-άπόξω, και είναι, φυσικά, άναστατωμένη. Στείλαμε να φωνάξωμε τον κ. Τάκερ.
—Θαυμάσια, ένεκρινε ο έπιθεωρητής Μπλάντ. 'Αλλά θα ήθελα, πριν από την κ. Τάκερ, ν' ακού-σω έσας και τη λαίδη Στάμπς.
—Δέν ξέρω που είναι η λαίδη Στάμπς, είπε πικρόχολα η μίς Μπρούις. Φαντάζομαι θα έπλη-ξε με τη γιορτή και κάπου θα τριγυρίζει. Τι θέ-λετε να σάς πώ;
—Θέλω να μάθω όλες τις λεπτομέρειες από αυτό το «παιχνίδι του φόνου» και πως άνακα-τέυτηκε σ' αυτό η Μάρλεν Τάκερ.

Με σαφήνεια και συντομία η μίς Μπρούις του εξήγησε πως σκεφτήκανε το «παιχνίδι του φόνου» σαν μια πρωτότυπη άτραξιόν της γιορτής. Προσέλαβαν την κ. 'Αριάδνη 'Ολίβερ, την πασίγνωστη μυθιστοριογράφο, για να τους δοη-

θήση στην οργάνωσή του και να τους σκαρώση και μια πλοκή.
—Στην άρχή, είπε η μίς Μπρούις, το ρόλο του θύματος θα τον έπαιξε η κ. 'Αλεκ Λέγγ.
—Κάθεται μαζύ με τον άντρα της στη βίλλα «Μίλλ Κρήκ», έσπευσε να εξηγήση ο Χόσκινς. Ήλθαν εδω πριν από ένα μήνα. Τη νοίκιασαν για δυο-τρεις μήνες.
—Κατάλαβα. Είπατε μίς Μπρούις πως στην άρχή έπρόκειτο να παίξη το θύμα η κ. Λέγγ. Καί γιατί άλλάξατε;
—Νά σάς πώ, μια βραδιά η κ. Λέγγ μάς δι-άβασε τη μοίρα μας και ήταν τόσο καλή, που ά-ποφασίστηκε να φτιάξωμε και ένα τσαντήρι της

Το σπίτι μιας άλλης

(Συνέχεια από σελ. 39)

κουρτίνες. Ήταν όλες κλειστές. 'Ο Σάμ δέ φά-νικε να πρόσεξε το άνησχο βλέμμα της. Το πρό-σωπό του, συνήθως ήρεμο και σοβαρό, ήταν άρχο, τα μάτια του γυάλιζαν.
—Μόλις έφτασα, είτε. Ήρθα όσο πιο γρήγο-ρα μπορούσα. Έντυχώς ήμουνα στη λέσχη. Πού εί-ναι ο Ντίκ;
—Επάνω.
—Μέ την 'Αλις; Πως είναι η 'Αλις;
—Κουρασμένη, φυσικά, άποκρίθηκε η Μόιρα. Έκανε μια υπεράνθρωπη προσπάθεια για να μιλήση. Θάλεγε κανείς πως η άνακάλυψη του θ-πλου την είχε βυθίσει σ' ένα τέλμα και δέν κατώρ-θωνε ν' άναδυθί.
'Ο Σάμ έβγαλε το παλτό του και φαρούεψε νευρικά στις τσέπες του να βρη τα τσιγάρα του. Δέν την κοίταξε. Το δεινάντο βλέμμα του που πή-γαινε μια εδω, μια εκεί, σταμάτησε φευγαλέα στο χαμηλό παρόθυρο με τις κλειστές κουρτίνες. Βοή-κε τέλος με το ένα χέρι τα τσιγάρα του και με τ' άλλο ίσωσε τη γραβάτα του.
'Ο Σάμ Πάτναμ ήταν παλιός φίλος του Ρί-τσαρντ, σσημαστής του στο σχολείο. Είχε άνα-λάβει με πείσμα την υπεράσπιση της 'Αλις. Ψυ-χρός, φλεγματικός, άσυγκίνητος από χαρακτήρα, είχε μιλήσει με τόση φλόγα και τόσο πάθος στην άγόρευση του, που άσφαλώς θα είχε έπηρεάσει είνονκά τους ένόρκους, αν δέν ύπηρχε η κατηγο-ρηματική μαρτυρία του Ούέμπ, έπιθεωρωμένη ά-πό ταν Τίμ. Ήταν λεπτός, μελαχροινός, με έν-τονα χαρακτηριστικά και μια μικρή φαλάρα στην κορφή. Ήταν άρρωστωμένος τόσο στον Ρίτσαρντ όσο και στην 'Αλις και, όπως η Μίλντρεντ Ουίλ-κινσον, είχε εξακολουθήσει να είναι πιστός φίλος και τακτικός έπισκέπτης του σπιτιού μετά τη δι-κη.
—Γιά τ' όνομα του Θεού, τι είναι αυτά που άκούω για τον Τίμ; είπε εξακοντίζοντας ένα ζω-ηρό βλέμμα στη Μόιρα. Είχε ξεχάσει, λέει, πως η κουρτίνα ήτανε κλειστή. Είναι ποτέ δυνατό να είχε ξεχάσει τέτοιο πράγμα; Είναι εδω;
—Ναι, ήρθε πριν από λίγη ώρα, άποκρίθηκε η Μόιρα άπαντώντας στην τελευταία ερώτηση.

Έντυχώς ο Σάμ δέν επέμεινε στην πρώτη του ερώτηση. Θάνατε, βέβαια, πολύ φυσικό να έπι-στευθούν όλοι τους ότι ήξεραν στον Σάμ, αλλά η Μόιρα προτιμούσε να μην ανάδωη εκείνη να του εξηγήσει τι ακριβώς είχε γίνει. «'Ο Ρίτσαρντ κι ο Τίμ άς άποφασίσουν τι είναι το καλύτερο», σκέφτηκε.
—Πρέπει να δοξάζωμε το Θεό που ο Ούέμπ παραδέχτηκε πως είχε πη ψέματα, συνέχισε ο Σάμ. Μιά όμολογία ψευδορκίας δέν είναι μικρό πράγμα. Καλά τα κατάφερε ο κυβερνήτης. 'Ε-ξυπνος άνθρωπος. Ή 'Αλις δέ θα καταδικαζό-τανε ποτέ χωρίς τη μαρτυρία του Ούέμπ και την έπιθεωρωτική κατάθεση του Τίμ. Σ' αυτό σκον-τάψαμε άπ' την άρχή. Σ' αυτό και στο ότι η 'Α-λις έλεγε άπλοστάτα την άλήθεια. Γιατί αν ει-χε σκοτώσει τον Μάντερς για ν' άμυνθί, θα μου έδινε έμένα ένα στοιχείο για να στηρίξω διάφορα έπιχειρήματα και να έξωμενίσω τους ένόρκους. ΄Ετσι όπως ήταν τα πράγματα, δέν είχαμε παρά μονάχα την άρνησή της... Είναι καλά στην υγεία της, είπτε;
—Ναι.
'Ο Σάμ είχε μιλήσει, όπως ήταν η συνήθειά του, γρήγορα, νευρικά. ΄Η Μόιρα ρώτησα άξαφ-να:
—Δέν πίστεψες ποτέ πως ήτανε δυνατό να είχε πυροβολήσει εκείνη τον Τζάκ, δέν είναι έτσι, Σάμ; Τα βλέμματά τους συναντήθηκαν. Μιά φευ-γαλέα σκιά περσσε άπ' τα μάτια του Σάμ.
—Γνώριζα την 'Αλις πολύ καλά. Την σσηπα-θω πολύ. Το ξέρεις, φαντάζομαι. ΄Οχι, δέν πίστε-ψα ποτέ στην ένοχή της. Πίστευα εύκαρινός ότι ήταν άθωα, όταν ανέλαβα την υπεράσπισή της. Δέ θέλω να πώ μ' αυτό πως, αν είχε σκοτώσει πραγματικά εκείνη τον Μάντερς, δέ θα στεκό-μουνα και πάλι στο πλευρό της. Θ' αναλύμνα με την ίδια θέμη την ύπόθεση. ΄Οχι επειδή αυ-τή είναι η δουλειά μου κ' επειδή δέχομαι να βο-θήσω πελάτες, άκόμη κ' αν δέν πιστεύω άπόλυτα στην άθωότητά τους. Θα το έκανα όποσδήποτε, γιατί ξέρω την 'Αλις. Είπε πως δέν σκότωσε και

γύφτισσας σαν άλλη άτραξιόν. ΄Η κ. Λέγγ δέχτη-κε να μάς βοηθήση κ' έτσι έπρεπε να βρεθί κά-ποιος άλλος να κάνει το «πτώμα». Οι προσκοπι-νες του χωριού μάς βοηθούσαν στην οργάνωση της γιορτής και θαρρώ πως πρότεινε κάποιος ότι, αν δεχόταν μία άπ' αυτές, θα λυνόταν το ζή-τημα.
—Ποιός το πρότεινε αυτό, μίς Μπρούις;
—'Ακριβώς δέν ξέρω... νομίζω η κ. Μάστερ-τεν, η γυναίκα του δουλευτού μας. ΄Οχι, ίσως ο Λοχαγός Γουαρμπάρτον, ο έπιστάτης τους...
—Ύπηρχε κανένας ιδιαίτερος λόγος που δι-αλέξατε αυτό το κορίτσι;
—'Ο - όχι, δέν νομίζω. Οι δικοί της έχουν νοικιάσει το άγρόκτημα. ΄Ισως γι' αυτό το λόγο να σκεφθήκανε πρώτο τ' όνομά της.
—Και το δέχτηκε εκείνη;
—'Α, βέβαια. Νομίζω πως της άρεσε κιό-λας. ΄Ενοιωσε πως θα ξεχώριζε από τις άλλες κι' αυτό την ικανοποιούσε.
—Και τι έπρόκειτο να κάνει ακριβώς;
—'Απλώς θα καθόταν μέσα στο νεώριο. Μό-λις θ' άκουε κάποιον να φτάνη στην πόρτα θα ξάπλωνε καταγής, θα τύλιγε το σκονί στο λαιμό της και θα έκανε την πεθαμένη. Της είχαμε δώσει και μερικά εικονογραφημένα περιοδικά για να περνάη την ώρα της.
—'Ασφαλώς και κάτι να φάη, είπε ο έπιθεω-ρητής. Πρόσεξα ένα δίσκο μ' ένα πιάτο και ένα ποτήρι.
—'Ασφαλώς, ένα μεγάλο πιάτο γλυκά και ένο ποτήρι με «κρέμπ φρούτ». 'Εγώ της τα πήγα, μόνη μου.
'Ο Μπλάντ άνασκήρτησε.
—Πότε; Τι ώρα;
'Η μίς Μπρούις συλλογίστηκε μια στιγμή.
—Σταθήτε να δώ. Χασομερήσαμε λίγο με το διαγωνισμό παιδικών μεταμφίσεσων —δέν δρίσκαμε τη λαίδη Στάμπς, αλλά πήρε τη θέση της στην έπιτροπή η κ. Φόλλιατ. Θ' άφησα το στί-τι κατά τις τέσσερις και πέντε...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

την πίστησε. 'Αλλά, και αν άκόμη είχε σκοτώσει τον Μάντερς (ο Σάμ άνασχεσε τους ώμους) θα του άξιζε, σκεπτόμουνά τότε. 'Ο Ντίκ λέει πως θ' άρχίσουν νέες έρευνες.
'Η Μόιρα κούνησε καταφατικά το κεφάλι. 'Ο Σάμ συνέχισε στον ίδιο νευρικό, σπασμωδικό τό-νο.
—Θά έχωμε μελετάδες... άς μη κρυθώμαστε πίσω άπ' το δάκτυλό μας. ΄Ο κυβερνήτης θα πρέ-πει να δικαιολογήση την ένεργεία του. Θα βρε-θούν πολλοί να πουν πως χρωστάει αυτό που εί-ναι σήμερα στο θρόνο που είχε δημιουργηθί τό-τε γύρω άπ' αυτή την ύπόθεση... και πως τώρα που τον ήρψισαν και είναι σίγουρος για τη θέση του και δέν έχει να φοβηθί την κατακραυγή του κόσμου, γυρίζει το φύλλο και βγάττει την άπ' τη φυλακή. Είναι τίμιος άνθρωπος. Αυτό πει να το δέ αναγνωρίση κανείς. Μολλοι στη θέση του θα το σκέτονταν πολύ ν' άποφυλάκισουν τη 'Αλις πριν άνακαλυφθί ένας κάποιος ένοχος. ΄Εκ-τός άν... ξέρη κιόλας ποιος είναι ο δολοφόνος έλπίζει να τον συλλάβη πολύ σύντομα. Σας άν έχη νέα στοιχεία;
—'Ο Ρίτσαρντ τον ρώτησε, είτε πως δέν έ-χει.
—'Ετσι θάλεγε, είτε έχει, είτε δέν έχει. Εί-ναι πολιτικός, μη ξεχνάς... Ποιός ξέρει τι έχ στο νου του. Δέ μπορώ να φαντασθώ πάντως κα-νένα στοιχείο που θα μπορούσε να προκύψη τώρα, και να θεωρηθί νέο. Μια νέα κατάθεση; ΄Ενας δεύτερος ατόματος μάρτης; Πολύ άπίθανο. ΄Εκ-τός, φυσικά, αν βρεθήκε το όπλο.
'Ο Σάμ είπε τις τελευταίες λέξεις άδιάφορα, άνάθοντας το τσιγάρο που κρατούσε εδω και κάμ-ποση ώρα στο χέρι του. ΄Η Μόιρα εύχαρίστησε από μέσα της το Θεό γι' αυτό και το ότι ο Σάμ δέν την είχε κοιτάξει μ' εκείνα τα έρευνικά, τε-τραπελάτα μάτια που είχαν μάθει να διαβά-ζουν τις σκέψεις των ανθρώπων. ΄Η σφαίρα δά-ριαινε μ' ένα βάρος άσπρωτο, θάλεγε, μέσ' στην τσέπη της.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ο κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΕΥΕΙ

(Συνέχεια από σελ. 37)

΄Ο Κώστας Παπαγιάννης, πάντως, ίσχυρίζεται πως αν ξαναγίνουν έκλο-γές δέν θα θάλλη ύποψηφιότητα, και πως παρακολουθεί τις περιόδεες για λόγους καθαρώς συναισθηματικούς...
Βασίσια στο Κεφαλάρι του ΄Αρ-γους...
'Ο ένας από τους δυό... βαφτισμιούς περιμενε έξη χρόνια για να έκπληρωθί η ύπόσχεση που είχε δώσει κάποτε ο κ. Μάνος Κωλέττης-Οικονόμου στους γονείς του: να «κουμαριάσουν» με τον Μαρκεζίνη.
—Πά... θές να σε θάλω; ρώτησε ο ιουνός τόν μικρό, όταν του τον πα-ρουσίασαν.
—'Ολοι με λένε, τόσα χρόνια, Σπύ-ρο, άπήνησε ο μικρός.
Μά ο ιουνός, φυσικά, δέν μπορεί να δώση το ίδιο το όνομά του, κ' έτσι τόν βάπτισε Βασίλη.
Το όνομα του πατέρα του και του γιού του...
Τά βραδάκια, ως συνήθος, η ψιλο-κουδεντούλα, με κείνες τις δυό γου-λιές καφέ που πίνει ο Σπύρος Μαρκε-ζίνης πριν πάη ναρς για ύπνο.
'Αναμνήσεις από άλλες περιόδεες, άνέκδοτα, που τά... άρχειοδιφεί με πάσαν έπιμέλεια ο Τρύφων Νέξερ:
«Σά να τά λή έτσι όμορφα, διτσός μας θάνα», του είπε ένας σύντεκνος στην Κρήτη. «Είχαμε κάτι Μαρκοζιάν-ηδες στο Ρέθυμνο. Μαρκοζιάνηδες, Μαρκεζίνης —έτσι θάγινε...»
—Το σύστημα, πάντως, του διαλόγου το έχει πάρει ο άρχηγός από τον Ούιν-σταν Τσώρτσιλ, παρητήρησε κάποιος.
—Το' αυτός δικός μας είναι, είπε ο σύντεκνος. Είχαμε κάτι Τζωρτζιάνηδες, κάποτε στο Ρέθυμνο. Τζωρτζιάνης — Τσωρτσιλς — Τσώρτσιλ, έτσι θάγινε, τι λές;
Πολύ έγκαρδια η ύποδοχή στη Δημη-τσάνα. ΄Ηταν κιόλας μέρα πανηγυρι-σμού, —της 'Αγίας Κυριακής— κ' η όμορφη αυτή πολιτεία είχε μιάν ύψη χαρμόσυνη. Μά ο Σπύρος Μαρκεζίνης άνυπομονούσε να κλείση ο κύκλος των πολιτικών του έσπαφών, για να πάη να δή την διεκδοχή, που ήταν πάντα το όνειρό του να έπισκεφθί.

Με μάτι είδημονος έπεξεργάσθηκε τα πολύτιμα ιστορικά έγγραφα, φυλαγμέ-να σε μια σιδερένια άρχειοθήκη: Την πατριαρχική θεσάφηση του Κυρίλλου, που έπιθεωσάι το Ιδρυτικόν της Μονής των Φιλοσόφων, το σουλτανικό φερμάνι πάνω στο όποιο βασίστηκε η μεγάλη προκοπή της Δημητσάνας...
'Υστερα περιήλθε τις διάφορες σί-θουσες και βγήκε σε μια στιγμή από μιάν άπ' αυτές θριαμβευτικά: Είχε διαπιστώσει πως η τόσο πλούσια δι-εθλοθήκη της Δημητσάνας έχει μια πολύ μεταγενέστερη έκδοση της γραμ-ματικής του 'Αλδου, ενώ ο ίδιος στη δική του διεκδοχή έχει την πρώτη έκδοση!
Γεγονός που προξένησε το φθόνο έ-νος άλλου γνωστού μονιάδους διεκδο-φίλου και διεκδοκλήκτου, του διωμη-χάνου κ. 'Ανδρέα Μαχαίρα, που έφυγε να είναι κι' αυτός στη συντροφία μας...
Β. Α. Κ.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 91

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ. 2.ΩΡΑΙΟΤΑΤΟΣ. 3. ΡΑΜΟΝΑ — ΙΡΜΑΣ. 4. ΥΠΑΣΠΙΣΤΑΙ. 5. ΚΟ — ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ. 6. ΟΣΑ — ΚΛΟΙΟΝ. 7. ΜΙΝΚ — ΟΥΣΙ — ΑΙ. 8. ΑΤΕ — ΤΡΑΜ — ΕΚΑ ('Εργατ. Κέντρ. 'Αθηνών). 9. ΧΙΛΙΑ — ΡΟΪΛΟΝ. 10. ΚΟΡΙΤΣΑΚΙΑ. 11. Α-ΚΥΛΑΣ — ΒΟΛΙ. 12. ΖΩΗΣ — ΠΡΑΣΑ.
ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΚΩΡΥΚΟΜΑΧΙΑ. 2. ΑΡΑΠΟΣΙΤΙ — ΚΖ' (27). 3. ΡΑΜΑ — ΑΝΕΛΚΥΩ. 4. ΔΙΟΣ — ΙΟΛΗ. 5. ΚΑΠΝΟΙ — ΤΑΡΑΣ. 6. Ο «ΤΑΙΛΥΟΡ» — ΙΣ. 7. ΛΑ — ΣΤΟΥΑΡΤ. 8. Ο «ΤΙΤΟΪΣΜΟΣ». 9. ΓΟΡΑΝΟΙ — ΙΑΒΑ. 10. ΟΣΜΙΟΝ — ΕΛΚΟΣ. 11. ΑΚΟΙΛΑ. 12. ΣΦΑ-ΚΙΑΝΑΙ.

ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 91

΄Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με τον συνδυασμόν των λέξεων: ΚΟΣΜΟΤΑΞΙΔΕΜΕΝΟΣ — ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ, σύνολον 46 βαθμών.

“ΑΛΕΚΤΩΡ”

Σ' όλη την Ελλάδα τα παγωτά ΕΒΓΑ χαρίζουν δροσιά σέ μικρούς καί μεγάλους

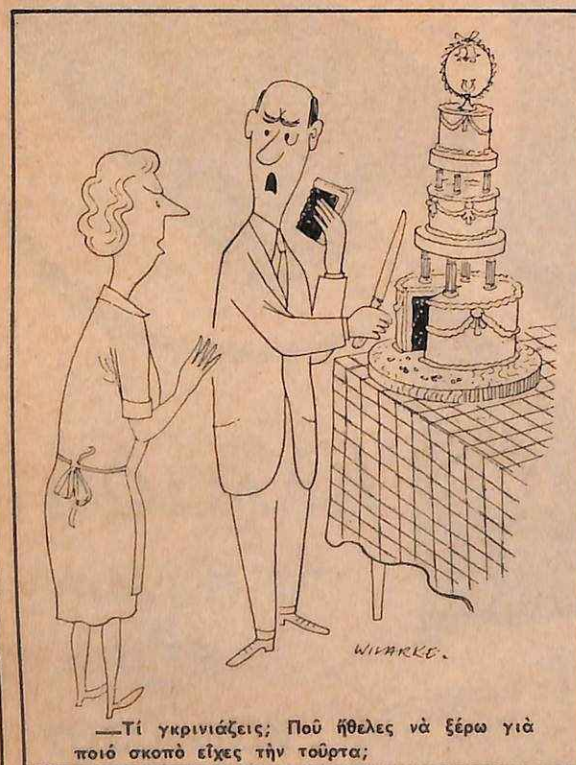
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧ. ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α' ΕΒΓΑ

ΛΥΣΕΙΣ

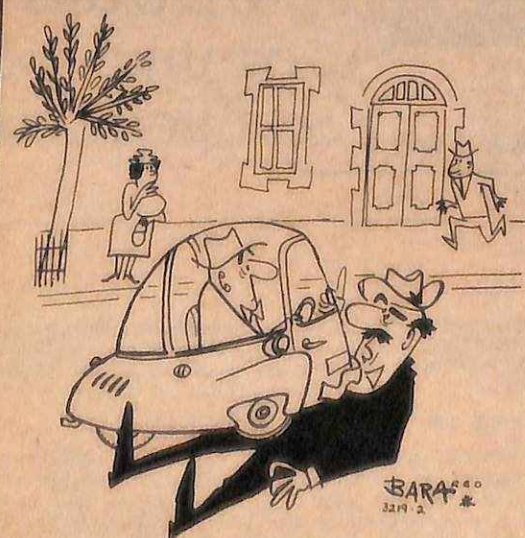
Λέξεις που σχηματίζουν επίσης καλούς συνδυασμούς: ΦΑΝΤΑΣΙΕΣ — ΠΟΛΕΜΟΣ — ΕΞΑΙΡΕΣΙΜΟΣ — ΠΡΟΪΣΤΑΜΑΙ — ΚΕΝΤΑΣ — ΣΤΑΜΠΕΣ — ΠΟΛΕΝΤΑΣ — ΕΣΤΙΑΔΕΣ — ΣΠΑΣΜΟΙ — ΑΣΕΜΝΟΣ — ΠΑΙΔΕΣ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 91

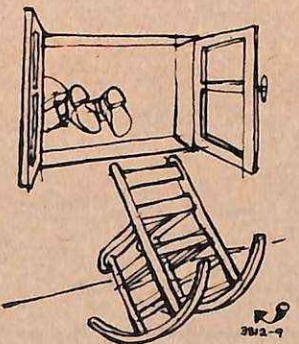
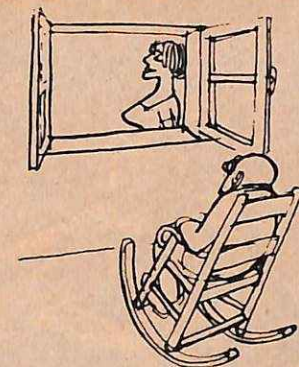
1. Κοπέλα στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου έχει τα μαλλιά της, στο όπισθο μέρος, διαφορετικά. 2. Τυράντες φορέματος, στην πλάτη μπροστι-νής κοπέλας, πιο άνοικτες στα πλάγια. 3. Τιμόνι οδηγού είναι στριμμένο διαφορετικά, ώστε οι άκτινες του να είναι μετατοπισμένες. 4. Στο άριστη-ρόν του παρ-μπριζ αυτοκινήτου υπάρχει και δεύτερο στρόγγυλο κάτοπτρο. 5. Χερούλι πόρτας αυτοκινήτου εύρίσκεται στο μπροστινό μέρος αυτής. 6. Καπνιστή του πόρτι-μπαγκά, έχει τις γωνίες του αντίστροφως τοποθετημέ-νες. 7. Στην άριστη κυκλοφορίας αυτοκινήτου το «03» έχει γίνει «3». 8. Στο τέλος με την λέξη «ΠΡΟΣ ΤΑΤΟΪ», το κάθετο στήριγμα είναι πιο κοντό. 9. Δεύτερος έξ άριστερών κορμός δένδρου διαφέρει.

—Τί γκρινιάζεις; Πού ήθελες νὰ ξέρω γιὰ ποιο σκοπό είχες τὴν τούρτα;

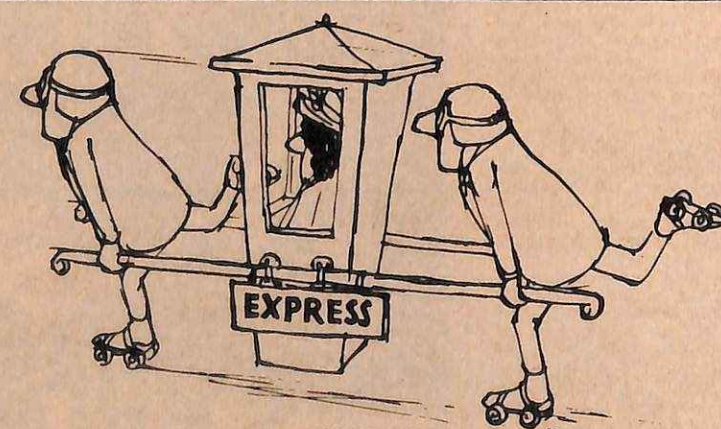
—Πρόσεχε, θὰ μετρήσω ὡς τὰ τρία καὶ θὰ σηκωθῶ ἐπάνω.

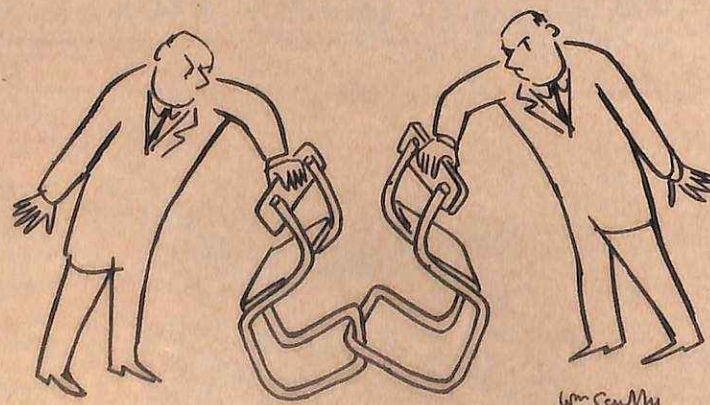
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

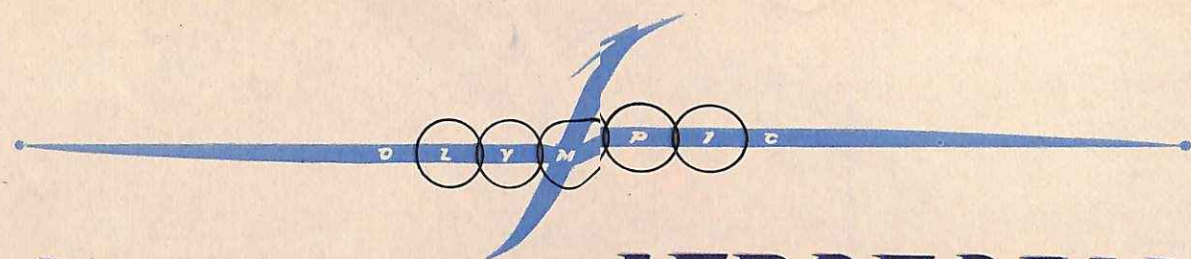
ENTOMOKTONA

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Για δολώματα κατά άκρουν, σκουλήκιων κ.λ.π.
ΑΡΣΕΝΙΚΗΚΟΣ ΜΟΛΥΒΔΟΣ: Για τὰ σκουλήκια φρούτων καί τίς κάμπιες.
ΔΑΥΛΙΤΗΝ: Κατά τού δαυλίτου καί τής ψείρας.
ΔΕΝΔΡΟΞΑΛ (θερινός πολτός): Για τήν καταπολέμησι ἐντόμων (ψώρες κ.λ.π.)
ΔΙΝΗΤΡΟ-ΔΕΝΔΡΟΞΑΛ: Για τήν καταπολέμησι τής ψώρας καί τών καμπών, νυμφών καί ἐντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΞΑΛ: Για τήν καταπολέμησι πολλών ἀσθενειών ὡποφορῶν δένδρων καί λαχανικών.
ΕΞΑΧΑΡΑΛ - ΒΡΕΣΙΜΟΝ (Σκόνη ὡδοσπαιρομένη): Για ὀντισμάτα. Καταπολεμᾷ ὅλα τὰ ἔντομα καί σκουλήκια.
ΕΞΑΧΑΡΑΛ ΣΚΟΝΗ ΔΟΣΜΟΝ: Για τήν καταπολέμησι τής ψείρας τῶν σιτηρῶν καί τῶν ἀποθημενίων σπόρων.
ΕΞΑΧΑΡΑΛ-ΣΚΟΝΗ: Για τήν καταπολέμησι τῶν ἐντόμων.
ΕΘΙΚΟΣ ΣΙΑΦΡΟΣ: Ἐναντίον τής γλοιώσεως τῆς ἀμπέλου καί ὡς ἀντιπαρασιτικόν.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ Β: Για τήν καταπολέμησι τῆς Βούλας, τοῦ Ὠιδίου καί τοῦ Τετρανύχου τῆς μηλιάς καί τῆς ἀχλαδίας, τοῦ Περονόσπορου, Ὠιδίου, Τετρανύχου τῆς νιομάτας, τοῦ πεπονίου.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ: Περίετι θεῖαι καί χαλκο γιά τήν καταπολέμησι τοῦ Ὠιδίου (ἀόρα) καί τοῦ περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ: Για τήν καταπολέμησι τῶν ὠιδίων, τῆς ἀμπέλου, τῶν δένδρων.
ΛΙΝΔΟΞΑΛ 15: Καταπολεμᾷ τὰ ἔντομα πού προσβάλλουν τὰ ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ λαχανικά κ.λ.π.
ΛΙΝΔΟΞΑΛ 3: Για τήν καταπολέμησι τῶν ἐντόμων τοῦ ὠιδίου.
ΜΕΛΑΙΓΚΡΙΝΗ No 1: Για τήν καταπολέμησι τῆς μελίγκρας τῶν μπουτανικών, ἀγγουριῶν κ. ἄ. ἐντόμων.
ΜΕΛΑΙΓΚΡΙΝΗ No 2: Για τήν καταπολέμησι τῆς μελίγκρας, ψύλλων καί μικρῶν καμπών.
ΝΗΜΑΤΟΞΑΛ ΕΔΒ: Για τήν καταπολέμησι τῶν νηματόδων σκουλήκων.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τίς μελίγκρες τίς κάμπιες, τὰ διάφορα ἀκάρια κ.λ.π.
ΟΞΑΛ - D. D. T.: Χρησιμοποιεῖται ἔναντι τῶν ἐντόμων τῶν σπιτιῶν.
ΟΞΥΧΑΡΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Για τήν καταπολέμησι τοῦ περονόσπορου τῶν λαχανικῶν, τῆς βούλας τῆς μηλιάς, τῆς ἀχλαδίας καί τοῦ περονόσπορου τῆς ἀμπέλου.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ Β: Για τήν καταπολέμησι τοῦ Περονόσπορου, τῆς Ἀνθρακώσεως κ.λ.π. τῆς ἀμπέλου, τῆς νιομάτας καί τῆς πατάας.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ: Για τήν καταπολέμησι τοῦ περονόσπορου ὀλων τῶν φυτῶν.
ΠΙΣΤΑΓΟΥΡΙΝΗ: Για τήν καταπολέμησι τοῦ προσώγου καί ἄλλων σκουλήκων τοῦ ὠιδίου.
ΣΤΑΙΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ 40: Για τήν καταπολέμησι ὀλων τῶν ἀσθενειῶν πού καταπολεμοῦνται μέ θεῖαι π.χ. τὸ ὠίδιο.

ΕΤΑΙΡΙΑ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ФУТОФАРМАК

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

Σε λίγη ώρα εί-
σθε στον προ-
ορισμό σας, ξε-
κούραστοι!

ΑΝΑΓΛΥΦΟΣ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

1949